

రవికిషోర్ సమర్పించా

ప్రపంచి మూవీస్

వారసుడాచ్యుడు

ఎ.మోహన గాంధీ

కి శారదాదేవి

దీని గురించి మాలనుగూడుతున్నది బహుశా గొప్పగా ఉంటుంది.

National Integration Day - Oct 31

ఆర్ద్రం

తాతప్పే రహస్యం

కె.వి.ఎస్.ఎస్.ఎస్.

© 1970 BY THE FILM DEPARTMENT

జగతి

ఎడిటర్: చందూర్

దీపావళి - 1988

దీపం జ్యోతి పరబ్రహ్మ
దీపం సర్వ తమోపహం

'జగతి' - 2, కచేరీ రోడ్, హైదరాబాద్, పి. బి. 2922, మద్రాసు - 600 004
ఫోన్ : 76697 - పం. చందూర్ రు. 24-00, 2 పంజాబు రు. 45-00, 5 పంజాబు
రు. 100-00, టివిక చందూర్ రు. 300-00, విదేశాలకు 2 పంజాబు రు. 100-00

ముఖచిత్రం: పండిట్ నెహ్రూ

ముట్నూరివారి పరిచయ వాక్యములు

ఏ వినీలాకాశ గర్భము నుండి, ఏ యుగారంభ సంరంభమున, భారత పరిజ్ఞానామృతము అవనికి దిగివచ్చెనో, ఎవరు చెప్పగలరు? ఇయ్యది కాలము వలెనే అనంతము — ఆకసము వలెనే సర్వవ్యాప్తము !

కొండొక కాలమున ఉషఃకాంతులు తమస్ఫులను జీల్చుకొనుచు వేతనా వేతన ప్రకృతిని మేల్కొలుపుచుండ, మన పూర్వులు విస్మయానందముల నోలలాడుచు, మంచుతెరల చాటున మూర్తులుగనో, అమూర్తులుగనో, దృశ్యాదృశ్యముగ గోచరించు జగ దంతర ప్రవరక్తులైన దేవతల పరి చయము గావించుకొని ఋక్సామము లలో ఉదీభములను బాడ దొడగిరి.

క్రమముగా — దేశ కాలముల ఎల్లలు కూడ దాటి, అవాఙ్మానన గోచరమైన అఖండ సచ్చిదానందమును స్పృశించి — ఔపనిషదిక రహస్యము లను ముక్తకంఠముతో నుద్ఘాటించిరి.

అటుపిమ్మట, భారత విజ్ఞాన మహా తరంగిణి జాహ్నువివలె హిమాల యోత్తుంగ శృంగముల నుండి దుమికి, సాంద్రారణ్యముల నిబిడచ్ఛాయల విశ్రమించుచు, మానవ లోకము

నందు ప్రవహించి, మానవుని కళ్యాణ గుణములను మూర్తీభవింప జేసుకొనిన అవతార పురుషుల లీలావిలాసములను బ్రతిఫలింపజేయ, పురాణేతిహాసములను జీత్రించిరి.

అంతెక్కడిదీ జ్ఞానధారకు ? ఒక పప్పుడు జ్యోత్స్నావీచికయై, శుభ్ర హిమ ఖండములతో గ్రీడించుగాక ! ప్లిగ్గ జాహ్నువియై గగన చుంబిత శృంగ ముల నుండి ఉరికి వనాంతర సిమల యందు విజయ విహార మొనరించు గాక !

మరి ఒకపప్పుడు ఆ అమల విమల వాహిని రాజాధిరాజుల నికటముననో, జనపదముల చెంతనో, శీతకణములను నెదజల్లుచూ మానవుని సేద దీర్చు చుండుగాక ! కాని ఈ వాహిని అవిచ్ఛిన్నము, లోక సంతాపహరము, బ్రహ్మానంద సంధాయకము.

* * *

దీని నిర్మాణ శక్తియు అత్య ద్భుతము : ఇయ్యది పర్యేత శ్రేణులన సహితము తొలవి, అందు విజ్ఞాన దీపములను వెలిగించినది. సాంద్రా రణ్యములలో ఆశ్రమములను, పర్ణ

కుటీరములను నెలకొల్పి తత్వ సారమును విలికించినది.

కవి బృందములను సృష్టించి, వారి కావ్యరంగములపై దివ్య సుందరియై నర్తించినది. శిల్ప భూములలో పసిడి తగుతుల గోపురములను నిర్మించుకొని, సీరాజనములతో కళారాధనల నందినది.

ఎట్టి నృజన శక్తి ఇది? ఎన్ని దర్శనములు, ఎన్ని మతములు, ఎన్ని సంప్రదాయములు, ఎన్ని సాధన విధానములు, పాథోధిలోని తరంగ సంతతులవలె ఉద్భవించి తన గంభీర సమృద్ధిని వెల్లడించ గలిగెను.

భారతేతిహాసమున ప్రతిఘాతములైన ఘట్టములు సంఘటింపక పోలేదు. కాని వానికి భారతశక్తి వంగి నేల కూలెనా? లేదు. రోషముతో బరాక్రమించెనా యనునటుల, తరంగితమై ఘరిలి, కూలములనుగూడ దెగగోసుకొని, ప్రాంత ప్రాంతమునకు, నగర నగరమునకు పల్లె పల్లెకూ పరువులై తిబహుళ వ్యాప్తి నొందినది.

విభిన్న దేవతోపాసకుల మధ్య వివాదములు పెరిగి సంఘరణలు కలిగినప్పుడు మహాదారులైన ఋషి పుంగవులు బయల్పెడలి “ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదంతి” అను మహావాక్యమున విశ్వైక్యతను జాటిరి.

మరి ఒక సంఘట్టమున శ్రీ కృష్ణ భగవాను డవతరించి, సకల దర్శనములను నమన్వయపరచుచు, భక్తిజ్ఞాన కర్మములకు ఏకవాక్యతను గూర్చెను.

ఇంకొక ప్రదోష కాలమున బుడదేవుడు ఏతెంచి, లోక దుఃఖ నివృత్తి సాధకమైన కరుణారసము దేశదేశముల వెల్లి విరియునట్లు ప్రవహింప జేసెను.

ఇస్లాం సభ్యతా సంఘట్టనమున చైతన్య, చండిదాస్, కబీర్, నానక్, తులసీదాస్, రామదాసుల వంటి భక్త వరేణ్యులు శ్రేణులు దీర్చి జాతి, మత, భాషా విపక్షణల నతిక్రమించి సార్వజనీనముగ, భక్తి రసామృతమును— మాతృభాషలలో, దేశీయ గీతములలో, జీవన సరళ సంబంధములలో, పాడి, అడి, వెదజల్లి భారత సంస్కృతిని నవనవోన్మేషశాలినిగ నొనర్చిరి.

ఇటీవల పాశ్చాత్య నాగరకతా పదాఘాతమునకు భారతవరము దద్దరిలి, స్వధర్మ భ్రష్టమగుచుండే, చందన తరువును నరికిన కొలది పరిమళమును వెదజల్లు రీతి భారతావని యందెందరో మహానుభావులు జాగరితులై, ప్రాక్తన దివ్య విజ్ఞానమును సువ్యక్త మొనరించి ఖండ ఖండంతరములు భారత జ్ఞాన సంపత్తికి మోకరిల్లునట్లు చేసిరి.

* * *

ఈ జ్ఞానోద్ధారకులలో ముఖ్యముగ మువ్వరు మనీషులు నవ్య భారత భాగ్యోదయమునకు త్రిమూర్తులాయనునట్లుదృఢించిరి. శ్రీ అరవింద యోగీంద్రుడు, శ్రీ కరుణ చంద్ర మోహన్ దాస్ గాంధీ, శ్రీ రవీంద్రనాథ్ కవిచంద్రుడు.

భారత విజ్ఞాన శక్తి సత్యమును వ్యవభేదనము గావించి అంగ

ప్రత్యంగ పరిశీలనము చేయగలదు — ఒక్కొక్కటి నమగ్ర సమన్వయ దృష్టితో అఖండ తత్వమును తిలకించలదు.

భారతీయుని తత్వదృష్టికి రెండు చూపులు గలవు. సముద్రతీరము నందలి ఇసుకరేణువులను ఒక్కొక్కటి తీసి లెక్కపెట్ట సాహసించును - సముద్రమునంతకు అపొశనము పట్టి ఒక మారు “స్వాహా” అనగలదు.

భారత గణిత శాస్త్రజ్ఞులు గ్రహ గ్రహముల, నక్షత్ర నక్షత్రముల గమనముల, పరిభ్రమణముల గుణించి, శాస్త్రీకరించిరి. వారే అఖిలాండ బ్రహ్మాండకోటుల నతిక్రమించి, లెక్కలకు, కొలతలకు అందని అనంత ధామమునకు గొంపోయిరి.

భారత కళాభిజ్ఞులు ప్రకృతి పురుషులకు అనంతరూపములను గల్పించి అంగప్రత్యంగ వివరణములను హృదయరంజకముగ జిత్రించిరి. ఈ పారివ భేదముల నతిక్రమించి సచ్చిదానందముయొక్క అఖండతత్వమునకును మూర్తి కల్పనజేసిరి. భారత దర్శకుని తీక్షణదృష్టి అణువును గనుపెట్టగలదు. అవ్యక్తమైన మహత్తును తిలకించి, నిరతిశయానందమున నోలలాడగలదు.

భారత జ్ఞానసంపదయొక్క విశిష్టత ఈ త్రిమూర్తులయందును ప్రస్ఫుటముగ వ్యక్తమగుచున్నది. వీరి దృష్టి వజ్రభేదివలె లోలోతులలోకి జొచ్చుకొని పోగలదు. అన్నిటిని మించిన అతీతమునకు ఎగురగలదు - కనకనేవీరు పశ్చిమఖండవాసుల వైజ్ఞానిక

పరిశీలనా పటిమను ప్రాచ్యదేశాల నమగ్ర భావనాశక్తిని తమయందొ ముడుచుకొని నూతన సమన్వయమునకు దారి రీయగలుగుచున్నారు.

శ్రీ అరవిందుడు బ్రహ్మవిద్యా గరిష్ఠుడై మానవుని మర్త్యజీవనమును సహితము దివ్యజీవనముగ పరిణతి నొందించగల “పూర్ణయోగ” విధానమును ఉదాత్తస్వరమున నుద్ఘోషించుచున్నాడు.

గాంధీమహాత్ముడు — జాతీయ దురహంకార పరితప్తమైన పృథివిని శాంతింపజేసి, విశ్వమైత్రీ భావమున నేకమొనర్చుటకు అహింసా ధర్మమును అపూర్వరీతిని ఆదరించి బ్రదర్శించుచున్నాడు.

ఇక మన మధురమూర్తి రవీంద్ర కవిబంధుడు, ప్రపంచమును సమ్మోహపరచునటుల “విశ్వభారతీ” గీతములను సవ్య ప్రపంచమునకు అంజలిగ వివేదించి, రసజగత్తు యొక్క సౌందర్య శోభ నవఘళింప జేయుచున్నాడు.

ఈ త్రిమూర్తులు భారతపరమమన ఏకకాలమునందు ప్రభవించి, విశ్వ కల్యాణ గీతమును ముక్తకంఠములతో నాలపించుట ఈశ్వరుని సవ విధానము గాక మరియేమగును?

భారత సభ్యత విశిష్ట లక్షణములు గలదనుట సత్యము. కాని ఇది ప్రత్యేకముగ ఏ భూభాగపు ఎల్లల మధ్యను బంధింపబడునది కాదు. ఏ జాతీయ సంప్రదాయమునందును ఇముడునది కాదు. అది సత్యమువలె

నిత్యమై, విశ్వవ్యాప్తమై వెలుగొందుచు, భరతవర్షము జగదురు పీఠముగ నుండుటకు దగిన సంస్కార యోగ్యతను, జ్ఞానబలమును ఒసగుచున్నది. ఈ గురుపీఠస్థానమునకీ త్రిమూర్తులకంటె అధికారులేవరు ?

శ్రీ అరవిందుడు మర్త్యుని అమర్త్యునిగ జేయగల జ్ఞానబలమును, మహాత్ముడు అత్యశక్తియొక్క అమోఘత్వమును, శ్రీ రవీంద్రుడు అత్యసౌందర్యగరిమను అపూర్వరీతిని - రణకోలాహలమునందు మునిగియున్న ప్రపంచము సహితము వెవియొగ్గి చినునటుల ప్రబోధింపుచున్నారు.

అరవిందుని దార్శనిక గ్రంథములు అంగమున నుండుటచే విదేశములలో నొకింత ప్రచారవ్యాప్తి గాంచిననూ, దేశమునందు ఎక్కువగా బరింపబడుటలేదు. మహాత్ముని అపొంసా తత్వము కర్మయోగసంబంధమైనదగుటచే వారి సేవాతత్పరతయే ప్రజలకు ప్రత్యక్ష ప్రబోధమగుచున్నది. అరవిందుని దివ్యోప

దేశములను సులభముగా తెనిగించవచ్చును. మహాత్ముని కార్యప్రజాశీకను ప్రకటించి వారి అపొంసా మహత్తును నెరుకపరచవచ్చును.

కాని రవీంద్ర కవిచంద్రుని కవితా మాధుర్యము ననువదించు బెల్లు ? రవీంద్రుని రచనలు కొన్ని అంగీకరింపబడినవి. కాని అతని కవితలోని సారస్యము వానియందు మచ్చుకైనను గానరాదు. రవీంద్రుని గ్రంథములు కొన్ని ఇదివరలో తెనిగింపబడినవి. ఆ అనువాదములు, మాతృకలకు కొన్ని మైశ్ర దూరములో నున్నవి. ఈ ప్రయత్నములను గాంచిన, కవిత కనువాదము దుస్సాధ్యము అనిపించును. త్యాగరాజాచార్యుని రాగమాధుర్యమును ఎవరనువదించగలరు ? “ఈధర్” ద్రావకము నొక సీసానుండి ఇంకొక సీసాలోనికి మార్చుటెంత దుస్సాధ్యమో, ‘అభిజ్ఞాన శాకుంతల’ మును అంగీకరించుటంత కష్టసాధ్యమని మానియర్ విలియమ్సు వెనుక వ్రాకుచ్చియున్నాడు.

జి. పుల్లారెడ్డి

స్వచ్ఛమైన నేతి మిఠాయి

హైదరాబాదు

ఫోను : 230833

కర్నూలు

ఫోను : 20288, 21445

గోపాలరెడ్డిగారు శాంతినికేతన పట్టభద్రులు. రవీంద్రుని ప్రിയ శిష్యులు. వంగ భాషాకోవిదులు. రవీంద్రుని కవితా మాధుర్యము నెటులైన సోదరాంధ్రులకు జవిమాపవలెనని ఎంతకాలము నుండియో అవేదన పడుచుండిరి. దాని నెంతకాలము దావియుంచగలదు కవితా హృదయము?

నేడు—సాహసమే కానిండు—ముందుగ రెండు నాటికలను అంధ్ర లోకమునకు బ్రసాదించ సమకట్టిరి. కాని రవీంద్రుని భాష—ఆ కాలమున సంస్కృతపద భూయిష్టమై యుండుటచే, ఆ భాగములను తెలుగు లిపిలో లిఖించిన, దాని మాధుర్యమును గొంతవరకు గ్రోలగలుగుదుము. రెడ్డిగారు సాధ్యమైనంతవరకు రవీంద్రుని పదముల కూర్పును, ప్రయోగముల రీతిని, శయ్యావైఖరిని నిలుప ప్రయత్నించిరి. ఇందు మూలమున తెలుగు నుడికారమునకు గొంతకొరత వాటిల్లినను, రవీంద్రుని పలుకుబడిని మనకొకింత శృత పరుపగలుగుచున్నారు.

రవీంద్రుని భాషా శైలి వానిదే కాని, అనుసృతమైనది కాదు. కవి నిరంకుశ ప్రభువు. అవ్యక్తమైన రసానుభవమును వ్యక్తపరచుటకు ప్రతిభా శాలియైన కవి తన భాషను తాను సృష్టించుకొనును. మానవుని స్వప్రయోజనముల కొరకు కల్పించుకొన్న వ్యావహారికభాష కవులకు జాలదు. మానవుని భాష అర్థముల బంధించుకొని వ్యావహారిక ప్రయోజన

ములకొరకు సంకుచితమై, ఒక పరిమితిని బొందునని రవీంద్రుడే “నారద—వాల్మీకి” సంవాదమున బహురమ్యముగ వర్ణించినాడు. ప్రభాత శ్రుభభాషవలె, యామినీ శాంతివాణివలె, సక్షతముల నిశ్చల ద్రువగానమువలె, దక్షిణ సమీరముల ఉచ్చాస్యవలె—తన భాషకూడ అర్థబంధముల నతిక్రమించి, ఏకస్రోతమున సంగీత తరంగముల మేళవించి, యౌవన విజయగానముల గావించవలెనని రవీంద్రుడు విశ్వవిషంబిని ద్రోయించెను. వాల్మీకి సుఖభతః ప్రతిధ్వనింప జేసిన ఈ దిగువ వాక్యములు రవీంద్రుని భాషాసంపదను చెప్పకయే చెప్పను—

“మానవుని ప్రేరేపకములగు నా భందము సవస్థరముల నొసగి, ఉద్దామ సుందరగమనము నొసగూర్చి, పక్షవంతముగు అశ్రురాజసమముగ, అర్థబంధములనుండి తప్పించి, భావ స్వతంత్రతలోకమున గొండాటదూరము గొంపోగలచును నాశ్వాసమున నా చిత్తము బేలుచున్నది.”

+ + +

రవీంద్రుని రొమారదశలో రవింపి నవి రెండు—కవదేవయాని, చిత్రాంగద—నాటికలు. పసంతములు సమాగమమున, యౌవన విలాస సంపద లొక్కుమ్యుడి యెట్లు విజృంభించి, ఉన్నతత కలిగించునో, అట్టి “కైఫ్” ఈ నాటికలును కలిగించును.

అనాడు రవీంద్రుడు కేవలము రసోన్మాదుడు. మత్తేభమువలె కృత్

ధ్యాన వనముల విహరించి, కమల కాసారములలో అవిచ్ఛిన్నముగ నీదు లాడుచు, హస్తరంధ్రముల నీరె క్కించి, పూరించి, వియత్పథంబున విరియజిమ్ముచూ, కోమలాట్టహాసము గొవింపు నొకతూరి :— మరి ఒక మారు, లతానికుంజముల విదలించి, కుసుమ సంతతులను రాలించి, మూగిన మధుప సంతతులను ఆద రించి, బెదరించి, అనంద రసో న్మత్తుడై అతిశయించును.

మరి ఒకమారు పర్యత సానువులపై నెగబ్రాకి, అచ్చట స్వైర విహార మొన రించు అప్పరాంగనల పూవుబెడదల సాధ్యనము రగిలించి విహ్వలుడవును — ఇంకొకతరి తన మత్తకుంభముతో చందనతరువులపై బడిపోరాడి దిక్కు దిక్కులకు పరిమళమును విరజిమ్మి క్రిడించును.

మరి ఒకప్పుడు పర్యత శిఖరము లపై శాంతిధ్యాన నిమగ్నులైన తపో ధనులను సమాధుల నుండి అల్లన మేల్కొలిపి వారి జితేంద్రయత్నమును బరీక్షించును.

ఇంకొక మారు పర్యత సానువుల నుండి దుమికి కేరింతలాడుచు జరజర పల్లెల పూరి గుడిసెల ముందు ధూళి ధూసరితములైన కోమల శరీరము లతో చిందులాడుకొను పిల్లగాండ్ర నెత్తి వీపుపై నిడుకొని, గంతులు వేయుచు ఏ వాత్సల్య రసజగత్తుకో మోసికొనిపోవును. —

అయ్యది భావోన్మాదక్రీడ, రసా వేశావస్థ యందలి విద్వీలాసము.

భూమిని స్వర్గమును ఐక్యపరచి మాన వుని దేవ పీఠమున ఆసీనుని చేయగల సాధనామహిమ అది.

పవిత్ర భరతవర్షమున తత్వజ్ఞులు, యోగులు, శిల్పులు, కవులు, కళా భిజ్ఞులు ఏకశ్రేణికి వెందిన ద్రవ్వలు :— స్రవ్వులు, వారి ఉపకరణములు భిన్న ములు కాని, లక్ష్యమునందు ఒకటే సిద్ధి—అద్వైత సిద్ధి.

రవీంద్రుని రచనామృతమును గ్రోలగలిగిన శ్రీమంతులు ఆనంద భోగులు కాకుండ నెట్లుండగలరు ? శ్రీ గోపాలరెడ్డిగారు ఈ ప్రథమకుసు మములతోబాటు, క్రమక్రమముగ రవీంద్రుని ఇతర రచనలను కూడ ఆంధ్రలోకమునకు అందించి విశ్వ భారతి పూజను వ్యాపన మొనర్చెదరు గాక !

—ముట్నూరి కృష్ణారావు
(అగస్టు 1944 - బందరు)

భూతకాలమనేది ఒక శిల ; కొడవ లితో కోసివేయబడే పసరిక వర మానం, అంచేత, చెదరక నిలివేది గడిచిన దినాల జ్ఞాపకాలు.

—యూజిని హామిల్టన్
ఈ ప్రపంచంలో భరించలేనంత సొందర్యం వుంది - ఒంటరి మనిషి అసలు భరించలేడు.

—రిచర్డ్
అమరపురి గ్రంథాలయంలో నిర్ది తరం పరించదగినది స్వాతంత్ర్యగీతిక.
—లయటన్

?

“Father, the other day my friend has said that Anjaneya is called Sundara and hence that Sundara Kanda in Ramayana ...” said Raghu.

“To every mother, don’t you think, her offspring is a living beauty in flesh and blood. So, Anjana named her son as Sundara. Nothing wrong.”

“Oh, this monkey-god being called Sundara - what mockery !”

“Raghu, you shouldn’t be carried away by appearances. Anjaneya, otherwise known as Hanuman, Maruti, Pavani, etc. was an enlightened soul and he was of no consequence till he came across Rama. Thereafter he was only Rama Doota. He took a token from Rama and brought back a token from Seeta. Though he had a message to carry, he was not a simple messenger but an ambassador. His erudition and scholarship were of high value and he was a great musician too. You must remember that he never participated in the battle except to save Sugreeva from the clutches of Kumbha Karna. While Rama is worshipped for salvation, Anjaneya is said to give muscle, money, fearlessness and worldly possessions. That is the secret of his popularity,” explained Raghu’s father.

Swadharma Swarajya Sangha (Director: BVSS Muni)
'Beehive' Bldgs - 29, Prakasam Road, Madras - 600 103
(Ph: 514477)

స్వాతంత్ర్య పత్రం

అమెరికాలోని పదమూడు వలసలూ మాతృదేశమైన ఇంగ్లండు నుంచి విడిపోవడానికి విశ్వయించు కున్నాయి. అయితే, ఆయా రాష్ట్ర ప్రతినిధులలో కొందరు, భయాందోళనలు వ్యక్తం చేస్తున్నారు. నాలుగు రోజుల డ్రామాలో మొదటిరోజు వడుస్తోంది ....

— ఇంక చదవండి

న్యూజెర్సీ మాటేమిటి? డెలవార్ సంగతి? డెలవార్ నుంచి వచ్చిన ముగ్గురు ప్రతినిధులూ ఏకాభిప్రాయంతో లేరు. మాకిన్ స్వాతంత్ర్య తీర్మానానికి సుముఖుడు, జార్జి రీడ్ వ్యతిరేకి, అతనిది రాక్షసి పట్టు. ఈ జార్జి రీడ్ ఎవరు చెప్పినా వినడు. మూడవ ప్రతినిధి అయిన సీజర్ రోడ్మీ, డెలవార్ లోని తనవ్యవసాయ క్షేత్రంలో ఉన్నాడు. మాక్కిన్ అతనికి తక్షణం కబురు పంపించాలి. దక్షిణ కెరోలినా కూడా అనిశ్చయముగా ఉంది. న్యూయార్క్ ని తమ వైపు తిప్పుకునే అవకాశమున్నదా? పెన్సిల్వేనియా ప్రతినిధుల మనసు మార్చగల మార్గము ఉన్నదా? జాన్ డికిన్సన్ తాము నడిరోడ్డుమీద కుస్తీ పట్టవలసిందేనా? మళ్ళీ ప్రతిష్టంభన తప్పదా?

డికెన్సన్ తన ఉపన్యాసం ముగించి కూర్చున్న మీదట ప్రతినిధులు ఒకరినొకరు మాసుకోసాగారు. ఇంతటి ప్రజ్వతో కూడిన తర్కానికి, సందర్భోచిత సమాధానం ఎవరైనా చెప్పాలి. ఎవరు చెప్పగలరు యాడమ్స్ తప్ప! కాని జాన్ యాడమ్స్ కి డికెన్సన్ కి వలె వక్రత్వ ప్రతిభ లేదు. తన మనసులో గల భావాలను సూటిగా చెప్పగలడే తప్ప వాటికి సొగసూ సొకుమార్యమూ సమకూర్చలేడు.

రబైజ్ (దక్షిణ కెరోలినా) యాడమ్స్ వద్దకు వచ్చి 'ఇందుకు ప్రతివాదము చెప్పగల ధీరుడివి నీ వొక్కడివే - నీ అభిప్రాయాలు కూడ విన్న మీదట మేము ఒక నిశ్చయానికి వస్తాము' అన్నాడు.

యాడమ్స్ తన స్థానములో నిలబడి ప్రతినిధుల ముఖాలవైపు ఒక్కసారి చూసి, తన చెప్పదలచుకున్నది ప్రారంభించాడు. బయట తుపాను తగుముఖములో ఉంది. కంచుకంఠంతో తమ దేశపు రాజకీయ సితిగతులను పర్యావ లోకనము వేశాడు. తమ విన్నపాలు రాజుగారు అలకింపడం లేదు. తమ కష్టాలు వినే ప్రభువు ఎవరూ లేరు. తాము పంపే మహజర్లు

బుట్టడాఖిలు అవుతున్నాయి. తమ ఆలనా పాలనా కనుక్కునేవారు లేరు. మూడవ జారి ఈ వలసలన్నీ తిరుగు బాటు జరుపుతున్నాయని ప్రకటించాడు. మనమురాజుకు విరోధులమైపోయాము గనుక మనని ఈ కష్టములో ఆదుకు నేందుకు ఇతర మిత్రులు కావాలి. మనని తిరుగుబాటుదారుగా రాజు ప్రకటించాడు గనుకనే ఈ స్వాతంత్ర్య తీర్మానాన్ని విడుదల చేయవలసిన అగత్యం మనకు ఏర్పడుతోంది. ఈ స్వాతంత్ర్య శంఖారవము వలసలన్నిటిని ఏకోన్ముఖం చేసి, దేశాన్ని పటిష్టవంతముచేస్తుంది. ఈ వలసలు తిరుగుబాటు జరిపాయనీ, వాటి రక్షణ భారము తన కెంత మాత్రమూ లేదనీ మూడవ జారి ప్రకటించిన మీదట, మన మందరమూ ఐకమత్యముతో మనని మనము రక్షించుకొనక పోతే బ్రిటన్ పంపే కిరాయి సైనికులు మనని చితవధ చేస్తారు. నార్త్ ప్రభువు ఈ మహానాటకములో నిరపరాధి. కాని రాజనీతిలో ఘటికుడు. అందుకనే శాంతి దూతలను సేనలతో పాటు పంపిస్తున్నాడు. బలవంతమగు సేనలు, శాంతి దూతలూ ఒకటై వస్తున్నప్పుడు వారి నిర్ణయాలే సంధి షరతులవుతాయి. గౌరవ, ప్రదమగు సమావేశాలకి ఎంత మాత్రమూ అస్కారము వుండదు. ఈ ఉత్కృష్ట పరిస్థితిలో మనకి గలవి రెండే రెండు మార్గాలు - స్వాతంత్ర్య తీర్మానాన్ని వాయిదా వేయడమనగా శత్రువుకి తల వొగ్గేందుకు అంగీకరించడము - అం

దుకు సంసిద్ధులమూ మనము? ఎంత మాత్రమూ కాదు. అటువంటప్పుడు మనకున్న స్వల్ప ఆయుధ బలంతో, స్వశక్తితో, అత్యంత సంతృప్తికరము పోరాడేందుకు అంగీకరించాలి పోరు తప్పదని స్పష్టమైన మీదట ధైర్యముగా స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించి, ప్రపంచములోని ఇతర దేశాల మన్నన, మైత్రీ పొందడములో నష్టమేమున్నది? మన స్వాతంత్ర్య కాంక్ష మనకు ఆయుధాలనూ, మిత్రులనూ సంపాదించి పెడుతుంది. మన మందరమూ ఒంటిగా వుంటే ప్రపంచము మనని ఆదరించి గౌరవిస్తుంది. నేను, నా బీవితాన్ని, ఈ ఉద్యమ విజయానికి ధార పోసేందుకు సిద్ధముగా వున్నాను. నా దేశప్రజలతో కలిసి జీవించేందుకూ, సజీవమై ఉండుకు సంసిద్ధముగా వున్నాను. ఇదే నా స్థిర సంకల్పము. ఇదే స్వాతంత్ర్య తీర్మానములోని అంతరార్థము."

'వినండి - వినండి' అని శామ్మూల్ యాడమ్స్ బిగరగా ప్రశంసించాడు. ప్రతినిధుల సమావేశంలో ఒక సూతనోత్తేజము కలిగింది.

అధ్యక్షుడు కార్యదర్శి సూచన చేశాడు. కార్యదర్శి తన స్థానంలో నిలబడి తీర్మానాన్ని మొదటి వోటింగుకి పెట్టాడు. తొమ్మిది వలసలు తీర్మానాన్నీ బలపరిచాయి. పెన్నిర్వేనియా దక్షిణ కెంఠీనా రాష్ట్రాలు అసమ్మతి తెలియబరిచాయి. డెలావార్లో విభజన ఏర్పడింది. శత్రునాకా పంక్తులు నేడో రేపో ముట్టడి జరపడానికి సిద్ధముగా వున్నప్పుడు తాము తటస్థ విధా

వైరం ఏర్పడకుండానే సరుకుంటూ వచ్చాడు. ఈ రథాన్ని బోల్తా కొట్టకుండా లాక్కొస్తున్నాడు. కాని ఎవరూ అతని శ్రమను, ఓర్పును గుర్తించడం లేదు. వలసలలోని వారు తమ కష్టాలన్నిటికీ ఇతనే కారణభూతుడన్నట్టు అిట్టి పోస్తున్నారు. ఇక స్వదేశములోని ప్రత్యర్థివరం వారు, అయిన దానికి కాని దానికి ఇతనిని అడిపోసుకుంటున్నారు.

నార్త్ ప్రభువు ఇదివరకెన్ని తడవలో తన రాజీనామా పత్రము రాజుకి అందించాడు. మళ్ళీ రాజీనామాతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు రాజుముందు. ఇటువంటి విప్లవ సమయంలో తనకంటే సమర్థుడూ శక్తిమంతుడూ ప్రధానిగా వుండాలనీ, శతమొండి అయిన రాజుని పొంబగలిగితే తప్ప పరిస్థితులు తారుమారవుతాయనీ నార్త్ ప్రభువుకి భయము. భవిష్యత్లో తనకు అవమానము, దేశానికి అప్రతిష్ఠా తప్ప మరొక మంచి ఏమీ కనబడటంలేదు. ఈ మూడవ జారి అమిత అహంభావి, పరమ మూర్ఖుడు, తనకి విముక్తి ప్రసాదించమని మొరబెట్టుకుంటున్న నార్త్ ప్రభువుని ప్రధాన మంత్రిత్వము నుంచి తప్పించడానికి అంగీకరించని తండ్రిజుడు మూడవ జారి.

దేశంలో జరుగుతున్న యుద్ధ ప్రయత్నాలు ప్రజాక్షేమానికి హాని కరమని ప్రధాన మంత్రికి తెలుసు. కాని రాజకీయంగా జాన్ విల్కిన్ తప్ప మరెవరూ దీని గురించి అట్టి మాట్లాడలేదు. రాజహితైషులతో నిండిన పార్ల

మెంటు రెండు సభలవారూ వలసలను దండనీతిలో దారికి తీసుకొని రావాలనే అభిప్రాయంతో వున్నారు. వ్యాపారసులూ పరిశ్రమదారులూ తమ వలస వ్యాపారము ఎక్కడ దెబ్బతింటుందోనని ఆందోళన చెందారు. కాని రష్యా, టర్కీ, స్పెయిన్, మధ్య ప్రాచ్యాలతో వ్యాపారము ఉధృతమై యుద్ధ మేఘాలు కొంచెము కనపడగానే వారు తెప్పరిల్లారు. ఇంగ్లండు లోని గ్రామీణులు రాజ వాక్యాన్ని పాలించడమే తమ కర్తవ్యమని భావించసాగారు. పారిశ్రామిక విప్లవానంతరపు లండన్ కార్మికులు, రాజ శాసనం పాటిస్తూ తమ దేశభక్తిని వెల్లడించుకునేందుకు సిద్ధంగా వున్నారు.

కాని నార్త్ ప్రభువు దీప్తసమస్య ఏమిటంటే, తగినంత మంది సైనికులనీ నావికులనీ ఎక్కడనుంచి తీసుకురావడమని ! ఇంగ్లండులోని సామాన్య ప్రజానీకానికి రాజుగారి పట్ల రాజభక్తి అయితే వుందిగాని అమెరికాతో జరుపగల యుద్ధానికి సమకూర్చగల అంగ బలములేదు. అందువల్ల బయట దేశాల నుంచి కిరాయి సైనికులను చేర్చుకోవలసిన అవసరము ఏర్పడింది. సైనికులను సమకూర్చే నిమిత్తము మూడవ జారి తన ఏజంటును యూరప్ లోని వివిధదేశాలకి పంపాడు. హాలెండ్ రష్యా దేశాలు తమ దేశాలనుంచి సైనికులెవరూ రారని మొదట్లోనే వృష్టపరిచాయి. కాని ధనాపేక్ష గల జర్మనీ లోని సామంత రాజులు, తమ రక్త బంధువూ వంశాబ్ధి చంద్రుడూ అయిన

వైరం ఏర్పడకుండానే సర్దుకుంటూ వచ్చాడు. ఈ రథాన్ని బోల్తా కొట్టకుండా లాక్కొస్తున్నాడు. కాని ఎవరూ అతని శ్రమను, ఓర్పును గుర్తించడం లేదు. వలసలలోని వారు తమ కష్టాలన్నిటికీ ఇతనే కారణభూతుడన్నట్టు చిట్టి పోస్తున్నారు. ఇక స్వదేశములోని ప్రత్యర్థివరం వారు, అయిన దానికి కాని దానికి ఇతనిని అడిపిస్తుంటున్నారు.

నార్ ప్రభువు ఇదివరకెన్ని తడవలో తన రాజీనామా పత్రము రాజుకి అందించాడు. మళ్ళీ రాజీనామాతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు రాజుముందు. ఇటువంటి విప్లవ సమయంలో తనకంటే సమర్థుడూ శక్తిమంతుడూ ప్రధానిగా వుండాలనీ, శతమొండి అయిన రాజుని వొంచగలిగితే తప్ప పరిస్థితులు తారు మారవుతాయనీ నార్ ప్రభువుకి భయము. భవిష్యత్లో తనకు అవమానము, దేశానికి అప్రతిష్టా తప్ప మరొక మంచి ఏమీ కనబడటంలేదు. ఈ మూడవ జారి అమిత అహంభావి, పరమ మూర్ఖుడు, తనకి విముక్తి ప్రసాదించమని మొరబెట్టుకుంటున్న నార్ ప్రభువుని ప్రధాన మంత్రిత్వము నుంచి తప్పించడానికి అంగీకరించని తంత్రజ్ఞుడు మూడవ జారి.

దేశంలో జరుగుతున్న యుద్ధ ప్రయత్నాలు ప్రజాక్షేమానికి హాని కరమని ప్రధాన మంత్రికి తెలుసు. కాని రాజకీయంగా జాన్ విల్కిన్ తప్ప పరెవరూ దీని గురించి అట్టి మాటాడలేదు. రాజహితైషులతో నిండిన పార్ల

మెంటు రెండు సభలవారూ వలసలన దండనీతిలో దారికి తీసుకొని రావలనే అభిప్రాయంతో వున్నారు వ్యాపారస్తులూ పరిశ్రమదారులూ తమ వలస వ్యాపారము ఎక్కడ దెబ్బతింటుందోనని ఆందోళన చెందారు. కాని రష్యా, టర్కీ, స్పెయిన్, మధ్య ప్రాచ్యాలతో వ్యాపారము ఉధృతమై యుద్ధ మేఘాలు కొంచెము కనపడగానే వారు తెప్పరిల్లారు. ఇంగ్లండు లోని గ్రామీణులు రాజ వాక్యాన్ని పాలించడమే తమ కర్తవ్యమని భావించసాగారు. పారిశ్రామిక విప్లవానంతరపు లండన్ కార్మికులు, రాజ శాసనం పాటిస్తూ తమ దేశభక్తిని వెల్లడించుకునేందుకు సిద్ధంగా వున్నారు.

కాని నార్ ప్రభువు క్లిష్టసమస్య ఏమిటంటే, తగినంత మంది సైనికులనీ నావికులనీ ఎక్కడనుంచి తీసుకురావడమని! ఇంగ్లండులోని సామాన్య ప్రజానీకానికి రాజుగారి పట్ల రాజభక్తి అయితే వుండిగాని అమెరికాతో జరుపగల యుద్ధానికి సమకూర్చగల అంగ బలములేదు. అందువల్ల బయట దేశాల నుంచి కిరాయి సైనికులను చేర్చుకోవలసిన అవసరము ఏర్పడింది. సైనికులను సమకూర్చే నిమిత్తము మూడవ జారి తన ఏజెంట్లను యూరప్ లోని వివిధదేశాలకి పంపాడు. హాలెండ్ రష్యా దేశాలు తమ దేశాలనుంచి సైనికులెవరూ రారని మొదట్లోనే స్పష్టపరిచాయి. కాని ధనాపేక్ష గల జర్మనీ లోని సామంత రాజులు, తమ రక్త బంధువు వంశాధి పండుడూ అయిన

మూడవ జార్జికి సహాయపడే నిమిత్తము ధనాతురతవల్ల సైనికులని అమ్మేందుకు సిద్ధపడ్డారు. ఈ కిరాయి సైనికులతో ఆంగ్ల సేనలు అమెరికా మీదకు వస్తున్నాయి. తిరుగుబాటుదార్లని అణిచివేసి, అమెరికాను ఆంగ్లరాజు హస్తగతము చేయగలమనే తలంపుతో వస్తున్నాయి.

అమెరికా వలసలకి బ్రిటీష్ పార్లమెంటులో మిత్రులు లేకపోలేదు. ఎడ్మండ్ బర్క్ పలుకులు నార్త్ ప్రభువు మరువలేకుండా వున్నాడు; బెవులలో ఇంకా గింగురుమంటూనే వున్నాయి.

‘ఆంగ్ల వలసలలోని ప్రజల స్వాతంత్ర్యాను రక్తిలో అమెరికా స్వాతంత్ర్య కాంక్ష అతి తీవ్రతరమైనది. వారు తమకు స్వపరిపాలన కావాలని అంటున్నపుడు, సామ్రాజ్యాధి నేత, వారి ప్రతిపలుకూ శాసనధిక్కారంగా భావించడము అజ్ఞానమూ అవి వేకమూ అనిపించుకుంటుంది. రాజకీయాలలో ఔదార్యమూ సహనమూ అతి ముఖ్యములు. సామ్రాజ్య పాలకుడు నిరుపమ గుణశీలుడూ మహోదారుడూ, సహనమంతుడూ అవ్వాలే తప్ప, అల్పమనస్కులూ స్వల్పబుద్ధులూ భూభారాన్ని మోయలేరు’

రాజాజ్ ప్రకారము నార్త్ ప్రభువు వలసలను పాదాక్రాంతం చేయాలనే బిల్లు ప్రవేశ పెట్టినపుడు చార్లెస్ ఫాక్సు ఇలా అన్నాడు : ‘అమెరికనులవేత దాసోహమనిపించాలనే తలంపుతో క్రూరమూ అమానుషమూ అగు శాసనాలు ప్రవేశ పెట్టి వారు వీటిని పాటించ

లేదనీ, తత్కారణంగా తిరుగుబాటు దారులనీ అంటున్నారు. అమాట మీరే అని, అనుకొని మీ నౌకలనూ, సేనలనూ వారిపైకి పంపి, వోటమి అంగీకరించమంటున్నారు. కాని మీరు ఈ చట్టాలని ఇంకొంచెం న్యాయ సమ్మతంగా, నీతి బద్ధముగా నిర్మించి వుంటే, వారు మీకు తిరుగుబాటుదార్లవలె కనిపించివుండరు.

రిచ్ మండ్ ప్రభువు ఇలా సూటిగా అన్నాడు : ‘అమెరికా ప్రజలు తిరుగుబాటు జరుపుతున్నారని నేను ఎంత మాత్రమూ భావించను. అతి దారుణమూ, అమానుషకరమూ అగు శాసనాలని వారు ప్రతిఘటిస్తున్నారు’.

వయోవృద్ధుడైనప్పటికీ మేధానంపదలో అసమానుడైన విలియమ్ పిట్ ఇలా అన్నాడు : ‘ఈ నిద్రాణ మంత్రి వరాన్ని, వారి నిర్బాధ్యతాయుత ప్రవర్తనకు ఒక్క తన్ను తన్ని, మీరు ఎంతటి ప్రమాదవశలో వున్నారో తెలుసుకోండయ్యా, అని హెచ్చరిక చెప్పాలని వున్నది. బాస్టన్ లో జరిపిన ఘాతుకాలు క్షంత వ్యములు కావు. అక్కడి ప్రజావీకాన్ని అవమానపరచి, వారిని రెచ్చగొట్టారు. ఈరోజు వారిని నిర్భేతుకంగా తూలనాడుతున్నారు. వారిని అణిచి వేసామంటున్నారు. మూర్ఖులారా, ఒక ప్రజను అణిచివేయ గలరా?’ (ఇంకా వుంది

మాతృక : కార్నెల్ లెన్ గ్యేల్

తెలుగు : యన్నార్ చందూర్

నాణ్యత మూత్రయూర్! ఖర్చుతీ తేచ్చినది భారత ప్రజలు!!

త్రివేణి

కొలర్వాడి ప్రజలు కోరుకునే
సుగంధ వక్రమౌడి

త్రివేణి సెక్ పౌడర్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కో.
మచిలీపట్నం-521 001.

మన సంగీతం

పి. సంగీతరావు

భారతీయ సంగీతం అతి ప్రాచీన చరిత్ర కలది. అది శ్రవణా నందాకరమైనది మాత్రమే కాదు - హృదయాన్ని వరవశింపజేసే కళ, బుద్ధిని ఉద్దీపింపజేసే శాస్త్రం, ఆత్మోన్నతిని కలిగించే విద్య - అంటారు సంగీతరావు. మన సంగీతంలో ఏకముఖగాత్రం ప్రధానం ; పాశ్చాత్య సంగీతంలో బహుముఖ వాద్యానికి ప్రాముఖ్యత.

క్ర్రాటక శాస్త్రీయ గాత్ర సంగీతము ఎందుకో అనుభవించలేక పోతున్నాను. ఆడవాళ్ళు పాడుతున్నప్పుడు కొంత బాగానే ఉంటుంది. వాద్య సంగీతం అంటే వీణా, వైలెన్, మురళి, వాదవ్యరం వింటున్నప్పుడు మాత్రం చాలా అనందంగా ఉంటుంది," అన్నారు యామధ్య మిత్రులు ఒకరు. కొంతమంది అంటుంటారు : "హిందూస్థానీ సంగీతంలో ఎంతో హాయి ఉంది. కర్ణాటక సంగీతం అంతా శాస్త్రమే. మాకు అరం కాదు." - "సంగీతం అంటే శిశువాలి వృద్ధులనీ, వండిత పామరులనీ, పశు పక్ష్యాదులనీ కూడా అనందింపజేయగలిగి ఉండాలి. హాయి లేకపోయిన తర్వాత ఎంత శాస్త్రీయమైతే ఏం లాభం." ఇది కొందరి నిర్వచనం. శాస్త్రీయ సంగీతాభిమానుల దృష్టిలో అత్యధిక జనా

దరణ పొందుతున్న సినిమా సంగీతం వంప్రదాయ రహితమైన వట్టిగోల మాత్రమే. దాక్షిణాత్యులు పాడేటప్పుడు భాష ఖాసీ అయిపోతుంది. అందుచేత సంగీతాన్ని అనుభవించలేక పోతున్నారట కొందరు. కొంతమందికి వారు అలవాటు పడిన సంగీతం తప్పించి ఏ విదేశీ సంగీతం విన్నా హాస్యాస్పదంగానే ఉంటుంది. పాశ్చాత్య సంగీతము శుద్ధ అవస్థరాలుగా వినిపిస్తుందట. కొంతమంది అనగా విన్నాము.

ఒకాయన గొప్ప వయాకరణి. ఆయన అంటూండేవారు. "ఎందుకు సంగీతం అంటే వీళ్ళంతా యిలా పడి చస్తారు. ఆ శంకరాభరణం అన్నా, తోడి అన్నా ఒక్కలాగే వినిపిస్తాయి నాకు."

సంగీత విషయములో ఈ విధమైన అసంతృప్తికరమైన మాటలు విని పిస్తూ ఉంటాయి.

దీనిని బట్టి ఒక్క విషయము స్పష్టమవుతుంది. సంగీతము వినడములో ఆనందం ఉంది - అనే విషయములో సందేహము లేదు. కాని వేరు వేరు సంగీత సంప్రదాయ రూపాలను ఆనందించే విషయంలో భిన్న భిన్న అభిరుచులూ, అవరోధాలు ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఇక ఎవరైనా సంగీతం అరంభం కాదు. అన్నా, ఆ మాటని 'ఆనందం పొందలేదు' అన్నట్లుగా అనుకోనక్కర లేదు. వారి ఆ సంగీతానందాన్ని పారిభాషికముగా చెప్పలేక పోతున్నారని మాత్రమే అనుకొనవలసి ఉంటుంది.

కళలని ఆనందించే సందర్భంలో కళాకారునికి ఎంత బాధ్యత ఉందో అనుభవించే వ్యక్తికి గూడా అంత రసజ్ఞత అవసరం. ఈ రసజ్ఞత కూడా ఎంతో సానుభూతితో పరిశీలనతో అవగాహనతో పెంపొందించుకొనవలసి ఉంటుంది. రసజ్ఞత అభివృద్ధి అయిన కొద్దీ వివిధ సంగీత విధానాలలోని ప్రత్యేకత గుర్తింపబడి వాటిని ఆనందించే దృక్పథం ఏర్పడుతుంది. అంతే కాదు. వాటి పరిమితులు తారతమ్యాలు కూడా అర్థం అవుతాయి.

తరతరాల కఠోర సాధనతో, ప్రయోగములతో ప్రజల ఆనందాన్ని ఆధారం చేసుకొని పరిణామం చెందుతూ ఉంది సంగీత శాస్త్రం.

శృతి లయలు సంగీతానికి ప్రాణాలు. నిర్దిష్టమైన శృతి లయలతో కూడినప్పుడు ఏ సంగీత సంప్రదాయమైనా శ్రవణయోగ్యమైనదే. ఈ శృతి లయల ప్రయోగ సరళిని బట్టి వివిధ సంగీత సంప్రదాయాలు ఏర్పడుతున్నాయి.

శృతిని ఆధారం చేసుకొని శాస్త్రీయమైన అవగాహనతో స్వరభేదములు సాయిభేదములు గుర్తింప బడ్డాయి. స్వరముల పరస్పర సంబంధము వాది, సంవాది, వివాది రూపములుగా అర్థం చేసుకోబడ్డాయి. స్వరముల మూర్ఛనాది భేదములతో వివిధ రాగముల ప్రస్తారం జరిగింది. స్వర సౌందర్యాన్ని యినుమడింప జేయడానికి అనువైన వివిధ గమకములు ప్రయోగింపబడ్డాయి.

లయని అర్థం చేసుకొనడంలో వివిధ గమకములు, తాళములు అంతరమనముల పరిజ్ఞానం ఏర్పడింది. ఈ సౌందర్యాన్ని వివిధ తాళవాద్యముల ద్వారా ప్రదర్శించే శాస్త్రము ఎంతో అభివృద్ధి చెందింది.

ఈ శృతి లయల సమ్మేళనంలో ఒక నాదప్రపంచమే సృష్టించబడి మానవాత్మకు స్వాగతం పలుకుతున్నది.

రనివిష్యందియైన శృతి లయ సమ్మేళనకు భాష జతకూడినప్పుడు వివిధ భావరూపములైన కీర్తనలు ఏర్పడుతున్నాయి.

“సృత్యగీత వాద్యానాలక్రిభిష్టం గీత ముద్యతే” సంగీత శబ్దానికి ఒక

సాటి నిర్వచనం యిది. తరవాత పృథ్వీము ప్రత్యేక శాఖగా అభివృద్ధి చెందింది. తరువాత భావరాగ తాళములు ప్రధానంగా సంగీతము పరిణామము చెందింది. చివరికి భాషతో సంబంధం లేకుండా స్వర రాగతాళములే సంగీతంగా రూపొందించబడింది. సృత్యగీత వాద్యములలో వేటికవి ప్రత్యేక సాధనారూపంగా అభివృద్ధిచెందినా యీ మూడింటి వేరిక చాల సహజమైనదే కాకుండా సంపూర్ణమైన కళగా అనందించబడుతుంది.

ఇక భావరాగ తాళముల వేరిక కేవల సంగీతముగానూ స్వరరాగ తాళముల వేరిక వాద్యసంగీతంగానూ సాధన వేయబడినట్టు గ్రహించగలం.

అయితే భారతీయ సంగీతము మానవ కంఠస్వరాన్నే అభివ్యక్తికి ప్రధాన ఉపకరణంగా తీసుకొంది. వాద్యసంగీతము గాత్ర సం గీ తానికి దోహదప్రాయముగా మాత్రమే ఉపయోగించుకోబడింది. కేవల వాద్య సంగీతము ప్రదర్శించినా ఆ సంగీతము గాత్ర సంగీత ఆధారం మీద సృష్టింపబడిందే. భారతీయ తత్వసాధన వలెనే భారతీయ సంగీతము కూడా వ్యక్తిసాధనే. ఆ కారణం చేతనే ఏకముఖమైన గాత్ర సంగీతానికి అనుగుణముగా రాగ విధానము ఏర్పడింది. రాగతాళములకు భాష జోడించడంతో వివిధ సంగీత రచనలు అవిర్భవించాయి. వివిధ వాగేయకారుల సుప్రసిద్ధ సంగీత రచనలన్నీ గాత్ర సంగీతానికి

ఉద్దేశింపబడ్డవే కాని వాద్యసంగీతము కోసం ప్రత్యేకించి సృష్టింపబడ్డవి కావనే చెప్పవచ్చును.

అయితే భారతీయ సంగీతానికి అత్త అనదగిన రాగ భావాన్ని వ్యక్తంచేయడానికి సమర్థమైన వాద్యములకు మాత్రమే భారతీయ సంగీతములో విశిష్టమైన స్థానము యేర్పడింది. వీణ, వేణువు, నాదస్వరము, ఉత్తరదేశ వాద్యములైన సితార్, సారంగి, సహనాయ్ వాద్యముల ప్రాముఖ్యత అయా వాద్యములు రాగ వ్యక్తికరణకి అనుకూల్యము కలిగి ఉండడముచేతనే! పాశ్చాత్య వాద్యములు ఎన్నో ఉన్నా భారతీయసంగీతానికి ముఖ్యంగా కరాటక సంగీత ప్రదర్శనలో అధిక ప్రచారం పొందిన వయొలిన్ వాద్యానికి యింతటి ప్రాముఖ్యం కలగడానికి కారణం రాగవ్యక్తికరణకి వయొలిన్ మిక్కిలి అనుకూలముగా ఉండడం వలననే. అయితే రాగవిధానము గాత్ర సంగీతానికి అనుకూల్యముగా సృష్టింపబడ్డదనే విషయం మరచిపోకూడదు.

భారతీయ సంగీతంలో ఏకముఖ గాత్ర సంగీతగాయకుడు తీసుకొనిన శ్రద్ధాసక్తులే పాశ్చాత్య సంగీతంలో బహుముఖ వాద్యసంగీతానికి తీసుకొనడము వలన పాశ్చాత్య సంగీత విధానములో ఆర్కెస్ట్రా అంత ప్రాముఖ్యత కలిగి వుంది.

ఏకముఖమైన గాత్ర సంగీతంలో నాద సౌందర్యాన్ని యిష్టమిడింప వేయడమే కాకుండా రసభాషములు

వక్రీకరణకి గమకముల ప్రాధాన్యత ఎంత ఉందో బహుముఖమైన వాద్య సంగీతములో సర్వసౌందర్యానికి రస భావ వక్రీకరణకి వాది, సంలోది, వివాది స్వర ప్రయోగాలలో అంతటి హేధత్వాన్ని సంతరించుకొంది. ఆ కారణంవేతనే పాశ్చాత్య సంగీతములో వాద్యసంగీతంలో వాద్య సంగీతాను గుణ్యమైన సంగీత రచనలు వేయ బడ్డాయి.

స్వరరాగ తాళ ప్రదర్శనకీ, గమన స్ఫూర్తికి మానవ కంఠస్వరం ఎంతో సమర్థమైనదైనా భాషా సహిత మైనప్పుడున్నంత రంజన కేవల రాగ తాళ ప్రయోగములో ఉండదు. వాద్య సంగీతానికి లేని గొప్పవరం సంగీతానికి ఈ భాష అనే చెప్పవచ్చును. రసభావ వ్యక్రీకరణకి సంగీతంలో భాష ఎంతో సౌకర్యాన్ని కలిగి ఉంది. అంత మాత్రమే కాదు. పదముల ఉచ్చారణ సంగీతానికి మిక్కిలి సౌందర్యాన్ని కలిగిస్తుంది. ఆ యీ కారణాలవల్ల సంగీతములో భాష చాలా ప్రధానమైన స్థానాన్ని పొందింది. సంగీతములో భాషా ప్రాబల్యం ఎంతవరకూ వచ్చిందంటే సంగీతానికి ఆత్మ అనదగిన రాగ తాళములు గాత్ర సంగీతములో అప్రధాన విషయాలుగా వటింటే ప్రితికి వచ్చింది. అయితే నిజమైన సంగీత రసా స్వాదనకి భాషావరోధం ఎంత మాత్రము ఉండదు. కాక పోయిన పక్షంలో భాషాభేదంతో

యితర భాషా సంగీతాన్ని అనందించే అవకాశమే లేకపోయి ఉండును.

ఏమైనా భాషా సహితమైన సంగీతానికి ఉండే అంత ఆదరణ మన దేశంలో కేవల సంగీతానికి ఏర్పడ లేదు. స్వల్పమైన రాగతాళ పరిజ్ఞాన ముతో కూడా ఒక పాట పాడి గాయకుడు రసస్ఫూర్తి కలిగింప గలుగుతున్నాడు. అయితే నిజమైన రసానుభూతికి స్వరతాగ తాళముల శాస్త్రీయ పరిజ్ఞానము ఎంతో అవసరము.

వివిధ సంగీతరూపాలను అనందించడానికి వాటివాటి పరిమితులను అవకాశములను అర్థము చేసుకోవడము మంచిది. ఉదాహరణకు బుర్ర కథ అనేకులు అనందించడం చూస్తాము అయితే ఆ విధానములో పరిమితమైన రాగతాళములు భాషకి జోడింపబడి కథరూపంగా ప్రదర్శించబడుతుంది బుర్రకథలోని ఆకరణ ప్రధానముగా. భాషకి, కథకి మాత్రమే సంబంధించినది. రాగతాళములు కేవలము అంగములు మాత్రమే. అక్కడ అధికమైన నాదానుభూతిని ఆకింపలేము. అదే విధముగా నాటకాలలో పద్యపఠనము బహు జనామోదాన్ని పొందుతూఉంది. అక్కడ తాళ ప్రాధాన్యత ఏ మాత్రము లేదు. రాగము పద్య పఠనానికి అనుకూలముగా అనుసంధానము చేయబడింది.

ముఖ్యముగా జానపదుల సంగీతములో రాగతాళములు అతి పరిమిత

మైన పద్ధతిలో మాత్రమే ప్రయోగింపబడతాయి. వాటిలో ఆకర్షణ పూర్తిగా నాదానుభవానికి వెండింది కాదు.

అదేవిధంగా వివిధ గేయరచనలకు సమకూర్చబడిన సంగీతము చిన్నమైన తారతమ్యములతో కూడినదై ఉంది. ఈ విషయములో నాట్య ప్రదర్శనలో సంగీత ప్రయోగము వింటే యింకా స్పష్టపడుతుంది. సృత్యమునకు అవసరమైన అగమనానికి ఉండే ప్రాధాన్యత సంగీతానికి ఉండదు. ఏదో ఒక పాట చరణం ఒకే పద్ధతిలో వందసార్లు పునశ్చరణ చేస్తుంటే, భావవ్యక్తీకరణం నాట్యం ద్వారా జరుగుతుంది. చిరకాలంగా దేశంలో వ్యాప్తి చెందిన అష్టపదులు, తరంగాలు, అధ్యాత్మిక రామాయణ కీర్తనలు, భజన కీర్తనలు, జానపదులలో ప్రచారం చెందిన ఉడుపుల పాటలు, నూర్పుల పాటలు, పడవ పాటలు, మంగళహారతులు వాటి అన్నిటిలోనూ సాహిత్య ప్రయోజనానికి మాత్రమే రాగతాళములు ప్రయోగింపబడుతున్నాయి.

అయితే కర్ణాటక శాస్త్రీయ సంగీత సాంప్రదాయములో సంగీత సాహిత్యములు సమన్వయములో మరొక విధానం అనుసరింపబడినది.

వివిధ వాగ్గేయకారులచే రచింపబడిన రచనలలోని సాహిత్యము సంగీతానికి అనగా రాగభావాన్ని అనుసరించి జోడింపబడింది. గీతములు, స్వరజతులు, వర్ణములు, కృతులు

ఈవిధమైన సంగీత సాహిత్య సమన్వయం జరిగింది.

గీత గ్రంథములో రాగ సంఖ్య రాన్ని తెలియజేసే సర్వముల ననుసరించి సాహిత్యం నడుస్తుంది. అంత కన్న స్వరజతులలో గమనవేగము వేత, పదముల స్వరూపం అరం అయేటట్టుగా ఉంటుంది. ఇక వేర గ్రంథములో సాహిత్యం నామమాత్రముగా ఉంటుంది. అకార ఇకార ఉకారములు రాగసంపారము ఉపయోగించు కొందుకీ మాత్రమే సాహిత్యము ఉపయోగింపబడింది.

సంగీత సాహిత్య ప్రయోగ సరళిలో శ్రీ త్యాగరాజ స్వామివారు చేసిన ప్రయోగాలు వివిధ మార్గాలలో ఉన్నాయి. కవిత్యమూ, అలంకారికమైన భాషా భావ పుష్టి రసపుష్టి ఎంత ఉన్నా శ్రీ వారి కీర్తనలలో సంగీత మర్యాదననుసరించి రాగతాళముల సౌందర్యాన్ని మాత్రమే ఉజ్వల పరుస్తూ సాహిత్యము ఒదిగి ఉంటుంది.

సంగీతము యెడల ప్రత్యేకమైన మమకారము లేని రసజ్ఞులు, సాహిత్య రూపంలో శబ్ద అర సౌందర్యం కలిగిన ఆయాకీర్తనలను మహాభక్తుడైన త్యాగరాజస్వామి అలా పాడి ఉండరనీ తరవాతి విద్వాంసులు వాటి స్వరూపాన్ని మార్చి ఉంటారనీ అనుమానిస్తారు. ఒకటి మాత్రం అనుకోవచ్చును.

కీర్తనలోని రాగ భావానికి అనుగుణమైన సంగతులలో మార్పులు

వేర్లులు జరిగివుండవచ్చును. కాని అసలు మూలరచన సంగీతశాస్త్ర మర్యాదననుసరించి మాత్రమే జరిగిందనేది నిశ్చయము. ఆ కీర్తనలలోని సాహిత్యము విడిగా తీసి చూసినప్పుడు, ఆ సాహిత్యములో సహజమైన నడక ఉండదు. కీర్తన స్వరూపముతో పాడినప్పుడు మాత్రమే యతి ప్రాసలు తాళబద్ధముగా ఏర్పడినట్లు స్పష్టపడుతుంది. అసలు సమస్య సంగీత సాహిత్యములకు సంబంధించినది కాదు. ఆ మహామహుడు సంగీత సాహిత్యాలను రెండింటినీ సమన్వయపరిచి భక్తిరసస్ఫూర్తిగా గానం చేశారు.

నేడు కచ్చేరీలలో కీర్తన గానం చేయబడినప్పుడు రాగతాళముల యెడల కలిగిన శ్రద్ధానక్తులు రసపోషణ విషయములో ఉన్నట్లు గోచరింపదు. రసదృష్టిలోని సంగీతములో మధురస్వర సమ్మేళన గలిగిన రాగములు, గమనములు కూడా ఎంతో నిష్ఠురంగానూ, శుష్కముగానూ ప్రదర్శింపబడతాయి. రసిక లోకంలోనూ, ప్రజాసామాన్యము లోనూ కూడా శాస్త్రీయ సంగీతం పేరుగా వినబడుతున్న సంగీతము యెడల క్రమక్రమముగా ఔదాసీచ్యాన్ని పొందబడడానికి ఇటువంటి హేతువులు మరి కొన్ని కూడా వుండవచ్చును. అయితే రాగతాళ ప్రయోగములో వారి సాధన, నిష్ఠ ప్రశంసనీయమైనవి.

రాగములలో రసనిర్దేశం జరిగింది కానీ మనకు శాస్త్రీయ సంగీత

కచ్చేరీలలో వినబడేవి భక్తిశృంగార కీర్తనలు మాత్రమే. నాట్యములోనూ, నాటక ప్రయోగంలోనూ వివిధ రస పోషణకు అనుగుణ్యమైన కీర్తనలు గానము చేయబడుతున్నాయి.

భారతీయ సంగీతము అంతా ఒకే పునాదిమీద నిర్మింపబడినా శైలి భేదాన్ని బట్టి వివిధ సంప్రదాయాలుగా ఏర్పడ్డాయి. ప్రధానంగా హిందూస్థానీ, కర్ణాటక సంప్రదాయాలను పేర్కొనవచ్చును. సంగీతానికి చెందినంత వరకూ ఈ రెండు సంప్రదాయాలలోనూ గమక ప్రయోగములో రెండూ రెండు విశిష్టమైన మార్గాల సనుసరించాయి. ఒకే ఆరోహణ అవరోహణ గలిగిన రాగాన్ని అలపింపడంలో హిందూస్థానీ, కర్ణాటక సంగీతముల బాణీల ప్రత్యేకత స్పష్టపడుతుంది. హిందూస్థానీ రాగసంచారంలో శృతి పక్వత అధికర. కర్ణాటకరాగ సంచారంలో భావదృష్టి ఎక్కువ.

అయితే కర్ణాటక రాగ భావ ప్రకటనకి అనుసరిస్తున్న గమక విధానం అతి కష్ట సాధ్యమైనది. సాధ్యమైనప్పుడు టికి సౌందర్యాన్ని సుప్రసిద్ధి చేయడానికి ఎంతో సహజ సిద్ధమైన సుస్వరము, గమక యుక్తమైన శుశారీరము, కలవారికి మాత్రమే సాధ్యము. మూములు మూలలో చెప్పుకోవాలంటే హిందూస్థానీ సంగీత గమకము తిన్నగా నడుస్తుంది. కర్ణాటక సంగీత గమకం మెలికల్లు, తిరుగుతుంది. ఒకటి తీగ పాకం అయితే రెండవది జీళ్ళపాకము.

సుశారీరము అంటే ఏమిటి? - అన్న దానికి స్పష్టమైన సమాధానము సం తృప్తిగా చెప్పడం కష్టము. స్వరశబ్ద గమక స్ఫూర్తిగా త్రిస్తాయి గల శారీ రము సుశారీరము అని స్థూలంగా చెప్పు కొన్నా పై లక్షణాలు కలిగి అహితము గా ఉండే గాత్రాలున్నాయి. ఒకప్పుడు బస్సుహారన్ శృతితో కలుస్తుంది. అం త మాత్రాన అది సంగీత ధ్వని అను కోలేం. సౌందర్యము అంటే ఏమిటి అని అడిగితే నిర్దిష్టించడం లాటిదే సుశారీరం అంటే చెప్పడం కూడా. ఈ విషయము చెప్పడంలో తికమక ఉన్నా అనుభవములో చాలా సులువుగా తెలు స్తుంది.

గాయకులు తమ కంఠస్వరానికి అనుకూలమైన గమకముల ప్రయోగి స్తూ రసదృష్టితో గానము చేయడము అవసరము. లేకపోతే ఆ గాయకుని సంగీతము, ఏదో విపరీతము సాధించ బడింది అనే తృప్తి తప్పించి, హృద యాన్ని స్పృశించదు - ఏనుగుని రెండు కాళ్ళ మీద నిలబెట్టినట్టో, లేకపోతే కోతివేత నాట్యం చేయించినట్టో తయారవుతుంది.

ప్రస్తుతం సంగీత కచ్చేరీలలో గాత్ర సంగీతము వింటున్నప్పుడు ఒకటి అనిపిస్తుంది. మానవ కంఠస్వరము తన సహజ మూర్తాన్ని విడిచి పెట్టి వాద్య సంగీతాన్ని అనుసరిస్తున్నదా అనే అనుమానం కలుగుతుంది.

రాగభావం గాత్ర సంగీతానికి అను కూలంగా ఏర్పడినప్పటికీ వాద్య సంగీతంలో ఒక్కొక్క వాద్యానికి ఒక్కొక్క

విధమైన గమక ప్రాధాన్యత ఉంది. ఆయావాద్య ధర్మాన్ననుసరించి రాగసంభారం కావింప బడుతుంది. కాలక్రమేణా ఆయావాద్యముల ప్రత్యేక గమక ప్రాధాన్యత గల సంభారాన్ని గాత్రంలో వలికించాలనే తాపత్రయం వలన గాత్ర సంగీతంలో సహజ స్వర మాధుర్యం పోయి ఏదో విపరీత లక్షణము గోచరము అవుతూ ఉంది. ఉత్తరాది గాయకులలో ఈ లక్షణం కనబడదు. ముఖ్యముగా దాక్షిణాత్య సంగీతంలో వీణ నాదస్వరముల ప్రభావం గాత్రంలో కనిపిస్తుంది. గాత్ర సంగీతం తన సహజమూర్తాన్ని వదిలి, సాహిత్యాన్ని సక్రమముగా వినియోగించు కొనక, రసదృష్టికి దూరం అయినంత కాలము ఆ సంగీతం ఎన్ని విపరీతాలు సాధించినా రసహృదయాలని కదిలించలేదు. రసీకులు కూడా ఆయా సంగీతం రూపాలు ఉద్దేశించిన కళాస్వరూపాన్ని సానుభూతితో గహించనప్పుడు అనవసరమైన శంకలు మాత్రమే మిగిలి సంగీతానందానికి దూరం అయే ప్రమాదము ఉంది.

భారతీయ సంగీతం అతి ప్రాచీన చరిత్ర కలది. అది శ్రవణానందకరమైనది మాత్రమే కాదు. హృదయాన్ని పరవశింపజేసే కళ. బుద్ధిని ఉద్దిపింపజేసే శాస్త్రం, అత్యున్నతిని కలిగించే విద్య అనే విషయం రసీకులు జ్ఞప్తిలో ఉంచుకొనడం అవసరం. ✽

—1967 జనవరి 'జగతి'
మంచి పునర్ముద్రితం

మాలతీ చందూర్

నవలలు

వైశాఖి	16 - 50
కాంచన మృగం	16 - 50
భూమి పుత్రి	16 - 00
మధుర స్మృతులు	14 - 00
ఓ మనిషి కథ	16 - 00
ఏమిటీ జీవితాలు	12 - 00
మనసులోని మనసు	25 - 00
అలోచించు	9 - 00
రాగరక్తిమ	18 - 00
మేఘాల మేలిముసుగు	16 - 00
కలల వెలుగు	15 - 00
బ్రతక నేర్చిన జాణ	14 - 00
జయలక్ష్మి	20 - 00
కృష్ణవేణి	20 - 00
ఏది గమ్యం ఏది మార్గం	15 - 00
ఎన్ని మెట్లెక్కినా....	18 - 00
సద్యోగం	15 - 00
లావణ్య	14 - 00

ఇవిగాక

వంటలు - పిండివంటలు	35 - 00
ప్రశ్నలు - జవాబులు	15 - 00
జాబులు - జవాబులు	13 - 00
అల్లికలు - కుట్లు	30 - 00
అందాలు - అలంకారాలు	15 - 00
మహిళలకు మధురజీవనం	7 - 50
దాంపత్య జీవితం	12 - 50

20/- రూ॥ పైబడి పుస్తకములు తెప్పించుకొనేవారు. ముందుగా అ పుస్తకాలధరకు 2 రూ॥ తగ్గింపి M. O. పంపితే, 2 రూ॥లకు మాత్రమే V.P.P. పంపుతాము. అందువలన మీకు అనలు ధరకే పుస్తకాలు అందుతవి.

క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్

రామమందిరం ఏధి - విజయవాడ - 2

ఆనాటి మిత్రుడు

సంజీవదేవ్

వేదనా హృదయంతో, చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో ఆ ఉత్తరాన్ని ఎన్నిసార్లు చదివానో మళ్ళీ చదివాను. హృదయం ఎంతో బరువుగా వున్నది. క్రమేణ కాలం గడిచిన కొద్దీ ...కాని, ఏదో అన్నపైమైన ఆశ అధోవేతనలో....

మిత్రుని పేరు త్యాన్ యాంగ్, ఆయన జాతి టిబెటో చైనీయం.

పదమూడు సంవత్సరాల క్రిందట డారిలింగ్ కు అవతలగా వున్న కలిం పాంగ్ లో వుండేవాడు.

ఈ దేశంలోనీ, విదేశాల్లోనీ ఇంగ్లీషు పత్రికలలో వ్యాసాలు వ్రాసేవాడు.

నాకు ఆయనా, ఆయనకు నేను ఉత్తరాలు వ్రాసుకొనేవాళ్ళం.

కలిం పాంగ్ నుంచి అప్పుడు నడుస్తున్న 'Himalayan Times' లో సాంస్కృతిక విషయాలమీద నేను విన్న రచనలు చేస్తుండేవాడిని.

'Maha Bodhi' లోనూ, 'Eurasia' లోనూ త్యాన్ యాంగ్ వ్యాసాలు వ్రాస్తుండేవాడు.

తన ఉత్తరాలలో నాకు హిమాలయ శోభను గురించి ఆయన వ్రాసేవాడు. నా ఉత్తరాలలో ఆయనకు దక్షిణాది మెదానాల శోభను గురించి నేను వ్రాసేవాణ్ణి.

ఇద్దరం కొంత కాలంపాటు నివాసాలు మార్చుకొందాం అని కూడా నిర్ణయించుకొన్నాం.

చలికాలంలో. ఆయన వచ్చి నా దగర వుండేటట్టూ, ఎండాకాలంలో నేను వెళ్ళి ఆయన దగర వుండేటట్టూ.

ఈ విధంగా నాకు అక్కడి వాతావరణం, ఆయనకు ఇక్కడి వాతావరణం అలవాటయిన తరువాత ఆయన ఇక్కడ ఆంధ్రలో మా ఇంటిని ఆక్రమించుకోటం, నేను అక్కడ హిమాలయాలలో ఆయన ఇంటిని ఆక్రమించుకోటం జరగాలని నిర్ణయం.

ఉభయులం కూడ పరస్పరంగా ఈ జీవన నియమాలను హృదయ పూర్వకంగా అహ్వనించి అవి అమలు జరిగే ఘడియ కోసం నిరీక్షిస్తున్నాం అప్పుడు.

ఒక దుర్ముహూర్తాన కలిం పాంగ్ నుంచి ఉత్తరం ; తనకు చాల పెద్ద జబ్బు చేసినదని త్యాన్ యాంగ్

వ్రాశాడు. కలింపాంగ్ నుంచి టిబెట్ ముఖ్యపట్టణమైన లాసానగరానికి వెళ్ళి పోతున్నట్లు తాను జీవించటం దుర్భలమనీ, తననుంచి అదే కడసారి ఉత్తరంగా భావించమని కూడ వ్రాశాడు. ఇంకా వ్రాశాడు: “నాకు జబ్బు వేసినందుకూ నేను మరణించ పోతున్నందుకూ నేను బాధపడటం లేదు. కారణం మీకు జబ్బు వేయ లేదనీ, మీరు జీవించబోతున్నారనీ నాకెంతో ఆనందంగా వుంది. నా మరణ వార్త విన్న తరువాత కూడ మీరు శోకించకుండా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తే నా అత్తకు శాంతి లభిస్తుంది. నేను జన్మించటం భారత సరిహద్దుల లోనే అయినా మరణం మాత్రం టిబెట్ లో జరగబోతున్నందుకు కొంత విచారంగా, కొంత ఆనందంగా వుంది. మీ ఆనందం నా బాధను తొలగించాలే కానీ, నా బాధ మీ ఆనందాన్ని తొలగించరాదు. జీవితం అంటే ఏమిటో ఇప్పటి వరకూ రుచి చూచాను. ఇక మరణం అంటే ఏమిటో రుచి చూడబోతున్నాను. రెంటిలో ఏది ఎక్కువ రుచికలదో మీకు నేను తెలపడం ఎవిధంగానా అని విచారిస్తున్నాను. ఆశీరీరవాణినై మీకు తెలపటానికే ప్రయత్నిస్తాను.”

త్రస మరణానికి నన్ను శోకించ వద్దనీ మిత్రుడు వ్రాశాడు కనుక శోకించకుండా ఉండటానికే ప్రయత్నించాను. లేక లోలోపల శోకించినా కూడా పైకి శోకించనట్లు నటించాను.

అయిన మరణించినట్లే నమ్మి ఊరకున్నాను.

కొన్ని నెలలకు టిబెట్టు మార్గం నుంచి మరొక ఉత్తరం రావటం చూసి ఆశ్చర్య పోయాను. త్యాన్ యాంగ్ మళ్ళీ వ్రాశాడు. టిబెట్టు వెళ్లే దారిలో నుంచి, క్రిందటి తడవ వ్రాసింది అఖిరి ఉత్తరం కాదనీ, యీ తడవది మాత్రం నిజంగానే అఖిరి ఉత్తరం అనీ, క్రిందటి తడవ తాను మరణించ లేక పోయాననీ, యీ తడవమాత్రం నిజంగానే మరణిస్తాననీ, ఇంకా వ్రాశాడు.

“మరణించటంలో నాకు వేరే బాధ ఏమీ లేదు కాని మిమ్ము చూడకుండా మరణిస్తున్నానే అనేది పెద్ద బాధ. ఏమంటే నా రచనల్ని అమెరికాలో పుస్తకరూపంలో ప్రకటిస్తున్నారు. ఆ పుస్తకం ముద్రణ పూర్తి అయినదాకా జీవించి ఆ పుస్తకాన్ని చూచుకొన్న తరువాత మరణించాలని. సరే, ఈ రెండు బాధలూ తీరకముందే మరణిస్తే ఏమీ లేదు, మరచాను, నా రచనలు పుస్తకరూపంలో వస్తే చూడాలనే అభిలాషకంటే మిరచనలు పుస్తక రూపంలో కొస్తే చూడాలనే అభిలాష ఇంకా గొప్పగావుంది. నేను జీవించి ఉండగా మీరు అదయినా పూర్తి చేయలేక పోయారు. లేక మీ పుస్తకం పూర్తి అయేదాకా నేనయినా జీవించ లేక పోతున్నాను. నా శరీరంలో ప్రాణశక్తి రోజుకు రోజు దిగిజారి పోతుంది. లాసానగరం వేరేదాకా జీవించననే: దారిలోనే నా పరమాత్మ

నిర్మాణం జరగవచ్చు. అట్లా జరిగే పక్షంలో మీరేనాటి కైనా లాసానగరం వస్తుంటే మార్మధ్యంలో నా సమాధి వద్ద ఒకరాత్రి మజిలీచేసి నా సమాధి మీద చమరీ మృగం వెన్నతో దీపారాధన చేసిపొండి, సరే, ఇక వ్రాయలేను. మీ కిదే అంతిమ....”

... వేదనాహృదయంతో, చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో ఆ ఉత్తరాన్ని ఎన్నిసార్లు చదివానో! అంతకు క్రిందటి ఉత్తరాన్ని కూడా తీసి మళ్ళీ చదవాను. కొనాళ్ళవరకూ హృదయం ఎంతో బరువుగా వున్నది. క్రమేణ కాలం గడిచిన కొద్దీ బరువనేది తేలికలోకి మారిపోజొచ్చింది. ప్రతిదినమూ కొన్ని పార్లు జ్ఞాపకం రాసాగడు, అధో చేతనలో మాత్రం మళ్ళీ ఎప్పుడో ఆయన నుంచి ఉత్తరం వస్తుందనే ఏదో అన్న వ్యమైన ఆశ దాగి వుండేది.

సంవత్సరం గడిచింది. ట్యాన్ యాంగ్ నుంచి ఉత్తరం లేదు. కలిం పాంగ్ లోని మిత్రులకు వ్రాసి చూశాను. వారి జవాబులలో కూడ ట్యాన్ యాంగ్ మరణించినట్లే అని తెలిపేరు. ఇక ట్యాన్ యాంగ్ ఆశరీర రూపంలో మాత్రమే తన ఆస్తిత్వాన్ని కలిగివున్నాడని నిర్ధారణ చేసికొన్నాను.

మధ్య మధ్య ఆయన జ్ఞాపకం వచ్చినపుడల్లా ఆయన వ్రాసిన ఉత్తరాలను తీసి చదివి మౌనం దాల్చేవాడిని. ఆయన ఉత్తరాలలోని భావాలు ఎంతో సరళంగా అమాయకంగా, ప్రేమపూర్ణంగా వుండేవి. ట్యాన్ యాంగ్ బ్రతికుండగా వ్రాసిన

ఉత్తరాలు ఆయన చనిపోయిన తరువాత చదువుతూంటే ఆయన బ్రతికి వున్నట్లే అనిపించక చనిపోయినట్లు అనిపిస్తుందా మరి! చనిపోయిన తరువాత వ్రాసినవయితే చనిపోయినట్లు తడుతుంది. చనిపోయి, తరువాత వ్రాయనే లేదుగా!

ఒక సంవత్సరం గడచి పోయింది. రెండు గడచి పోయినవి. మూడు, నాలుగు, అయిదు, ఆరు, ఏడు, ఎనిమిది సంవత్సరాలుగడచిపోయినవి. తొమ్మిది పది, పదకొండు, పన్నెండు సంవత్సరాలుగడచి, పదమూడో సంవత్సరం వచ్చింది. 1964 వ సంవత్సరం జనవరిలో, డిశంబర్ మాసపు ‘United Asia’ వచ్చింది. అందులో తెరచి చూస్తే ట్యాన్ యాంగ్ వ్రాసిన వ్యాసం ‘Shape of things over Indian Sky’ అనేది వుంది. పూర్వం ట్యాన్ యాంగ్ జీవించి వున్నప్పుడు వ్రాసిన వ్యాసాన్ని పత్రిక వాళ్ళ ఇప్పుడు ప్రకటించారు కాబోలు అని అనుకొన్నా. పత్రికలోని రచయితల్ని గురించి వ్రాసిన భాగం చదువుతూంటే యీ క్రింది పంక్తులు కనుపించి అంతులేని ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయానా!

Mr. Twan Yang, a freelance journalist and correspondent to many well known dailies and weeklies, permanently stationed at Gangtok, Sikkim. The article published in this issue is a chapter from Twan Yang's forth-coming book ‘Wind from Tibet.’

(క్వాన్యాంగ్ సిక్కిం రాజ్యంలోని గాంగ్టోక్ లో వుంటాన్న స్వతంత్రంగా జీవించే ఒక పత్రికా రచయిత, విలేఖరి. ఆయన ఎన్నో ప్రసిద్ధి వెందిన దినపత్రికలకూ, వార పత్రికలకూ కూడ వ్రాస్తుంటాడు. ఈ పత్రికలో ప్రకటించిన వ్యాసం ఆయన రచించిన రాబోవు పుస్తకం 'Wind from Tibet' ('టిబెట్ మీది గాలి') అనే దానిలోని ఒక అధ్యాయం.

నా అశ్వర్యానికి, ఆనందానికి హద్దులులేవు. చనిపోయిన మిత్రుడు పదమూడు సంవత్సరాలకు మళ్ళీ బ్రతికివచ్చి సిక్కిం రాజ్యంలో వుంటున్నాడన్నమాట! ఎంత ఆనందం! అంతా నాకో గొప్ప రహస్యమయంగా తోచసాగింది. అయితే చచ్చి బ్రతికిన మిత్రునితో తిరిగి మైత్రిని స్థాపించుకొని ఆయన మరణ విశేషాలను తెలుసుకోటం ఎట్లా? నా చిరునామా మరచిపోయి ఉంటాడు. నేను వెంటనే ఒక ఉత్తరం కేరీఆఫ్ 'United Asia' చిరునామాతో వ్రాస్తే అది సిక్కిం వెళ్ళి నాకు జవాబు వచ్చే వరకు ఇరవై రోజులైంది. క్వాన్యాంగ్ నుంచి ఎంతో ప్రేమతో నిండిన పెద్ద ఉత్తరము వచ్చింది. అందులో ఆయన వ్రాస్తాడు:

"పదమూడు సంవత్సరాలనాడు మరణిస్తున్నానని తెలిపి చివరకు మరణించకుండా జీవించాను! అయితే చాలాకాలంవరకూ నేను జబ్బుతోనే బాధపడ్డాను. మిమ్ము ఇంతకాలం మరచిపోలేదు. అయితే ఉత్తరం

వ్రాయాలంటే మాత్రం దైర్యం చాలేది కాదు. మీతో మరణిస్తున్నానని చెప్పి జీవించే ఉన్నానని మళ్ళీ మీకు తెలపటం అంటే గొప్ప అబద్ధం పలకటమే అవుతుంది. మీ ఎదుట నేను అసత్యవాదిగా ప్రత్యక్షం కావటం నాకిష్టం లేక మీకు ఇంతకాలం నుంచీ ఉత్తరం వ్రాసే సాహసం చేయలేక పోయినందుకు క్షమా యాచన. సిక్కిం రాజ్యంలో సుఖంగానే వుంటున్నాను. కొన్ని అమెరికన్ పత్రికలకు విలేఖరిగా ఉంటున్నాను. చాలామంది దృష్టిలో నేను మరణించి పునరీవించినట్లే. నాకూ ఒకసారి అదే భ్రమ జనిస్తుంది. మన మైత్రి మళ్ళీ స్థాపితమైనందు కెంత ఆనందమో ...."

పదమూడు సంవత్సరాల క్రితం మరణించిన మిత్రుడు క్వాన్యాంగ్ మళ్ళీ జీవించి వచ్చాడు. ఆయన అనారోగ్యమంతా ఆ మరణంతోనే నశించిపోయి ఇప్పుడెంతో ఆరోగ్యంగా, అహోదంగా సిక్కిం రాజ్యంలో హిమాలయ శోభ మధ్య హాయిగా జీవిస్తున్నాడు. ఒకసారి మరణించి వచ్చిన మిత్రుడు మళ్ళీ మరణించడేమో! మరణించి జీవించిన వాళ్ళు అమరులలో లెక్క. చచ్చి బ్రతికిన మిత్రుడు క్వాన్యాంగ్ అమరుడే!

'తెలుగు విద్యార్థి'

సౌజన్యంతో

1964 అక్టోబరు 'జగతి'

ప్రచారసాధనాలపాత్ర

సరోజినీ ప్రేమ్చంద్

ఆంధ్రదేశంలో సంఘసంస్కరణకి పితామహుడు కందుకూరివీరేశలింగం గారు. తన చుట్టూవున్న సమాజంలోని లోటుపాట్లను సరిచేయాలనే ఉద్దేశం కలుగగానే 1874లోనే 'వివేకవర్ధని' అనే మాసపత్రికను ఆరంభించారు. ఆ తర్వాత 'హాస్యసంజీవని' అనే పత్రిక, 1883లో శ్రీలక్ష్మి ప్రత్యేకంగా 'సతీహితబోధిని' స్థాపించారు. అంతకు కొద్దికాలముందే పరవస్తురంగాచార్వులు వితంతు వివాహాలను ప్రోత్సహిస్తూ కరపత్రం ఒకటి అచ్చువేశారు. అప్పటి సమాజంలోని అవినీతిని మూఢాచారాలనీ విమర్శిస్తూ పత్రికల్లో వ్రాయడంవలన ఎన్నో కష్టనష్టాలకు లోనైనట్లు వీరేశలింగంగారు చెప్పుకున్నారు. "అంబగొండితనాన్ని యెత్తి చూపితే ఉద్యోగులు నా మీద కత్తులు నూరుతున్నారు. వేశ్యావృత్తిని ఖండిస్తే పూరిలోని జల్సారాయిళ్లు ఆగ్రహిస్తున్నారు. మూఢాచారాలను చెండాడితే విద్యా విహీనులైన మూఢప్రజలు నొచ్చుకుంటున్నారు. పూజా పునస్కారాలు, మంత్రతంత్రాలలో అనలైన మతధర్మం లేదని నిరకృష్ట పురోహితులు మండిపడుతున్నారు. అయి

నా సరే నాపత్రిక స్థాపించిన ముఖ్యోద్దేశం నెరవేరడానికి వీరందరిని దుయ్యపట్టక తప్పదు" అని నిర్భావా మాటంగా రాశారు వీరేశలింగం పంతులు. ఆ కాలంలో జన జీవితం చాలా వరకు మతాధిపతుల, పీఠాధిపతుల ఆజ్ఞలకూ, నిబంధనలకూ లోబడి ఉండవలసి వచ్చేది. ఒక కులంవారు, యింకో కులంవారితో భోజనంవేస్తే వెలివేయడం, అడవిల్లలకు చిన్న వయసులో పెళ్ళిచేయకపోయినా, వరాంతర వివాహాలు చేసుకున్నా సంఘ బహిష్కారం మొదలైనవి జరుగుతూ ఉండేవి. ఇక శ్రీలని మరీ హీనంగా చూశేవారు, అరంలేని ఆచారాలు పాటిస్తూ అజ్ఞానంలో మునిగి ఉండేవారు, వితంతువులు పసిబాలికలైనా సరే, కేళిఖండనం చేయించడం శుభ కార్యాలకు రానివ్వకపోవడం, సరియైన ఆహారం బట్టలూ యివ్వకపోవడం కూడా జరిగేది.

ఈ రోజుల్లో ప్రతికుటుంబం తనకు నచ్చిన రీతుల్లో, కుటుంబ సభ్యులకు ఏది 'మంచి' అంటే అది అపరింపే స్వేచ్ఛను కలిగివుంది. కొద్దికాలం శ్రీలయినా, విద్యావంతులూ, అధికంగా

స్వతంత్రులు అయి సంఘంలో గౌరవ సానం సంపాదించుకొన్నారు. ఒక పేంద సంగలలో కలిగిన ఈ పరిణామానికి, వీరేశలింగం, గురజాడ అప్పారావు వంటి మహాపురుషుల కృషి, రచనలే కారణం.

మనకి స్వాతంత్ర్యం రావడానికి మునుపే, తెలుగులో వారాపత్రికల ప్రచురణ ఆరంభమై ప్రజల, సాంఘిక, రాజకీయ అభిరుచులకూ, అశయాలకు అవి వరపడి దిద్దాయి.

1902లో కృష్ణాపత్రిక, 1909లో ఆంధ్రపత్రిక, 1925లో గోలకొండ పత్రిక, 1938 లో ఆంధ్రప్రభల స్థాపన జరిగింది. ఆ కాలంలో నిరక్ష రాశ్యత యొక్క వగావున్న, పల్లెసీమలో ఒకరు వారాపత్రిక చదవుతుంటే, పాత్రిక ముప్పయిమంది చుట్టూబేరి శ్రద్ధగా వినడం, సర్వసామాన్యంగా వుండేది. ఈ విధంగా ఆధునిక కాలంలో ప్రజలను సమీపించి, సమీకరించి వారిని ప్రభావితం చేసిన గొప్ప ప్రచార సాధనం అచ్చయంత్రం అని చెప్పవచ్చును.

ఇక నాటకాలూ, బుర్రకథలూ ప్రజలలో కలిగించిన రాజకీయ చైతన్యం అపూర్వమైనది. తెలుగు దేశపు నాటక పరిశ్రమ పరిశీలిస్తే యీ శతాబ్దపు నలభైల వరకూ పౌరాణిక నాటకాలదే అగ్రస్థానంగా కనపడుతుంది. స్వాతంత్ర్య పోరాటవీజాలు మొలకెత్తడం ఆరంభమవగానే చారిత్రక నాటకాల ద్వారా అన్యాయదేశంగా ప్రజల చాస్యాన్ని ప్రేక్షకులకు స్ఫురింపజేయడం

మొదలయింది. విజయనగర చరిత్ర, ప్రతాపరుద్రీయం వంటి నాటకాలు దేశభక్తి, స్వేచ్ఛకై అరాటం ప్రేక్షకులలో కలిగింపజేశాయి. మెల్లిమెల్లిగా సాంఘిక యితివృత్తాలలో నాటకాలు రావడం, భూస్వామ్యం, అవిద్య, వేశ్యవృత్తి, వరకట్నాలు మొదలైన సమస్యలకు ప్రాధాన్యం యివ్వడం కూడా జరిగింది. ఇవీ యింకా యితర సమస్యలూ, సమాజంలోని వర్తమానాలూ స్త్రీలకు జరిగే అన్యాయాలు, సిరుద్యోగ యువకులలో నిరాశ, నిస్సహాయతా, యిటువంటి సమస్యలు చిత్రించిన నాటకాలు గూడా విజయవంతమైనాయి. తీవ్రమైన వుద్రేక పూరితమైన, నటనా విధానం పటిష్టమైన, సంభాషణలు, ప్రేక్షకులను ఆవేశపూరితులను చేయడం, ఆయా సమస్యలపట్ల అవగాహన కలిగించడం చేశావి.

ప్రచారసాధనాలు అన్నింటిలోకి, అన్ని వర్గాల ప్రజలలోకి సూటిగా చొచ్చుకు పోయేది బుర్రకథ. అయితే అది ఒకప్పటి పరిస్థితి. అల్లూరి సీతారామరాజు కథ, బొమ్మిలి యుద్ధం, పలనాటివీరచరిత్ర మొదలైన బుర్రకథలను రాజకీయ ప్రచారానికి వినియోగించుకున్నా, సాంఘిక దురాచారాలను గురించిన బుర్రకథలు కూడా ప్రజలను వుద్రూతలూగించేవి. కరువు కాలంలో, వరదల సమయంలో ప్రజల మనస్సులూగేటట్లు బుర్రకథలు చెప్పి విరాళాలు సేకరించడం, ఆ రోజులలో తరచుగా జరిగేది. చలన చిత్రాల

ప్రవేశంతో నాటకాల, బుర్రకథల ప్రాముఖ్యం పూర్తిగా తగ్గిపోయింది.

మూకీలు పోయి, టాకీలు రావడంతో సంభాషణల ద్వారా ప్రజలకు యెన్నో తెలియజేప్పే అవకాశం వుండని, నిర్మాతలు గ్రహించారు. స్వతంత్రం వచ్చిన పదియేండ్లవరకూ, సినిమాలు సాంఘిక ప్రయోజనం కోసమే తీయాలనే ఆదర్శం నిర్మాతలకు వుండేది. కులతత్వాన్ని నిరసిస్తూ, 'మాలపిల్ల', వితంతు వివాహాలని నమర్చిస్తూ 'సుమంగళి', యింకా స్వర్గసీమ వంటి చిత్రాలు స్వాతంత్ర్యానికి ముందూ, పావుకారు, పల్లెటూరు, రోజులుమారాయి వంటి సందేశాత్మక మైన చిత్రాలు తరువాత వచ్చాయి.

ఈలోగా దేశమంతటా రేడియో వినడం విద్యావంతులకీ, నిరక్షరాస్యు

లకీ నిత్యజీవితంలో ఒకభాగంగా అలవాటైపోయింది. సుమారు 50 సం॥ లుగా రేడియో కార్యక్రమాలు ప్రసారమవుతున్నాయి.

మద్రాసు నగరంలో 1924లోనే మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ రేడియోక్లబ్ అనే సంస్థ కార్యక్రమాలు ప్రసారం చేసేది. 1934 నుండి ప్రభుత్వమే రేడియో నడపటం ఆరంభించింది. అలిండియా రేడియో అనేపేరుతో దేశవ్యాప్తంగా కార్యక్రమాల ప్రసారాలు ఆరంభమయ్యాయి. అన్నిప్రాంతాలలో కేంద్రాలు వివిధ భాషలలో ప్రసారాలుచేసి, ప్రజలకు అత్యంత సన్నిహితంగా వచ్చింది.

రేడియో ద్వారా సులభగ్రహమైన వ్యావహారిక భాష ప్రజలలో ప్రాచుర్యం పొందింది.

క్షయ రోగంతో పోరాడండి

- 1 రెండు వారాలకు పింఛి ఎడతెరిపిరేకుండా మీకు దగ్గు ఉన్నప్పుడు లేక ఉమ్మిర్ రక్తాన్ని గమనించినప్పుడు అపరిశీలించిన క్షయ రోగంతో మీరు బాధపడుతూ పడుతూ ఉండవచ్చు
- 2 మీ సమీపమందలి ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రం డిస్కస్సరీ లేక డి.టి. పెంటరుక్ ముఖ్యంగా మీ ఉమ్మిర్ మా మిచ్చుల్ని పరీక్ష చేయించుకోండి

- 3 విశ్చారిత సమయం వరకు క్రమంగా డాక్టరు ఇచ్చిన సంహారకాల మందులను తీసుకున్నట్లయితే క్షయ రోగాన్ని నయం చేయవచ్చు
- 4 టెస్ట్ కంటే ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకోవటం ఎప్పుడూ మంచిదే అందుచేత మీ దీర్ఘకాలిక రోగాలు మొలచండి

సెంట్రల్ హెల్త్ బ్యూరో (డి.జి.హెచ్.ఎస్)
మినిస్ట్రీ ఆఫ్ హెల్త్ అండ్ ఫ్యామిలీ వెల్ఫేర్
కోట్లా రోడ్డు, న్యూ డిల్లీ.

0866 88/347 TEL

ప్రధానంగా వార్తలకోసం రేడియో మోద ఆధారపడినా, త్వరలోనే గ్రామ సీమల్లో, వ్యవసాయదారులూ, పాడి, పంటా చూసుకొనేవారు. రేడియోలో బెప్పే నలహాలు, విజ్ఞాన విషయాలు తమకు ప్రయోజనకరంగా వున్నాయనే సంగతి గ్రహించారు. కార్మికులకు వినోదం పంపిపెట్టింది రేడియో. దేశంలో యెక్కడెక్కడెమి జరుగు తున్నా, అభివృద్ధి, మార్పులూ ప్రతీ మారుమూల పల్లెల్లో ప్రతిదృశనించి, అందరమూ యీ విశాల దేశంలో, భాగస్వాములమనే చైతన్యం, ఐక్య భావం కూడా రేడియో సాధించిందంటే అతిశయోక్తి కాదు. బాలబాలికలూ మహిళలూ, చిన్న చిన్న సంఘాలుగా ఏర్పడి ప్రత్యేక కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడం, వారి జీవితాలకు కొత్త వుత్సాహమూ, ఆశయమూ కలిగిం చేయి.

ఈ మహిళా కార్యక్రమాలు, పత్రికలలో వారికై ప్రత్యేకించిన శీర్షికలూ స్త్రీలు తమ అభిప్రాయాలు ప్రకటించు కొనే వేదికలుగా వుపయోగ పడు తున్నాయి.

శాస్త్రీయ సంగీతమే కాకుండా లలిత సంగీతం అనే పేరుతో గేయాలూ, గీతాలూ, సరళమైన రీతిలో ప్రచారమైనాయి. ప్రతి యింట్లో రేడియో పాటలు వినడం, పాడు కోవడం అలవాటైనాయి. సంగీత పాహిత్యాలను ప్రతీ చిన్నా, పెద్దా యింటి లోపలకు, వివరకు పంట

యింటిలోనికి పరివరణం చేసిన ఘనత అకాశవాణికి దక్కింది.

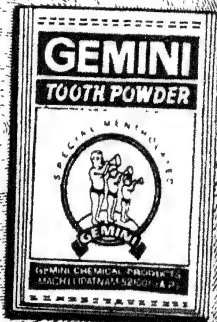
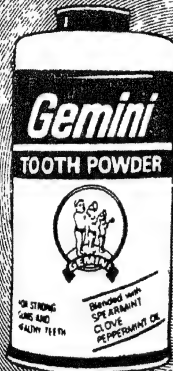
గత ఏడెనిమిదేళ్లుగా ప్రజా జీవితాన్ని విపరీతంగా ప్రభావితం చేస్తున్నది టెలివిజన్. రేడియో శ్రవణ యంత్రం మాత్రమే. టెలివిజన్ దృశ్య శ్రవణ యంత్రం. విద్యావంతులపై, విద్యాహీనులపై మేధాశక్తి అతి తక్కువగా వున్నవారిపై సహితం టి.వి. గాఢమైన ముద్ర వేస్తుంది.

ఒకప్పుడు విద్యార్థులకు మాత్రమే పరిమితం అనుకునే విజ్ఞాన విషయ సేకరణ సంబంధమైన 'ప్రశ్నోత్తర' కార్యక్రమాలు టి.వి. ద్వారా, చిన్నా పెద్దా అందరినీ ఆకర్షించడం మనం చూస్తున్న పెద్ద మార్పు.

నాటకాలూ, చర్చలూ, అభిప్రాయ సేకరణాలూ మొదలైన వాటి ద్వారా పరిమిత కుటుంబాలు, ఆరోగ్యం, వాతావరణ కాలుష్యం వంటి విషయాలను గురించి ప్రతివారూ తెలుసుకుంటున్నారు.

టి.వి. లో ఒక కుటుంబ గాఢన సీరియల్ గా దీర్ఘకాలం ప్రసారం చేసినప్పుడు ఆ కథలో చిత్రించిన నమస్యలూ, పాత్రలూ ప్రేక్షకులలో గాఢంగా నాటుకు పోతాయని, యీ విధంగా కొంత సాంఘిక ప్రయోజనం సాధించవచ్చనీ ప్రయోగాల ద్వారా గ్రహించారు. ఇటువంటి సీరియల్ కథలను 'సోప్ ఒపెరాలు' అంటారు. ఒక పెద్ద కుటుంబాన్ని యితవృత్తానికి యెప్పుకుంటారు. రకరకాల మనస్తత్వాలు, నమస్యలూ, ప్రేమ, అను

వేకువ యౌనున నేస్తం

జెమిని

వజ్రమండ

మీ దంత సౌభాగ్యానికి పూర్తి రక్షణ
స్పిరమెంట్, పిప్టరమెంట్, లవంగనూచెల సమ్మేళనం

జెమిని కెమికల్ ప్రాడక్ట్స్

P.B.No.7 మచిలీపట్నం-521001.

రాగం, ద్వేషం, నాటకీయత - రసో వితమైన సంభాషణలూ వుండటం వలన యివి ప్రేక్షకులని బాగా ఆకట్టు కుంటున్నాయి. ఉదాహరణకి కథలో ఒక అమ్మాయి భర్త త్రాగుబోతూ, దుర్మారుడూ అయి, ఆ అమ్మాయి అతనికి విడాకులివ్వడం జరిగితే ప్రేక్షకులలో కలిగించిన సానుభూతి వలన, విడాకుల వలన తప్పలేదనీ, స్త్రీలు ధైర్యంగా వుంటే సమాజంలో వంటరిగా జీవించగలరనీ, ఆ అభిప్రాయాలు క్రమ క్రమంగా ప్రజలలో నాటుకుంటాయి. ఇటువంటివి యింకా యెన్నో ప్రయోగాలు జరగడం సత్ఫలితాలు యివ్వడం మనం చూడవచ్చు.

ఇప్పటివరకూ ప్రింట్ మీడియా, సినిమాలు, నాటకాలూ, రేడియో, టెలివిజన్, ప్రజా జీవితంలో మార్పుతే గలిగిన, యెంత బలమైన సాధనాలో చెప్పుకున్నాం. ఇప్పుడు వర్తమాన సమాజంలో జరుగుతున్న వాస్తవికత ఏమిటో పరిశీలిద్దాం.

పత్రికలు ఒకప్పుడు ఏ ఆశయా లతో అయితే స్థాపించారో, యిప్పుడు వాటికి సరిగా విరుద్ధంగా తయారయ్యాయి. దాదాపు అన్నీ పత్రికలలో గ్రహవారాలూ, వారఫలితాలూ, నక్షత్ర బలాలూ - యింకా హస్త సాముద్రికాలూ, జ్యోతిష్యవాణులు - పాఠకులను అభ్యుదయం వైపు కాదు - తప్పుదారి నడిపించడమే పత్రికల లక్ష్యంగా కనిపిస్తున్నది. స్త్రీలను అగౌరవపరుస్తూ చిత్రించే బొమ్మలు, ఏ సాహిత్య విలువలూ లేని కథలూ,

నవలలూ, జుగుప్స కలిగించే సమాచారంతో పత్రికలు నిండి వుంటున్నాయి. కొత్తతరం పాఠకులలో 90 శాతం మంచి అభిరుచి అంటే ఏమిటో తెలియని అయోమయాలలో వున్నారు. భారీ వ్యాపారాలు, గట్టి ఆర్థికసత్తా వెనకాల వున్న యీ పత్రికా యాజమాన్యాలకి యెక్కువ సంఖ్యలో పత్రిక అమ్మకమయి, లాభాలను సంపాదించాలనే తప్ప వేరే ఏ సదాశయాలు లేవు. ఇటువంటి పోటీలకు తట్టుకొని పరిమితమైన పాఠక లోకంతో నడుస్తున్న చిన్న పత్రికలే కొన్ని ప్రత్యేకమైన లక్ష్యాలను చిత్తశుద్ధితో అమలుపరుస్తూ వుండటం సంతోషించవలసిన సంగతి.

వార్తాపత్రికలలో రాజకీయాలకీ, సినిమా వార్తలకీ ప్రాధాన్యం. ఇందు వలన సామాన్య పాఠకుల దృష్టిలో రాజకీయ నాయకులూ, సినిమా తారలే ఆదర్శపురుషులు. సంఘసేవ చేసే వారూ, ఆలోచనాపరులూ, మేధావులూ ఏమంటున్నారో, ఏం చేస్తున్నారో అన్నది వుండనే వుండదు. ఇక యువతరంలో ఏ గొప్ప ఆదర్శాలూ, ఆశయాలూ ఉద్భవిస్తాయి?

సినిమాల వద్దకి వస్తే కథా, సంభాషణలూ, నీతులు వుపదేశిస్తూ వుంటే, పాత్రల వేషభూషణాలూ ప్రవర్తన అందుకు విరుద్ధంగా వుంటాయి. ఈ ఒక డాక్టర్ సినిమాలో, హీరోయిన్ అయినప్పుడు ఆమె మాటలు ఆదర్శ పూరితంగానే వుంటాయి గాని, వేల రూపాయి ఖరీదు చేసే ఫీర కట్టుకొని,

వంటినిండా నగలు వేసుకుంటుంది. ఇట్లు ఐక్యతతో తులతూగు తుంటుంది. ప్రేక్షకుల మనసుల్లో యిదే ముద్ర వేసుకుంటుంది. చాలా సినిమాల్లో హీరో ఏదో విధంగా డబ్బు సంపాదించి ధనవంతుడవు తాడు. ప్రేక్షకులలో చాలామంది డబ్బు సంపాదించడమే జీవిత పర మార్గం అని అరం వేసుకొని అనరిం చాలని ప్రయత్నిస్తారు. కాత్త కొత్త పద్ధతులలో నేరాలూ, హింసా యొక్కన అవుతున్నాయి.

మొన్న మొన్న అంటే సెప్టెంబరు 14న (1987) డేప్ రాలా అనే గ్రామంలో రూప్ కన్నార్ అనే 18 ఏండ్ల అమ్మాయి భర్తతోపాటు సహ గమనం చేసింది. ఆ ప్రాంతంలోని వేలాది ప్రజలు అది ప్రత్యక్షంగా చూసి హరించారు. ఆ అమాయిక యువతి మూఢత్వానికి ఆ ప్రజల అనా గరిక ప్రవర్తనకి - పతివ్రతా శిరోమణుల గురించి దేవతల మహాత్మ్యాలను గురించి వచ్చిన సినిమాలే కారణం అనడంలో ఏ మాత్రమూ సందేహము లేదు. కాలేజీలలో జంతుశాస్త్రం అభ్యసించిన అమ్మాయిలూ 'నాగదేవత' సినిమాలు చూసి సంతోషించడం నాగ దేవతకి వ్రతాలూ ముదుపులూ చెల్లించడం వునచుట్టారా గమనించవచ్చు. ఇంకొక ప్రక్కన పత్రికలలోనూ టి.వి.లోనూ వచ్చే వాణిజ్య ప్రకటనల ప్రభావంకూడా ప్రజలలో కనపడు తున్నది. టి.వి.లో వచ్చే వ్యాపార ప్రకటనలు ప్రతిరోజూ చూడటం

వలన ప్రేక్షకుల మనసులని గాఢంగా తాకుతాయి. చిన్న పుదాహరణ, సాధారణంగా ఈ ప్రకటనలలో ప్రతివి బించే జీవిత విధానం విదేశాలలో లాగానో, లేదూ, బాగా ప్రేతరగతి! చెందిన వారిది లాగానో వుంటుంది అందులో కుటుంబం అని చూపినప్పుడ పెద్దవారూ, వృద్ధులూ వుండరు. భార్యదైన వస్తువులు సేకరించడమే కుటుంబ లక్ష్యంగా వుంటుంది.

ఇంకొక వ్యాపార ప్రకటనలో పిల్లలు ఆడుకొని పరుగెత్తుకుంటూ ఇంట్లోకి ఫోజువాల బల్లవద్దకు వచ్చి ఏదో తింటూ వుంటారు. మన వాతావరణంలో, మన వీధులు వుండే సెటిల్ బయట నుండి వచ్చినప్పుడు చెప్పలు విప్పేసి కాళ్ళూ, చేతులు కడుక్కోవడం అరోగ్యానికి మంచిది.

చివరకు మన సమాజం బ్రాహ్మమైన అలవాట్లలో, ఆడంబరాలలో ఆధునికం గానూ జీవితంలో అతి యుఖ్యమైన విషయాలలో చాందసంగానూ కయ్యారయే పరిస్థితి వచ్చింది. శాసనాల ద్వారా మాత్రమే ప్రజలలో మార్పు రావాలంటే సాధ్యమయ్యే పనికాదు. 1829లో యింఛుమింఛు 160 సంల క్రిందట సతీనిరోధచట్టం వచ్చింది. బాల్యవివాహాలు నిషేధిస్తూ 1930లో శారదాబిల్లు వచ్చింది. ఈ రెండూ రాజస్థాన్ లో యింకా కొనసాగుతూనే వున్నాయి. ప్రజలలో చైతన్యానికి దాని మీడియా సాధనాలు తోడ్పడవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

'అకాశవాణి' సౌజన్యంతో

న్యూఢిల్లీలో

‘స్పిరిట్ ఆఫ్ ఫ్రీడమ్ కాన్సర్ట్స్’

(The Spirit of Freedom Concerts)

‘బి సి ఐ సి’ & ‘వి యస్ టి’

‘భారతరత్న’ ఇందిరాగాంధీ జన్మ దినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకుని 1988 నవంబర్ 18 శుక్రవారం భక్తి సంగీతోత్సవం; 19వ తేదీ శనివారం, 20 వ తేదీ అదివారం ‘స్పిరిట్ ఆఫ్ ఫ్రీడమ్ కాన్సర్ట్స్’ - స్థలం: తాల్ క టోరా ఇన్ డోర్ స్టేడియమ్, న్యూఢిల్లీ.

వివిధ నగరాలలో 12 సాంస్కృతికోత్సవాలు వైభవంగా, విజయవంతంగా జరిపి, కళల ద్వారా సమైక్యత సాధించగలమని నిరూపించిన సాంస్కృతిక సంస్థ ‘భారత కల్చరల్ ఇంటిగ్రేషన్ కమిటీ’.

ఇక, వి.ఎస్.టి ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ వారు, సంగీత నృత్యాలు, నాటకాలు, క్రీడలు వీటి అభివృద్ధికి ఎంతగానో తోడ్పడుతున్నారు. ఎన్నో గొప్ప గొప్ప సంగీత సమ్మేళనాలు, పాశ్చాత్య సంగీత కార్యక్రమాలు, నాటకాలు ఏర్పాటు చేశారు. సోనాల్ మాన్ సింగ్, సంయుక్త పాణిగ్రాహి, చిత్రా విశ్వేశ్వరన్, రోహిణి కార్క్, డానియల్ మలోనీ, కార్మన్ డిలవాల్ మొదలగు వారి నృత్య ప్రదర్శనల ద్వారా కళల అభివృద్ధికి ఎంతో కృషి సల్పుతున్నారు.

గతంలో బి.సి.ఐ.సి., వి. ఎస్. టి. ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ వారు కలిసి, మద్రాసు, ఢిల్లీ నగరాలలో ‘స్పిరిట్ ఆఫ్ ఫ్రీడమ్ కాన్సర్ట్స్’ నిర్వహించిన విషయం మీకు తెలిసినదే!

దేశ సమగ్రత సమైక్యతల అవశ్యకతను చాటి యీ సంగీత నృత్యోత్సవంలో ప్రపంచ ప్రఖ్యాత కళాకారులు పాల్గొంటున్నారు.

జాతీయ సమైక్యత తన ధ్యేయంగా ‘భారత కల్చరల్ ఇంటిగ్రేషన్ కమిటీ’ 1981లో స్థాపించబడినది. లలిత కళలను అలంబనగా చేసుకొని, తద్వారా సమైక్యతా కృషిని దేశం నలుమూలలా కొనసాగిస్తూ ఇంత వరకూ మద్రాసు, బొంబాయి, కలకత్తా, ఢిల్లీ, హైదరాబాద్, విశాఖపట్నం, జంషెడ్పూర్, భిలాయ్, విజయవాడ పట్టణాలలో పన్నెండు సంగీతోత్సవాలు జరిపింది. మాజీ ఉప రాష్ట్రపతి బి.డి. జెట్టి చైర్మన్. భారత అటార్ని జనరల్ కె. పరాశరన్ రిసెప్షన్ కమిటీ చైర్మన్; టి.వి.కె శాస్త్రి, ఈ సంస్థకు సారథి. వివిధరంగాలకు చెందిన శాస్త్రజ్ఞులు, డాక్టర్లు పారిశ్రామికవేత్తలు, కవులు, గాయకులు,

ఉన్నతాధికారులు ఎందరో ఈ సంస్థ కార్యకలాపాలలో ఆసక్తి చూపు తున్నారు.

మనిషికి ఏకాగ్రతను, మనశ్శాంతిని కలుగజేసేది - ధ్యానం. ఏదో ఒక దైవాన్ని తల్చుకుని ధ్యానం చేయడం మనకు అలవాటు. మన మతాభిమతాల మేరకు వివిధ రూపాలను, పేర్లను సృష్టించి లక్ష్మీ, సరస్వతీ, పార్వతి, రాజరాజేశ్వరి, పద్మావతి, కన్యకావర మేశ్వరి, సంతోషిమాతా, కనుమారి యమ్మ, వేశాంగిణి యిలా అనేక నామాలతో శ్రీ రూపంలోను పురుష రూపంలోను పూజిస్తుంటాము.

పద్మావతీ అమ్మవారికి శాస్త్రోక్తంగా వేదపఠనంతో, భక్తి ప్రపత్తులతో కుంకుమార్చన జరుగుతుంది.

శుక్రవారం -

1988 వంబరు 18

ప్రముఖ నర్తకి మిత్రప్రభు సృత్యాంజలి సమర్పించగా ప్రముఖ నేపథ్యగాయని వాణిజయరాం, శ్రోతలకు తన గాత్ర మాధుర్యంతో ఆనందింపజేస్తారు.

శనివారం -

వంబరు 19

ప్రసిద్ధ ద్రుపద్ గాయకులు డాగర్ సహోదరుల గానం ఒక్క మధురానుభూతి. ఇక, మంగళంపల్లి బాలమురళీ కృష్ణ కన్యాకుమారి నుండి కాశ్మీరం వరకు, అంధ్రా నుండి ఆమెరికా వరకు సంగీత ప్రియులకు గాన సుధాకరుడు.

ప్రపంచ ప్రఖ్యాత బ్రిజ్ మహారాజ్ తన బృందంతో కథక్ నృత్యాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. అభినయ కౌశలం ప్రేక్షకులని రసార్థవంలో మునకలు చేయిస్తుంది.

ఆదివారం -

వంబరు 20

నేపథ్య గాయకుడు ఎస్.పి. బాల సుబ్రహ్మణ్యం, ఆయన సోదరి శైలజ తమ లలిత సంగీతంతో వీనులవిందు చేస్తారు. తర్వాత వయొలిన్ తో టి.ఎన్ కృష్ణన్, సరోద్ తో అంజాద్ అలీఖాన్ జరిపే 'జగల్పందీ' ఉత్తర దక్షిణాల మేలు కలయికలా సంగీత ఝురి ప్రవహిస్తుంది.

✽

ఈ బృహత్ కార్యక్రమానికి టికెట్లు లేవు. ప్రవేశరుసుము లేదు. కానీ, ప్రవేశపత్రాలు మాత్రం - అడ్మిషన్ కార్డ్స్ - ముందుగా పొందాలి. ప్రవేశ పత్రాలు వీరి వద్ద లభిస్తాయి;

(1) పి. ఆనంద్ రావ్, కస్టీసర్ ; బి.సి.ఐ.సి., మార్కెటింగ్ మానేజర్ ; స్టేట్ ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్, బంద్రలోక్, 36-జనపథ్, న్యూఢిల్లీ - 110 001. (ఫోన్ నెం. 3327484)

(2) ఎన్. వి. ఎల్. నాగరాజు, జాయింట్ కస్టీసర్ ; బి.సి.ఐ.సి., ఎల్ - 2/159 - డి.డి.ఎ. ప్లాట్స్ కల్కాజీ, న్యూఢిల్లీ - 110 019. (ఫోన్ నెం. 64 61 731) ✽

మజిలి

అన్నపూర్ణారెడ్డి

గడిచిన కథ: డాక్టరు సారథి తోబుట్టువు గాయత్రి తన పిల్లలతో అన్నగారున్న పల్లెటూరు వస్తుంది. ఆ ఊళ్లోని మహిళామండలి మొంబర్లవి పరిచయం చేసుకు వారిని తమ ఇంటికి పిలుస్తుంది. అయితే ఆ యింటోని జానకి స్థావరమిటో బోధపడకుండా ఉంది గాయత్రికి .... ఇక చదవండి.

సెలవు పుచ్చుకొని గూడు బండిలో కూర్చుంది గాయత్రి. బండి డాక్టరు గారి ఇంటివేపు దూసుకుపోయింది.

ఆ రాత్రంతా ఆలోచన చేసి పార్టీకి ఏవి అయిటమ్స్ పెట్టాలో నిర్ణయించు కుంది. మరుదినం జానకిని పిల్చి 'చూడు జానకిరేపు మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు ఇక్కడికి మహిళా మండలి సభ్యులు వస్తారు. మైసూర్ పాక్, మిక్చర్ చేయగలవా? ఒకటో నెంబర్ ఫిల్టర్ కాఫీ కావాలి. పార్టీలోఅందరి మధ్యాహ్నం కూర్చోని అది కావాలి ఇది కావాలి అని అరిచే పని నాకు కల్పించకుండా అన్నిపనులూ సీవు చూచుకోవాలి. విజిని తోడుతీసుకో .... అంది దర్పంగా గాయత్రి.'

“అవసరం లేదండీ - నేను సమా శించుకోగలను.... విజ్ఞి పసిబిడ్డ - ఎం చేయగలడు?” అంది జానకి.

“అదే వద్దనేది.... అలా గారం వేస్తే రేపు పెరిగి పెద్దయ్యాక, పూచిక పుల్ల ఎత్తు పని చేసుకోకపోతే .... పుట్టింటి వారి నంటారు. అడపిల్ల పని చేస్తే తప్పులేదులే!” అంది.

ఈ మనిషితో వాదించి లాభం లేదన్నట్టు కళ్ళెత్తి క్షణకాల గాయత్రి వంక చూచి మిన్నకుండి పోయింది జానకి.

ఆరోజు దగ్గరలో వున్న టౌనుకు మనిషిని పంపి బైడ్ తెప్పించింది గాయత్రి. దగ్గరునుండి బైడ్ మిరాయి వేయించింది అధనంగా.

పార్టీకోసం వెల్లి వేస్తున్న అర్పాటం పిల్లల ద్వారా విన్న సారథి వీరు నవ్వుతో మిన్నకుండిపోయాడు.

8

నాలుగు బల్లలు జోడించి గళ్ళ దుప్పటి పరిచి, ఇత్తడి పూలకుండి తోను విజ్ఞి, రవి, నారాయణ కోసు కొచ్చిన అడవిపూల గుత్తులు అందులో పొందికగా అమర్చింది జానకి.

కావలసిన గాను సామానంత
సందువా పెట్టెనుండి బైటలాగి వేరే
బల్ల మీద అమర్చింది.

గ్రాస్ జగ్ నిండా షర్పత్ నింపి ఓ
ప్రక్కగా వుంచింది. పదారాలన్నీ
మూతలున్న గిన్నెల్లో వేసి పరుసనే
వుంచి అన్నింటిలోనా తీసుకోవడానికి
అనువుగా గరిటలు వుంచింది.

సారథి ఆ దినం మీటింగ్ వుందని
సమితి ఆఫీసులో వుండిపోయాడు.

ఎంతపనిలో తీనమైవున్నా జానకి
ఎదలో ఏదో అలజడి. ఈలా తను
మనుష్యుల ఎదుటపడాల్సిన అవసరం
ఊహించ లేడు. ఈ రోజు అన్ని జతల
కళ్ళు తన మీదే వుండి శల్య పరీక్ష
జేస్తుంటే! ఇక పై ఊహించ లేక
పోయింది. అందుకే వడన వార్పు అని
రెండో మనిషి అవసరం లేకుండా
బఫె స్ట్రయిలులో అన్నీ బల్లమీదే
అమర్చింది.

గాయత్రికి ఈ పద్ధతి నచ్చక
పోయినా పల్లెటూరి వారికి కేవలం వెర
యటీ చూపిస్తూ తన గొప్పతనం
ప్రదర్శించుకోవడమే ధ్యేయం కాబట్టి
అప్పటికి వూరుకుండిపోయింది.

వచ్చినవాళ్ళను విజ్ఞి, రవి దగిర
వుండి అహ్వనించి కూర్చో పెట్టారు.

ఒకరిని మించి మరొకరు అలంక
రించుకొని బొమ్మల కొలువులా
కూర్చుని వున్నారు. ముఖ్య సేవిక
విమల ఆరోజు పార్టీకి రావడంతో,
తను ఇస్తున్న పార్టీకి సాఫల్యం, దక్కి
నట్టు భావించింది గాయత్రి. కారణం

ఒక వ్యక్తి అయినా చదువుకున్నది
వున్నందుకు.

బఫె పార్టీ మోదట బిడియంగా
మొదలై, కడపటికి రణ గొణగా
తయారైంది. సభ్యత కూడా మరచి
గడియ గడియకూ వెళ్ళి 'బెడ్ మిరా'
తెచ్చుకొని లొట్టలు వేస్తూ ఆ వెంబాలు
ప్రక్కన పెట్టేసి వ్రేళ్ళతోనే నాలుక్కు
రాచుకొంటూ, "గాయత్రిదేవిగారూ
....దీన్నే మంటారో గానీ ....
అమ్మతం!.... బహుశా దేవతలు తిని
వుంటారీ పదారం ...." అబ్బి ఏం
మధురం ...." అంటూ దెబ్బకు గిన్నె
ఖాళీ చేసేవారు.

కాస్సేపు తన అత్త వారింటి వైభవం
తమ ఊళ్లో తను నడిపించే మండలి
కార్య కలాపాలు, పోటీగా నడిచే
మండలుల గొడవలు వర్ధించి వెప్పింది
గాయత్రి. అంత సేపు తను వక్త,
వాళ్ళ శ్రోతలే అయ్యారు.

శర్మత్లు, కాఫీలు ఒకదాని వెంట
ఒకటి తాగేసి, వక్కపొడి నముల్తూ
కబురలో పడ్డారు. అందరి కళ్ళూ
లోపలి గుమ్మం వైపే వున్నాయి.

"ఏమండీ డాక్టరుగారి భార్య కన
బడరే?"

"లోపల వున్నారేమో?"

"ఉంటే బెటకు రారా?"

"ఊళ్ళో లేరేమో?"

"లేదు.... ఉన్నారు.... ఇందాక
లోపల చీర కుచ్చెళ్ళు అవుపించాయి"

"మరి సిగా?"

"కాదు డాక్టరు భార్యవనే నిర్లక్ష్య
మేమో?"

“కాదు.... అందకతై కాదులా వుంది!” ఓ వంక గాయత్రితో మాట్లాడుతూనే వాళ్ళల్లో వాళ్ళ ఆ కనుపింపని డాక్టరు భార్య గురించి గుసగుసలు పోసాగారు.

గాయత్రికి కూడా యమ సమస్య గానే వుండి పోయింది. జానకికి ఈ ఇంటికిగల సంబంధ మేమిటో తనకు తెలియదు. జానకి కూడా కలుపుగోలు మనిషికాదు. అందుకే అడవాళ మధ్య నలుగుతున్న సంభాషణ తన చెవి దాకా వస్తున్నా విననట్లు వినకుండి పోయింది గాయత్రి.

మొత్తానికి పొద్ది జయప్రదంగా ముగిసింది.

కొంతమంది బ్రెడ్ మిరా గురించి వివరాలు అడిగారు. మరి కొంతమంది నిట్టింగ్ గురించి అడిగారు.

తాము సరిహద్దులోని జవానులకు, రెడ్ క్రాస్ సంస్థలకు ఎన్నెన్ని స్వెట్టర్లు, బొక్కాలు తయారు చేసి పంపించారో ఏకరువు పెట్టింది గాయత్రి.

“అందరికీ పంపించావుగావీ నాకు మాత్రం స్వెట్టర్ ఇంకా అలుతూనే వున్నావుగా మమ్మీ” అంది చైతన్య అమాయకంగా.

క్రివేణి® ఇంకు
గమ్
ఆఫీసుపేస్ట్
వాడి,
వాటి విశిష్టతను
గమనించండి.

రవాడనేయవారు:
కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ
751, తిరువత్తియూర్ హై రోడ్, మద్రాసు-600 081

క్షణకాలం ముఖం మాడిపోయినా నవ్వుతూ “నీకు కావలసిన రంగు ఊలుకు రాశాగా.... పైగా లూథి యానా నుండి రావాలి” అంది గాయత్రి బైతన్య జుట్టు సవరిస్తూ.

అందరికీ డాక్టరుగారి భార్య బైటకు రాలేదని గొప్ప నిరాశ కలిగింది మనసులో.

బహుశా బైటకు రాకూడదని కట్టడి చేశాడేమో డాక్టరు - అనుకున్నారు నెమ్మదిగా.

సెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోయారు.

జానకికి ఆరోజంతా వంటకాలతోటే! సాయంత్రం అన్నీ కడుక్కొని తుడుచుకొని సర్దుకొనేసరికి ప్రొద్దుకుంకి పోయింది.

9

ఆరాత్రి సారథి భోంచేసి పేపరుచేత చట్టుకొని వాలు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

తమతో సమంగా ప్రక్రింటి కొండ ముచ్చ (నారాయణ) గాడికి జానకి పిలిచి టిఫిన్ పెట్టిందని గాయత్రి పిలలు ముఖం మాడ్చుకున్నారు.

“ఏం .... ఎందుకు పెట్టకూడదూ? నారాయణ మనలాగ పిల్లవాడు కాదేంటి?” అంది విజి ఆవేశంగా.

“వాడు దొంగ! .... శుభంగా బట్టలులేవు .... వాడు మాతో సరిసమం ఎలా అవుతాడు?” - శీను వాదన.

“బట్టలేక పోతేనేం, మా మంచి ఫ్రెండ్ వాడు. ఇంట్లోకి రానిస్తాం.... మాతో సమంగా వుండనిస్తాం .... అయినా స్నేహానికి అవన్నీ అడ్డొస్తాయా?” .... రవి ప్రశ్న.

“ఉత్త డర్టీ పిగ్ వాడు” - నారాయణ మీద అక్కసంతా విజి, రవిల మీద వెళ్ళగక్కి మూతులు చిగింబుకొని తమ గదిలో వుండిపోయారు గాయత్రి పిల్లలు.

ఎంత కాదనుకున్నా దెబ్బలాట తాలూకు ప్రభావం విజి, రవి మీద పడి వాళ్ళు మౌనంగా వసారా చివర కూర్చుండి పోయారు. నారాయణ కుక్క పిల్లను ప్రక్కలో పొదుపుకొని వాళ్ళను చూస్తూ దిగులుగా వెట్టుక్రింద కూర్చున్నాడు.

వంటింటిలో గిన్నెలు సర్దుకొంటున్న జానకి మనసు కూడా కకావికలమైంది. ప్రత్యక్షంగా ఎవరూ తనను ఏమీ అడగక పోయినా తన పట్ల మాటల్లో వ్యక్తం చేసిన కుతూహలం తలచుకుంటే ఏదో తెలియని భయం ఆవరించింది.

గాయత్రి మరో కుర్చీ జరుపుకొని తమలపాకుల పళ్ళెం ఒడిలో వుంచుకొని ఆకులకు ఈనెలు తీస్తూ “అన్నయ్యా!” అని పిలిచింది.

గాయత్రిని మళ్ళీ ఏదో సమస్య పట్టి పీడిస్తుందని ఈహించిన సారథి

“ఏమ్మా!” అన్నాడు.

“నేను వచ్చి అప్పుడే పక్షం రోజులైంది. వెళ్ళాలనుకొంటున్నానన్నయ్యా” అంది.

చిన్నగా నవ్వి “ఏమ్మా....! పక్షం రోజులకే బావగారి మీద మనసు పోయిందా?” అన్నాడు.

అన్న చేసిన సున్నితమైన హాస్యానికి కపోలాలు ఎర్రబడ్డాయి.

“అ.... మేమేమన్నా కొత్తజంటా? పిల్లల కిక్కడ ప్రొద్దు పోవడం లేదు. పైగా వాళ్ళ నాన్నగారిని చూడాలని అంటున్నారు. చిన్నవాడు మరీని” అంది.

బాలాసేపు మౌనంగా వుండి పోయాడు సారథి.

కేలండరు వంక చూచి “సరే.... వెళ్తానంటే తప్పకుండా? అలాగే ఎటుండి వెళ్తున్నావో .... ఏర్పాట్లు చేస్తాను” అన్నాడు.

గాయత్రి తాంబూలం నముల్తూ “అన్నయ్యా!” అంది.

ఏమిటన్నట్టు చూశాడు సారథి.

“నీకిష్టమున్నా లేకపోయినా కొన్ని విషయాలు నీకు చెప్పక తప్పదు. జానకి ఎవరంటే సరిగా బదులివ్వవు. అసలు ఈ ఇంటికి అవిడకూ గల సంబంధ బాంధవ్యాలు ఎటువంటివో తెలుసుకొనే అవసరం ఈ యింటి అడపడమగా నాకు లేదా? ఈ ఇంటి బాగోగులు నాకు అక్కరలేదా? చెప్పు అన్నయ్యా! ఒకరి కష్టసుఖాలు ఒకరివి కాదా?”

సారథి కళ్ళు విస్ఫారితాలయ్యాయి. “ఏమిటమ్మా? ఏం జరిగింది.... ఎందుకంత నిష్కారం” అన్నాడు నిటారుగా కూర్చుంటూ.

“నిష్కారం కాకపోతే ఆ పిల్లలు చూడు. వాళ్ళ పెంపకం చూడు. ఒకరూ మాట వినరు. అలాగా వాళ్ళ నంతా నీ ఇంట్లో బేరుస్తారు. అదేమంటే మా ఇష్టం, మా పిన్ని ఇష్టం.

అంటారు. పిన్ని అనే మాటకు అరం ఏమిటి? ఆ పిన్ని స్థానం ఏమిటి? వ్యవహారాలు ఈలా జరుగుతూ పోతే బహళా అన్న అనే వాడు ఒకడున్నాడన్న ఆశ వదిలేసుకోవాలలా వుంది.

.... చెప్పన్నయ్యా - నీ మనసులో వుండేది .... అంతేగా?”

బాధతో కాస్తేపు కళ్ళు మూసుకొని ‘గాయత్రి! .... అంత లేసి మాటలు అనుకోవలసిన పనిగానీ, అంతగా బాధ పడాల్సిన వ్యవహారం కానీ లేదులే .... జానకికి ఈ ఇంటికి సంబంధ బాంధవ్యాలు ఎటువంటివైనా సరే. జానకి సాటి మనిషి .... అవిడ పెంపకంలో పిల్లలు పాడవుతున్నారని నేననుకోను. - పిల్లల అలవాపాలనలో లోటు లేదనే నా నమ్మకం .... ఇంత విన్న కారణంగా నీవు హైరానాపడి నన్ను హైరానా పెట్టడంలో అరం లేదు. ఎప్పటికీ ఇది నీ పుట్టిల్లే - నీరాక పోకలకు అడ్డులేదు .... ఈ ఇంటి ద్వారాలు నీకోసం ఎప్పుడూ తీసే వుంటాయి. ఈ ఇంటిలోని మనుష్యులు ఎప్పటికీ నిన్ను అభిమానిస్తూనే వుంటారు.” .... అంటూ లేచి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

తను గరికపాడు నుండి వెళ్లే లోపల జానకి ఫలానా అని రాబట్టాలని కృతనిశ్చయమైతే గాయత్రి అన్న గారి సమాధానంతో అప్రతిభమైంది. అభిమానం దెబ్బతిని కళ్ళల్లో నీరు పెల్లుబికింది.

(ఇంకా వుంది

చందూర్

ర చ న లు

నేటి విలువలు
 దూరాన్ని జయించిన మానవుడు
 భారైస్ స్ట్రీన్ మెజ్
 కథానికలు
 జీవనమారం
 ఎలినార్ రూజ్ వెల్ట్
 తొలి పాఠాలు
 ప్రేమగాధ
 హెలెన్ కెల్లర్
 డా॥ మేరీ వెర్రిస్
 నేల - నీరు
 మహా నగరంలో
 జీవితం
 నవబైనా
 ప్రతి గురువారం
 ఆరు కథలు
 వెట్టు
 మరొక ఆరు కథలు
 ఈ నాగరికత
 నాలుగు రోడ్లు
 అణుశక్తి
 బాలరాజ్యం
 గ్రామ వైద్యుడు
 సాహస యాత్ర
 అంతేనా
 కాఫీ మానెయ్యడం

పరివయం చేసిన పుస్తకాలు
 అన్యాయం
 ఆఖరి కోరిక
 ఎక్కడికి కమలా ?
 భానుమూర్తి భార్య
 రాధ నవ్వింది
 కొత్తలోకాలు
 కొన్ని గ్రంథాలు
 సీతతో సినిమాకు
 ప్రజానాయకుడు ప్రకాశం
 నటింబ దీపం
 మాంగుళూర్ మెయిల్
 మహాబలిపురం
 మనకి ఒక కారు
 సీతా ఫలాలు
 భావ
 పూసల మేడ
 శివరావు
 కలడోలేడో
 మావో పాలనలో
 బైనాలో మైనారిటీలు
 అమెరికా
 జాలై నాలుగు
 వరదలో వాంగ్
 మాతా భూమాతా
 బీమలబారు

వీటిలో ఏ ఒక్కటి ప్రస్తుతం అచ్చులో లేవు. చదవాలనుకున్న
 వారు మీకు చేరువలోనున్న లైబ్రరీ దారికెత్తే చదవండి.

మద్రాసు

‘ఆంధ్రప్రభ’తో ముప్పయ్యారేళ్ల అనుబంధం. 1959 లో ‘ఆంధ్రప్రభ’ డెయిలీ మద్రాసునుంచి విజయవాడకు తరలి వెళ్లింది. హైదరాబాదు, బెంగళూరు, విజయనగరం ఎడిషనులు సంతరించుకొని, 1988 ఏప్రిల్ 29వ తేదీన, అయిదవ ఎడిషన్ మద్రాసునుంచి ప్రారంభించింది. ఆ పునరాగమన సందర్భంగా వెలువడిన ప్రత్యేక సంచికలోని వ్యాసం.

పల్లెలు, గ్రామాలు, బస్తీలు, పట్నాలు, నగరాలు, మహానగరాలు - ఈ విధంగా ప్రజలు నివశించే ప్రదేశాలకు పేర్లు పెడుతున్నాం. గ్రామాలు ఒకప్పుడు స్వయం సమృద్ధిగా ఉండేవని, పట్నం ప్రజ తమ స్వంత లాభం కోసం గ్రామీణ వ్యవస్థని చిన్నాభిన్నం చేశారని ఒక వాదం ఉంది. నగరం అనే మాట నుంచే నాగరికత, దాని వెంట సాంస్కృతిక, సంస్కారం యిత్యాదులు జనించాయని అంటారు. హస్తినాపురం, అయోధ్య వంటివి భారత రామాయణాల కాలానివైతే, వారణాశి, తక్షశిల, పాటలీపుత్రం యిత్యాదులు లిఖిత చరిత్రకు తెలిసిన కాలంలోనివి. పట్నమేలే ప్రభువు ఒకనాటి ప్రజకు విష్ణు సమానుడూ, ధర్మరక్షకుడూను. గ్రీకు నాగరికత సిటీ స్టేట్స్ ద్వారా, వారి మధ్య ఎర్బడ్డ బౌంధ వ్యాలతోను, కలహాలతోను, ఈపిరి

పోసుకు, అపురూప కళాసంపదనూ శిల్ప సౌభాగ్యాన్ని ముందుతరాల వారి కోసం మిగిల్చి కాలగతిలో కలిసి పోయింది. ‘ఫెండ్స్, రోమన్స్ అండ్ కంట్రీమెన్’ అని ప్రజానీకాన్ని మూడు ప్రధాన వర్గాలుగా విభజించిన రోమన్ నాగరికత, సామ్రాజ్యాన్ని సుసీరం చేసుకు, సీజరు తప్ప మరొక దేవుడు ఉండటానికి వీలేదంది. జీసస్ చేసిన తప్పిదమేమిటంటే, సీజరు గాక మరొక దేవుడున్నాడనటమూ, ఆయన ఆత్మ సామ్రాజ్య ప్రభువు అనటమూను ! రోమన్ సామ్రాజ్యం రోమ్ మహానగరాన్ని అంటిపెట్టుకు వృద్ధి జెందింది - దశదిశలా వ్యాపించింది. అప్పట్నుంచీ మనకు పట్నాలను అంటిపెట్టుకు విస్తరించిన ప్రభుతలూ, ప్రభుత్వాలే కనిపిస్తున్నాయి. థేమ్స్ నది మీద ఉన్న లండన్ ది గాని, సేన్ నది మీద ఉన్న పారిస్ దిగాని,

నైలునది మీదున్న అలెగ్జాండ్రీయాది గాని, యమునా నది మీద ఉన్న ఢిల్లీది గాని, హుగ్లీ నది మీద ఉన్న కలకత్తాది గాని కొన్ని వందల సంవత్సరాల చరిత్ర. ఫ్రెంచి నాగరికత పారిసియనులను వేరు గాను, ప్రొవెన్స్ లో వారిని వేరుగాను పేర్కొంటుంది. వరక వాణిజ్యాలలోను, ద్రవ్యాధికారంలోను, సంగీత సాహిత్యాలలోను, లలిత కళలలోను పారిస్ లో ఉన్న ఫ్రెంచి వారికి గల ఆసక్తి, అభినివేశం గ్రామీణ ప్రాంతాలలో వారికి ఎలా ఉంటుంది? ఉండగల అవకాశమెక్కడ? పట్నాలు, తమ అధికార ప్రాబల్యంతో, గ్రామీణ ప్రాంతాలపై తమ ప్రభావం చూపుతాయి. ఫ్రెంచి మహావిప్లవ కాలంలో లిబర్టీ, ఈక్వాటిటీ, ఫ్రెటర్నటీ అనే మాటలు పారిస్ నగర పీఠులలో వినిపించాయి గాని మారుమూల గ్రామాలలోను, సామాన్య బస్టీలలోనూ కాదు. గత ఏడేనిమిదేళ్ళుగా ఇరాన్, ఇరాక్ ల మధ్య జరుగుతున్న యుద్ధాన్ని టి.వి.లో చూస్తున్నాం. పేవర్లో చదువుతున్నాం. కాని, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లండు వంద సంవత్సరాల పాటు యుద్ధం చేసిన విషయం ఈనాడు ఎందరికి గుర్తు? అలాగే తమ సామ్రాజ్యాల కోసం ప్రతివలస దేశంలోనూ వారిద్దరూ పోరాడారు. అయితే, ఈ యుద్ధాలకి ఈ రాజకీయ ప్రభంజనాలకి అతీతమైన స్వరూపాన్ని వ్యక్తిత్వాన్ని లండన్, పారిస్ నగరాలు సంతరించుకున్నాయనే విషయం ఎవరు కాదనగలరు? అందుకే

కావచ్చు ప్రఖ్యాత జర్మన్ సాహిత్యకారుడు, గాథె, మహాపట్నాలకు అత్యలు ఉంటాయని అన్నాడు

సూరత్ నుంచి వ్యాపారం ప్రారంభించిన ఆంగ్లేయులు నెమ్మది నెమ్మదిగా కలకత్తాలోను, మద్రాసులోను కోటలు కట్టుకున్నారు. కోటలు ఎందుకంటే, తమ సరుకు భద్రపరుచుకొనేందుకు, అత్యధిక సంఖ్యలో ఉన్న నేటివుల నుంచి అత్యర్క్షణ రోసమును. వెంకటగిరిరాజు వద్ద నుంచి చెన్నదు పొందిన ఈ బెస్తబల్లె సామ్రాజ్య విస్తరణలో నౌకాయానానికి గల ప్రాముఖ్యత నల్ల, చెన్నపురి చెన్నపట్టణము అయింది. ఆంగ్లేయులు ప్రారంభంలో తమ పాలనా సౌలభ్యం కోసం మూడు ప్రావిన్సులు ఏర్పరుచుకున్నారు - కలకత్తా, మద్రాసు, బొంబాయి. విశ్వవిద్యాలయాలు స్థాపించినది కూడా అక్కడే - రైలు మార్గాలు (ఇనుప దారులు) వేసినదీ ఆ పట్టణాల మీదుగానే! గాంధీగారి నాయకత్వాన దేశస్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడినది బ్రిటిష్ ఇండియాలోని ప్రజలు మాత్రమే - కొన్ని స్వదేశ సంస్థానాలలోని వారు తమ సంస్థానాధీనీతో పోరాటం సాగించారు - అది వేరే విషయం. ప్రభుత్వ వైఖరిపట్ల తమ నిరసనని, ముక్కు మీద గుడ్డినట్లు ప్రభుత్వానికి ఎలా చెప్పడమా అని గాంధీజీ తికమకపడుతున్నప్పుడు, 'హర్తాల్' అనే మాటని, ఆ పిలుపుని, సమస్తాన్ని సంఘీభూతం చేయగల ఒక కొత్త తీయధాన్ని - అహింసా సమరంలో

అద్వితీయమైన అయుదాన్ని - మద్రాసు కాథెడ్రల్ రోడ్‌లోని తమ నివాస గృహంలో బాపూజీకి సూచించారు రాజగోపాలాచారి. ఇప్పుడు 'బంద్' అంటే సర్వసామాన్యమూ వేళాకోళమూ అయిపోయింది గాని, జలియన్‌వాలా బాగ్ దురంతల తర్వాత, రాజాజీ సలహాపై గాంధీగారు వాడిన ఈ 'అహింసాయుత అయుధం' విస్తృతం కలిగించేటంత ఫలితాన్ని యిచ్చి అ నాటి ప్రభుత్వాన్ని బెదరగొట్టింది. ఆ మహాయుధం అవతరించినది మద్రాసులోనే.

కలకత్తా, ఢిల్లీ, బొంబాయి, మద్రాసు - ఈ నాలుగూ మన దేశంలోని మహా నగరాలు. కరాటక సంగీతానికి, కూచి పూడి, భరత నాట్యాలకు, దేవాలయ శిల్పసంపదకు, అవిచ్ఛిన్న దాక్షిణాత్య సంస్కృతి వాహినికి ప్రతీక మద్రాసు మహానగరం. ప్రపంచం మొత్తం మీద అరవై సూపర్ సిటీస్. (మహానగరం) ఉన్నాయి - అందులో మద్రాసు ఒకటి.

పదిపదిహేనేళ్ళ వయసులో మొదటి సారి మద్రాసు స్టేషన్‌లో దిగి, వాల్ టాక్స్ రోడ్డుమీదకి వచ్చినప్పుడు, ఆ ట్రాముల గేలగలలో, ఆ శబ్ద రవళిలో ఒక వినూత్న గానం వినిపించింది. ప్రజలు తమ తమ పనులమీద చక చకా పోవడం, ఆ కదలికలో ఆ చైతన్య స్రవంతిలో నా కంతదాకా తెలియని జీవన్మందన గోచరించింది. ఇటు వంటి మహాపట్నంలో సెటిల్ అవాలని ఆ చిన్న వయసులోనే నా మనసున గట్టిగా నాటుకుపోయింది. 'ది డిక్యన్

అండ్ ఫోల్ ఆఫ్ ది రోమన్ ఎంపైర్' అని పదిహేడు సంపుటాలు వ్రాసిన 'గిబ్బన్' ప్రతిభలో సహస్రాంశం కూడా నాలో లేదు గాని రోమ్ పట్టణాన్ని ఒకనాటి సంధ్యారుణ కాంతులలో చూసి, ఎలా ఆ పట్టణాన్ని ప్రేమించి నదీ బదిలినప్పుడు, నా చిన్ననాటి స్మృతి తళుక్కున మెరిసింది.

మనకి ఒక కోరిక ఉండగానే సరి గాదు - అది నెరవేరగల పరిస్థితులు వానగూడాలి - అనుకూల వాతావరణం సమకూడాలి. ఆరంభంలో ఆకాశవాణి, ఆ తర్వాత ఆంధ్రప్రభ పీక్లీ, అనువాద రచనలు, ఆంధ్ర మహిళాసభ - యిలా అధ్యాయాల వారీగా మా జీవితాలు ముందుకి సాగాయి. సారస్వత పత్రికగా ప్రారంభమైన 'మాలి' - శ్రీశ్రీ, బుచ్చి బాబు, రజని, జనమంచి రామకృష్ణ గోపీచంద్, కుటుంబరావు, ఆరుద్ర మున్నగువారి రచనలతో అలరారిన 'మాలి' - కాలావసరాలని బట్టి 'జగతి' గా మారి, గత ముప్పయి మూడేళ్లుగా పరిమిత సంఖ్యలోని పాఠకులకు మంచి మాట చెబుతోంది. చందూర్ దంపతుల వ్యక్తిత్వ వికాసానికి, విస్తృత జీవితానికి, సారస్వత కృషికి ఈ మహానగరం దోహదకారి అయింది - ఎందరో సన్నిత్రులను సన్నిహిత పరిచింది. మాలి చందూర్ 'ప్రమ దావనం' ప్రారంభించి ఈ అగస్త్యుకి ముప్పయ్యారేళ్ళవుతుంది. ఈ మహాదేవ కాళం కల్పించినది 'ఆంధ్రప్రభ' యాజమాన్యమూ, సంపాదకులుతో బాటు మద్రాసే! మద్రాసంటేనూ, యిక్కడి

సంస్కృతి, ఈ జీవన విధానమూ అంటేనూ మా కెంతో యిష్టం. మమ్మల్ని తీర్చిదిద్దింది ఈ మహానగర్ - మా జీవితాలకు వెలుగునీ, తృప్తిని యిచ్చింది ఈ మద్రాసు.

చాలా సంవత్సరాల క్రితం మంజరీ ఈశ్వరన్ (ప్రఖ్యాత ఆంగ్ల రచయిత) ఎగ్మారు వోవర్ బ్రిడి వద్ద తటన పడ్డారు. హాల్స్ రోడ్ లోని తమ ఇంటికి తీసుకువెళ్లారు. ఇంటి ముందు 'వేదవీలాస్' అని బోర్డు ఉంది. 'ఈ ఇంట్లో ఎవరుండే వారో చెప్పకోగలరా?' అని అడిగారు. తెలియదన్నాను. 'రాజమండ్రి నుంచి తరిమి వేయగా, కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారు ఈ ఇంట్లో ఉండేవారు' - అన్నారు.

అలాగే మొక్కపాటి నరసింహ శాస్త్రిగారు ఒకసారి యడ్తీరాలిటి హాస్కి తీసుకువెళ్లి, 'యిక్కడ ఎవరుండేవారో తెలుసా?' అని అడిగారు. తెలియదని చెప్పాను. 'గురజాడ అప్పారావుగారు' - అన్నారు.

అంతదాకా ఎందుకు మొన్నీమధ్య రామినీడు పవ్వుబ్బి ఉత్సవ సందర్భంగా మోటూరి హనుమంతరావు గారు, ఆంధ్ర రాజకీయ రంగంలో కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమం కోల్పోయిన యువతకు, మద్రాసు తెలుగు సినీ పరిశ్రమ ఆశ్రయమిచ్చిందనీ, వారు తమలోని సంబలనాత్మక భావాలను వెండి తెర ద్వారా ప్రజలలోకి తీసుకు వెళ్లగలిగారనీ చెప్పారు.

పొట్టి శ్రీరాములు భాషాస్రయుక్త రాష్ట్ర నిర్మాణం కోసం స్రాజాలు ధారపోశారు. అయితే, ఆ గాంధేయవాది స్వభాషాభివృద్ధి ద్వారా జాతీయత బలపడుతుందనుకున్నారు. కాని, ఆచరణలో అది ప్రాంతీయతా వాదానికి దారితీసింది. అనేక కొత్త సమస్యలు తెచ్చిపెట్టింది. మహానగరాలెప్పుడూ భాషా పరిమితులకు, రాజకీయ ప్రభావాలకు అతీతమైన ఆర్థిక సౌష్టవం కోసం, వివిధ పరిశ్రమలతోను, వర్తక వాణిజ్యాలతోను ప్రగతి మారాన పయనిస్తాయి. ఒకప్పుడు ఓడరేవులు, ఆ తర్వాత రైల్వే జంక్షనులు - మచిలీపట్నాన్ని మరిపించింది విజయవాడ; విజయనగరాన్ని వెనక్కినెట్టింది విశాఖ పట్టణం; ఇప్పుడు విమానాశ్రయాలు. నరుకు ఓడలో వచ్చినా, రైలులో వచ్చినా, ఆ నరుకు అమ్మేమనిషి విమానంలో వస్తాడు. ప్రతి పల్లెకీ పరిశుభ్రమైన మంచినీళ్ళు కావాలని చెబుతున్నా. కార్టన్స్ లో వచ్చే స్టార్ డ్రింక్ కాదనలేము. ఆర్థిక లావాదేవీలన్నిటికీ కీకలసానం మహానగరం. స్కయ్ స్కాపర్నూ సంబదతో బాటు ప్లమ్మి పెరగవచ్చు కాని, వాటిని కొంతలో కొంత అదుపులో పెట్టారు. మన నాలుగు మహానగరాలలో ఒకటైన మద్రాసుతో తెలుగువారి చరిత్ర, సంస్కృతి ముడివడి ఉన్నాయి. ఒకప్పుడు రోమ్ లో ఇరవై రెండు భాషల ప్రజలు ఉండేవారట. మన మద్రాసులో గాని, ఢిల్లీలో గాని ఇంగ్లీషు గాక

నాలుగైదు భాషలు మాట్లాడేవారు మాత్రమే కనిపిస్తారు. స్వభాష ఇంట్లో మాట్లాడుకోవచ్చు గాని వ్యావహారిక భాషలు రెండు మూడు కంటే సాధారణంగా ఉండవు. కాగా, 'రూపాయి'కి విలువే తప్ప భాష తెలీదు.

మద్రాసుకి సాంస్కృతికంగా ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. రసిక రంజని సభలో ప్రదర్శన యిచ్చి మెప్పించగలిగితేనే నాట్యకళాకారిణి (పద్మా సుబ్రహ్మణ్యం చెప్పారు). మ్యూజిక్ అకాడమీలో గుర్తింపు పొందితేనే సంగీత విద్వాంసుడు. నారద గాన సభ, కృష్ణ గాన సభ, శంకరాభరణం, శ్రీనివాసశాస్త్రి హాలు, కళారంజని, కళాసాగర్, కళాభారతి, మద్రాసు తెలుగు అకాడమీ, మాక్స్ ముల్లర్ భవన్, యలైన్స్ ప్రాంకె, ఆమెరికన్ సింటర్, సోవియట్ కల్చరల్ సింటర్, మద్రాసు లిటరరీ

సొసైటీ (ఆపూర్వ గ్రంథాలకు) యిలా ఎన్నో ఎన్నెన్నో వున్నాయి. మాకు తెలిసిన పదిపేర్లు చెప్పాను తెలియని వింకెన్నో! అడయారులోని దియోసాఫి కల్ సొసైటీకి గాని, తిరువాన్కూ యూర్లోని కళాక్షేత్రకు గాని వెళ్తే మరొక ప్రపంచంలో అడుగుపెట్టిన అనుభూతి కలుగుతుంది.

మద్రాసంటే మైలు రాళ్ల పుట్ట. ఇది నిత్య నూతనమూ రస భరితమూ అగు మహానగర్. తొమ్మిండుగురు రాష్ట్ర పతులలోను నలుగురు ఈ మద్రాసు నుంచి ఢిల్లీ వెళ్లినవారే (రాధాకృష్ణన్, వివి గిరి, నీలం సంజీవరెడ్డి, ఆర్. వెంకట్రామన్). పాతికేళ్లుగా మద్రాసు నుంచి తెలుగు దినపత్రిక లేదు - ఆ లోటు యివ్వాలి తీరుతోంది.

—యన్నార్ చందూర్
'ఆంధ్రప్రభ'కు కృతజ్ఞులతో

మ న వి

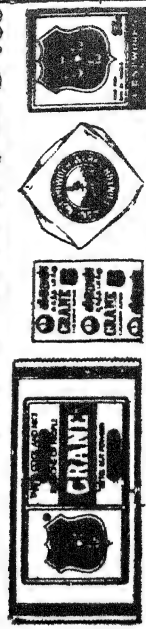
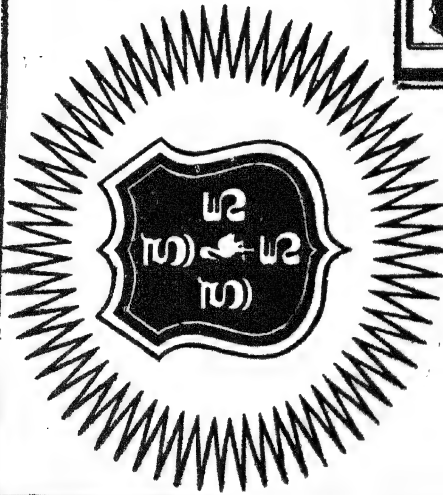
మీరు విన్నవీ మీ అనుభవంలో వున్నవీ పదిమందికి చెబితే బావుంటా యనుకొనే 'జోక్స్', నిమ్మతొనలు శీర్షికలో ప్రచురింపబడతాయి. ఈ పత్రికకు సంబంధించిన సూచనలకు, విమర్శలకు 'పాఠకుల తీర్పు'. ప్రచురణ నిమిత్తం వంపే రచనలతోబాటు పోస్టుబిళ్లలు అతికించిన పొడుగు కవరు వుంటేకాని అంగీకారం కానివి వెనక్కి పంపడం సాధ్యం కాదు. మా ఊళ్లో 'జ గ తి' దొరకడం లేదనేవారికి ఒక్కటే మనవి - చందాదారులుగా జేరమని! రెండు సంవత్సరాలకి, అంటే 24 సంచికలకు, నలభైఅయిదు రూపాయిలు.

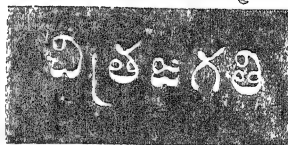
JAGATI Monthly, 2, Kutchery Road, P.B.2922 - Madras - 600 004.

అతి రుచికరమైనది

కా

వక్రపాతి
దీనికి సాటి మరొకటి లేదు

**పియప్ డివిజన్
'అన్నా - చెల్లెలు'**

మాధవ్ (శోభన్ బాబు), రాజశేఖర్ (శరత్ బాబు) యిద్దరూ నేషనల్ మెడికల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ లో పనిచేసే డాక్టర్లు. మాధవ్ భార్య రాధ (రాధిక), రాజా భార్య జ్యోతి (జీవిత) యిద్దరూ కోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే లాయర్లు. మేజరుగారి (గుమ్మడి) కోడలైన జ్యోతికి నాలుగేళ్ల అబ్బాయి వున్నాడు; రాధ ఒక అమ్మాయిని కని ఈ బాంధవ్యం దృఢతరం చేయవలసి వుంది. రోజూ ఈ నలుగురూ, రెండు ఫియట్ల బదులు ఒకే ఫియట్ లో మొదట కోర్టుకి, ఆ తర్వాత హాస్పిటల్ కి వెళ్తూ వుంటారు. హాస్పిటల్ ఫీప్ (ప్రభాకర రెడ్డి), ఉన్నత వైద్యవిద్యకై అమెరికాకు వెళ్లే భాస్కు రాజాకి రాగా, రాజా కోరిక మీద ఆ అవకాశం మాధవ్ కి వచ్చేటట్లు చేస్తాడు. ఈ రహస్యం మిత్రుడూ బావగారూ అయిన మాధవ్ కి తెలియనీయ వద్దని కోరుతాడు రాజా. ఢిల్లీ వెళ్తున్నానని చెప్పిన మాధవ్, రాజాని బ్లౌక్ మెయిల్ చేస్తున్న ఒక లారీ ద్రయవర్తో (అతని వుంపుడు

కత్తె ఒకప్పుడు రాజాకి పెండ్) అకవుంట్ తెముల్సుకునేందుకు ఢిల్లీ బదులు బెంగళూరు ప్రయాణమవుతాడు .... దుర్మార్గుడైన గిరి మాధవే రాజాని చంపాడని జ్యోతికి సైతం నమ్మకం కలిగేటట్లు చెప్పగా కోర్టుసీనులూ, వాద ప్రతివాదాలూతో ప్రధాన సాక్షి అయిన లారీ ద్రయవర్ని ఈ మాధవ్ ప్రతీకార చర్యగా హత్యగావించిన ఉదంతం వెల్లడవుతుంది. ఈ చిత్రంలోని డాక్టర్లు డాక్టర్లు కాదు; లాయర్లు లాయర్లు కాదు. సగటు హీరో హీరోయినులు. దర్శకత్వం : రవి రాజా పినిశెట్టి. నిర్మాతలు : సుబ్బారావు, రవీంద్ర బాబు

**శ్రీనివాసా వారి
'... మాయగాడు'**

మనోహరూ (కృష్ణ), దివ్య (శ్రీదేవి) వికలాంగుల ఆశ్రమంలో మూగవాళ్లుగా చేరుతారు.... ఎవరిదో పసిబిడ్డను హత్యాప్రయత్నం నుంచి తప్పించేందుకు, ఆ బిడ్డ తల్లిగా మూకత్వం నటిస్తూ ఈ ఆశ్రమ రక్షణ పొందుతుంది దివ్య. తండ్రి

(బాలయ్య) అత్యహత్య చేసుకోగా, బావగారికి కట్నం బకాయివెల్లింబి, చెల్లెలు కాపరం నిలబెట్టేందుకూ, మేనమామ (నూతన్ ప్రసాద్) కూతుర్ని కట్టుకోవలసివచ్చే ఉపద్రవం నుంచి బయట పడేందుకూ, పేరు మార్పుకు మూగవానిగా చేరుతాడు ఈ అశ్రమంలో కథానాయకుడు. ఇరువురూ మూగవాళ్లుకాని కారణంగా ఉద్యోగాలు ఎగిరిపోతాయి. అయితే బ్రతుకు తెరువు కోసం, ఈ పసివాణ్ణి కాపాడేందుకు, ఈ యిరువురూ 'అనందా' వారు నిర్వహిస్తున్న అదర్శదంపతులు పోటీలో పాల్గొని, ఒక లక్షకి బదులు అయిదు లక్షలు నెగుకుంటారు. ఈలోగా కానిన్ కన్నీళ్లు, కొంచెం దెప్పకోవడం, మేనమామ వేట, ఆ మేనమామ కూతురు (జయమాలిని) అయిదు నక్షత్రాల హోటల్ బిచ్చగానిని (శుభలేఖ సుధాకర్, మనసార ప్రేమించడం, అస్తి కోసం పసివాని అనలు తండ్రి హత్య గావించబడటం, ఆ బాలుని బాధ్యత ఈ నవదంపతులపై పడటంతో చిత్రం ముగుస్తుంది..... శ్రీదేవి తన నటనా వైదుష్యంతో ప్రేక్షకులని అనంద డోలికల వూగిస్తుంది. దర్శకత్వం: విజయ బాపి నీడు. నిర్మాత: అట్లూరి రాధాకృష్ణమూర్తి.

యస్సెన్ వారి 'అగ్నికెరటాలు'

సూర్యంబాబు (కృష్ణ) దీన జనబాంధువుడు - జైలునుంచి విడుదలవుతున్న అతని కోసం పూలమాలతో నిలబడతారు పేద స్త్రీలు. అలాగే అడపిలకు కనరత్తు, కరాటె నేర్పి, తమ మహిళా సమాఖ్య ద్వారా అన్యాయాలని హాకీ బాట్లతో ప్రతిఘటిస్తూ వుంటుంది హేమ (భానుప్రియ). తమ గ్రూప్ లోని ఒక కవితకు నెల తప్పగా, ఆ వంచకుని వెతికి పట్టుకు ఈమెకు అతనితో పెళ్లి జరిపించాలనే కృతనిశ్చయంతో వున్న ఈ సుందరాంగులు, సూర్యమే ఆ దోషి అనుకొని, అతనిని ఒక గదిలో బంధిస్తారు. 'పూల చెండలావున్న ఈ తాళని యిట్టే తెంపుకోగలను - కాని, మీరు నన్ను యిలా ఎందుకు కట్టెస్తున్నారు' నాకు బోధపడకుండా వుంది - అని చెప్పే ఈ హీరో, కొద్ది సేపయ్యాక, అపదలోవున్న ఈ అతివలని అదుకోవలసివస్తుంది. చూపులు కలుస్తాయి, వలపులు వెల్లువవుతాయి. విలన్ నాగేంద్ర (నూతన్ ప్రసాద్) కూతురు హేమకీ, కథానాయకుడు సూర్యానికి, కళ్యాణ ఘడియ తోసుకొచ్చేలోపున రాజేశ్వరీదేవి (అంధురాలైన అడ్వకేట్ - శారద) పథ్నాలుగేళ్ల నాటి వగ చల్లారుతుంది - తన స్వంత కొడుకు అయిన సూర్యం, చంద్ర (పోలీసు ఇన్ స్పెక్టరు - శ్రీధర్)

సహకారంతో! అవినీతి ధన బలమూ
వల్ల న్యాయానికి కళ్లు మూసుకు పోతా
యని చెప్పే మరొక చిత్రం.
దర్శకత్వం : తాతినేని రామారావు.
నిర్మాత : శ్యామలారెడ్డి

భానుమతి నటించిన 'అన్నపూర్ణమ్మగారి అల్లుడు'

ఎడుకొండలవాని భక్తురాలైన
అన్నపూర్ణమ్మ (భానుమతి), బ్రహ్మ
కడిగిన పాదం కీర్తిస్తూ, భజగోవింద
శ్లోకాలు పారాయణ చేస్తూ, అల్లుని
(రాజశేఖర్) మంచితనం కాదనకుండా,
అతనిలో అసీకత్వం దైవభక్తి ఎప్పుడు
కలుగుతాయో అని ఎదురు చూస్తూ
వుంటుంది. కాబోయే అత్తగారి వంటి
మీద నగలు, దొంగలు దోచుకోబోతు
న్నప్పుడు, గాలిలోనుంచి వూడిపడ్డ
రాజేంద్ర, మాంచి ఫైటింగ్ జరిపి,
ఈమెని ఈమె నగలనీ కాపాడుతాడు,
అక్షరాలా గాలిలోనుంచి వూడిపడటం
కాదు - వేరువలో ఒక వెట్టు నీడలో
నిద్రిస్తున్నప్పుడు శేషావతారం (పాము)
వచ్చి, యితనికి మెలకువ తెప్పించగా,
దొంగలు అన్నపూర్ణమ్మ గొంతుక
పొడిచే సమయానికి, యితను ప్రత్య
క్షమై ఆమెని కాపాడతాడు. తల
నీలాలు అర్పించేందుకు తిరుపతి వెళ్లి,
కారు ప్రమాదంలో మరణించిన
మిత్రుడు, తగువైద్యం లేక వైకుంఠ
ఏకాదశి నాడు ప్రత్యూషానికి ముందే
అలయానికి వెళ్లి, తీర్థం పుచ్చుకు
మెట్ల మీద నుంచి దొర్లి మరణించిన
తల్లి, ఈ రాజేంద్రని విగ్రహారాధనకి

విముఖుని చేస్తాయి. శ్రామికుని స్వేద
బిందువులో దేవుడున్నాడని, వర్ష
ఈడే వర్షిష్ అనీ అత్యస్తయిర్యలతో
పలికే హీరో, అత్తగారి ప్రభావం వల్ల
వెంకటేశ్వరస్వామి భక్తుడవుతాడు.
ప్రేక్షకులు అదరించ వచ్చుగాని
పాములతో మాజిక్కులు జరిపే ప్రగతి
నిరోధక చిత్రం.

లక్ష్మి ప్రొడక్షన్స్ 'ఆడదే ఆధారం'

ఇరుగు. పొరుగువారి సమస్యలలో
తల దూర్చి, వారి కష్టాలు కడ తేర్చ
డమే జీవితాలంబనగా గల రేడియో
మామయ్య (విను) వంటివారు మనక
క్కడక్కడ కనపడకపోరు. ఇతని
జగత్కళ్యాణ సేవ కారణంగా, సంపా
దిస్తున్న కొడుకు (చంద్రమోహన్)
అరేసి నెలల కొకసారి యిల్లు మార
వలసి వస్తుంది. తండ్రిగారి సంఘ
సేవా వింతనను యింటి యజమానులు
ఎంత మాత్రం హరించలేక ఖాళీచేయ
మంటారు; మళ్ళీ వీరు మరొక కాలానికి
మారుతారు. భార్య చనిపోగా, కొడుకూ
కోడలూమీద పూర్తిగా ఆధారపడ్డి
ఈ రేడియో మామయ్య, కొడుకుని
సూటిగా ఎదిరించడు, ఎదిరించలేడు;
బితుకు బితుకు మంటూనే, కొడుకుని
తప్పించుకు తిరుగుతూనే, తను అను
కున్నది సాధిస్తాడు. కోడలికి మామ
గారి పట్ల సానుభూతి ఉంటుంది;
అలాగే మనుమరాలికి ఉంటుంది;
కాని, దిప్పకాయ మనుషుడు మాత్రం
తాత మీద ఒక కన్నేసి వుండు

తొడు .... వరకట్నం, మద్యపానం, వెలితలలు వేసే స్వాతంత్ర్యం - ఈ మూడిటికీ ప్రతీకలయాయి పాత్రలు. చదువుకున్న కోడలు మామగారి మీద దొంగతనం కట్టి, ఆయన మరణానికి కారకురాలవుతుంది ఒక యింట్లో; మరొక యింట్లో కోడలు యబ్బారన్ కై అనేక జిత్తులు పన్ను తుంది అత్తగారు. తాగుబోతు తండ్రి కొడుకుల ఫార్సు కూడా సమంజసంగా లేదు. ఏమైనప్పటికీ పైటూ, కబ్ డాన్సులూలేని కుటుంబగాడా చిత్రం. దర్శకత్వం: విసు; నిర్మాత: పూర్ణ చంద్రరావు.

అంజవా వారి

‘త్రినేత్రుడు’

అభిమన్యు (చిరంజీవి) ఒక ఇన స్పెక్టరు; ఏ బ్రాంచికి చెందక సాము గర్బిడిలు, కరాటె కసరత్తులూ నేర్చి, కండలు పెంచి, అరివీరభయంకరుడై, విజృంభించే సిల్వర్ స్క్రీన్ ఇనస్పెక్టరు. కాన్వెంటులో చదివే తన తమ్ముడు బ్రవున్ షుగర్ కి బానిసై మరణించాడు. ప్రాణభీతితో పారిపోయినప్పటి తన శరణు జొచ్చిన మిత్రుని (చంద్ర మోహన్) డిడి ములావారు దారుణంగా హత్య చేశారు; డాక్టరు ప్రత్యూష (భానుప్రియ) సమాచారం త్వుణ్ణంగా తెలుసుకునేందుకు నాలుగు నెలలు సెలవు పెట్టి గోవా వెళ్ళిన కలియుగ అభిమన్యుకి, ఆ ప్రత్యూష తమ్ముడు కూడా బ్రవున్ షుగర్ కోర ల్లో చిక్కుకున్నాడని తెలుస్తుంది.

మంచి వాడనుకున్న అంకుల్ ముఖర్జీ (రంగనాథ్) సైతం డిడి ములా వ్యక్తే వైజాగ్ లోని డియస్పి (మురళీమోహన్). గోవాలోని బబి (సత్యనారాయణ) అభి మన్యుని ఈ కత్తులబోసులో తలదూర్చు వద్దని వారిస్తారు. డిడి, లోకం దృష్టికి దీనదయాళువు; అనలువ్యక్త, హాస్పి టల్ లోని రోగులని పనిగట్టుకు పంపించి, వీల్చుకుటిన వారి గర్భ కోశాల్లో ‘నార్కొటిక్స్’ పెట్టి కోటాను కోట్ల లాభానికి విదేశీయులకి అమ్మే డేర్ డెవిల్ - పరమ నికృష్టుడు .... గోలెన్ ట్రయాంగిల్ గురించిగాని, క్రిసెంట్ ట్రయాంగిల్ గురించిగాని, నార్కొటిక్స్ నడిచేదారులగురించిగాని కింబిల్ అవగాహనకూడా లేకుండా క్రయిమ్ డిటెక్షన్ కిగల అత్యాధునిక సౌకర్యాలకు అతీతునిగా సినిమా హీరోని చిత్రిస్తూ, లవ్ సాంగ్స్ తో నడిచే పిక్చరిది. దర్శకులు: కోదండ రామిరెడ్డి. నిర్మాత; నాగేంద్రబాబు

సంతోష్ వారి

చూపులు కలిసిన శుభవేళ ....

పాండు రంగం (వీర భద్రరావు అన్నగారి కూతురు పద్మ (అశ్వని), అయిదగుడుల అరంగుళాలు వుండే తమ అఫీసు మేనేజరుని (మోహన్) ప్రేమి, స్తుంది. ఆ మేనేజరు ఎవరయ్యా అంటే సంస్కృత పదభూయిష్టమైన తెలుగు లో మాట్లాడే ఒక జమిందారుగారి (కోటశ్రీనివాసరావు) కొడుకు! తన కుమారునికి అశ్వారోహణాకపోవడం తమ వంశానికే తలవంపులని బాధపడే

జమిందారాయన. చిన్ననాటి ఫ్రెండు ప్రసాద్ (నరేష్), నందిగామలో సైకిలుపాపు నవ్వంగా నడవలేక, బాంకు వారి నోటీసులకు బెదిరి. అత్తహత్యా ప్రయత్నంలో ముమ్మారు, విఫలుడు కాగా, మేనేజరు మోహన్ అతనిని తీసుకొచ్చి, తన యజమాని పాండు రంగానికి పరిచయం చేస్తాడు ; వాకింగ్ సరదాగల పాండురంగం, అప్రసాద్ కి ఉద్యోగమిస్తాడు. పట్నం పిల్ల లలితని (సంధ్య) ప్రేమించిన ప్రసాద్, అజ్ఞాత ప్రేమికునిగా ఆమెని అకట్టుకోగలుగుతాడుగాని కొన్ని అటంకాలు ఎదురవుతాయి. పద్మా మోహనుల ప్రేమ వివాహం, విచిత్రవేషాలు కట్టే పాండురంగం అన్నగారికి (నూతన్ ప్రసాద్) నచ్చదు — ప్రేమలూగీమలూ ఆయన తత్వానికి పడవు. అంచేత, మరికొన్ని మలుపులూ, నాటకీయతతో దర్శకులు జంధ్యాల, మనని మరింత నవ్విస్తారు. హాయిగా ఆనందించ గల చిత్రమిది. నిర్మాత ; యమ్మెన్ రెడ్డి.

ఉషాకిరణ్ వారి 'ఓ భార్య కథ'

అతను (చంద్ర మోహన్) ఒక ప్రయివేటు కంపెనీలో అతని సామాన్యమైన ఉద్యోగి ; ఆమె (జయసుధ), ముగ్గురు పిల్లల తర్వాత కూడా జాగరత్త తీసుకోకపోతే ఎలా అని భర్తని అదుపులో ఉంచే వివేకవతి. ప్రొమోషన్ కోసమై ఎదురుదూసే అతనికి, సేట్ అల్లుడు (శరత్ బాబు) తమ యింటికి

భోజనానికి రావడం చంద్రసాహెబువు తుంది భార్య భర్త లిరువురినీ గెస్ట్ హౌస్ కి అహ్వానిస్తాడతను. భార్యను ఆ సేట్ అల్లుడుకి వొప్పగించే స్వభావ నైబ్యం అతనిలో ఉందిగాని, ఆమె మొదట్లో ఎదురు తిరిగి, చివరికి భర్త మాట, భర్త కోసం శిరసావహిస్తుంది. అయితే, పాటిల్ (సేట్ అల్లుడు) ఈమెను పిలిపించినది 'పడకగది' లాల సతోకాదు ; ఈమె ముమ్మూర్తులా తన భార్యను పోలివున్నది ; తన భార్య ఒక ఆడపిల్లను ప్రసవించి అమెరికాలో చని పోయింది ; ఆ దుర్వార్త వాపుబతుకుల మీదనున్న మామగారికి తెలియ నివ్వలేదు ; తెలిస్తే ఆయన గుటుక్కుమంటాడు. అంచేత ఆ కోటిశ్వరుని ప్రాణాలు కాపాడేందుకు, లేదా, ఆయన మనశ్శాంతికో కన్ను మూసేందుకూ, ప్రేమా పాటిల్ గా బొంబయి వెళ్తుందామె. ముగ్గురు పిల్లలతల్లి ఒక ధనవంతునితో లేచి పోయిందనుకుంటారు ఇరుగు పొరుగు. పాటిల్ మంచి తనం ఆధారంగా తీసుకుని, అతని వద్దనుంచి నేర్చుగా డబ్బు రాబడుతూ, శివరామ్ ఎమ్మెల్యే అవుతాడతను. తన ప్రయోగం వల్ల ఒక సుఖసంపాదం విషపూరితమయిందనీ, 'ఒక నారీ హృదయం అగ్ని గోళమయిందనీ' తెలుసుకుని, మనస్సంక్షోభంతో అత్త హత్య చేసుకుంటాడు పాటిల్. ఈమె ఐశ్వర్యవంతురాలిగా, ప్రేమాపాటిల్ గా మిగిలిపోయి, వివిధ భాషలలో వెలువడే శ్రీ అనే పత్రిక ద్వారా వనితాభ్యుదయానికి పాటు పడుతూం

టుంది. అయితే, సినిమా క్లయిమాక్స్‌కి కావల్సిన మాతృత్వ న్యాయంతో, కూతురు పెళ్ళి, తనకోసం ప్రాణాల రిప్పించిన కొడుకు మృతి చూసి, మళ్ళీ బొంబాయి వెళ్ళిపోతుంది. జయసుధ పెర్ ఫారమెన్స్ చాలా గంభీరంగా, ప్రశంసనీయంగా ఉంది. దర్శకత్వం: మౌళి. సమర్పణ: అట్లూరి రామా రావు ; నిర్మాత: రామోజీరావు.

పద్మాలయా వారి 'ముగ్గురు కొడుకులు'

ధర్మారావు దంపతుల (గుమ్మడి - అన్నపూర్ణ) సంసారం బృందావనమై మమతాను రాగాలతో వర్షిలుతున్న సమయంలో, నిజాయితీ పరుడైన ఆ ఫారెన్స్ ఆఫీసరు, ఇరువురు రేంజర్ వల్ల (నూతనప్రసాద్ - కోటశ్రీనివాస రావు) వంబింపబడి, స్వగర్ భాను మూర్తి (సత్యనారాయణ) కారణంగా పదకొండేళ్లపాటు జైలు పాలవుతాడు. ఈరుములూ మెరుపుల వర్ష రాత్రిలో తుఫాను బీభత్సంలో తల్లి పిల్లలది తలో దారీ అవడంతో, పసివాడు సురేంద్ర (మహేష్) మట్టుకే తల్లినంటి పెట్టుకు వుంటాడు. పెద్దవాడు ఫణేంద్ర (కృష్ణ) గొప్ప స్వగర్, అవినీతి అర్జునను పేదలకు పంచి పెడుతూంటాడు. రెండోవాడు రాజేంద్ర (రమేష్) ఒక డియస్పీ దంపతుల యింట (మురళీ మోహన్ - ప్రభ) పెరిగి పెద్దవాడవు తాడు. నిర్మలమనస్సుతో ఫణేంద్ర రాజేంద్రకు కానుకగా యిచ్చిన శివాజీ

విగ్రహంలో కుట్రదారులు డైమండ్స్ వుంచడం, అందువల్ల డియస్పీ అరెస్ట్ కావడం ప్రధాన కథాంశం. రోజూ (రాధ) సోదరుని, రహస్య పత్రాల కోసం విలనులు బందించి వుంచారు. ఆ బంధితుని వెలుపలకి తెచ్చి, భాను మూర్తికి బుద్ధిచెప్పడం పణేంద్ర కర్తవ్యం. దుష్టత్రయాన్ని కుమారత్రయం బాహు బలవిక్రమ పరాక్రమాలతో ఎదుర్కోని, తలి దండ్రులని కలిపి, మధుపర్కాలతో (పెద్ద పిల్లలిద్దరూ - మూడో అబ్బాయికి గర్ల ఫ్రెండ్ వుందిగాని పెళ్లి వయస్సు యింకా రాలేదు) శుభం చెబుతారు. దర్శకత్వం: కృష్ణ. నిర్మాతలు: హనుమంతరావు - ఆదిశేషగిరిరావు.

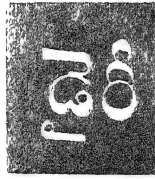
మానవుని మెదడు బాలా గొప్పది. పుట్టినప్పట్నుంచీ అది విరామం లేకుండా పనిచేస్తూ వుంటుంది — ఒక్కొక్కణం కూడా ఆగదు, ఉపన్యాసం యిచ్చేందుకు వేదిక ఎక్కినప్పుడు తప్ప!

—హాఫ్మాన్

నన్నడిగితే సంభాషణా పరున్ని రెండు రకాలుగా విభజించవచ్చు. ఎదుట వారు చెబుతున్నది శ్రద్ధగా వినేవారు ఒక రకం; వారు అలా చెబుతూవుండగా తాము వినదలుచుకున్న భలోక్తి గురించి ఆలోచించేవారు మరొకరకం.

—బిల్వీస్

జగతి జగతి జగతి జగతి జగతి జగతి జగతి జగతి జగతి జగతి

1988 సెప్టెంబరు 04

సదరన్ రయిల్వే సీనియర్ కమిషనరీ యస్ చక్రధరరావు దంపతుల కుమార్తె సౌ || గౌతమికి, నాదెళ్ల వెంకట నరసయ్య దంపతుల కుమారుడు వి || ప్రతాప్ కి, ఉదయం 11గం || 45 ని || లకు దక్షిణ భారత హిందీ ప్రచార సభవారి మహాత్మా గాంధీ కాన్వోకేషన్ హాలులో శాస్త్రోక్తంగా వివాహం జరిగింది. ఇరవై ఏళ్లుగా తెలిసిన నన్నిత్రులు చక్రధరరావు, మంచితనానికి మారుపేరాయన. ఒక్కసారి పరిచయమైనవారికి తెలుస్తుంది ఆయన ఎటువంటి సౌజన్య మూర్తో ! నిన్న ఆంధ్రాబండ్ — ఎక్కడి రైల్వే అక్కడ అగిపోయాయి. అయినప్పటికీ పెళ్లివారు వున్న సర్కార్ ఎక్స్ ప్రెస్ మాత్రం, ప్రయారిటీతో ఎనిమిదన్నరకి సెంట్రల్ లోకి వచ్చింది ; మగ పెళ్లివారు తొమ్మిది గంటలకు విడిది చేరుకున్నారు. పెళ్లి కొడుకు వేత మంగళ స్నానం చేయించి, సరిగ్గాముక్తి కళ్యాణ మండపానికి తీసుకువచ్చారు .... సూత్ర

ధారణ అయ్యాక, హాయిగా భోంచేసి యింటికొచ్చిన మాకు అనాడు తెలియదు ఈ విషయం ! రెండుమూడు రోజులు పోయాక ప్రసంగవశాన టివికె శాస్త్రీ చెప్పారు. 'చక్రధరరావుగారి మంచితనమే ఆయనకీ మేలుచేసింది అనుకున్నాం .... మంచితనం' నిజ జీవితంలో ఎలా శోభిస్తుందో, ఎంతటి ఉపకారం చేస్తుందో చాలా మందికి తెలీదు. తెలిసిన కొద్దిమందిలో చక్రధరరావు ఒకరు .... గౌతమీ ప్రతాపలకు మా శుభాశీస్సులు.

..... 05

హీరోల కుమారులూ, నిర్మాతల కుమారులూ సినీరంగ ప్రవేశం గావించి కొత్త వరవడి ఎర్రురుస్తున్న కాలంలో, రాజేంద్ర ప్రసాద్ కుమారుడు 'జగపతి బాబు' 'సింహస్వప్నం'తో పరిచయం కానున్నాడు, 'జగపతిబాబు' అందగాడు (హండ్ సమ్); అమాట అతనికి అన్ని విధాలా అతుకుతుంది. రూపానికి తగ విగ్రహమూ, భావ స్ఫూర్తి వెదజల్లే నేత్రద్వయమూను. వాహినీ మూడో ఫ్లోర్ లో జగపతి ఆర్ పి క్లబ్ లో

వారి 'సింహస్వప్నం' మూహూర్తానికి విరంజీవి క్లాప్ యివ్వగా తాతినేని రామారావు కెమెరా స్విచాన్ చేశారు దర్శకత్వం : మధుసూదనరావు ; నిర్మాత : రాజేంద్రప్రసాద్ .... జగపతి బాబు పరిచయమయే ఈపిక్చర్లో, కృష్ణంరాజు — జయసుధలతో బాటు రంగనాథ్, గిరిబాబు, త్యాగరాజు, వినోద్, వాణి, హంస, అనిత మున్నగు వారున్నారు. చక్రవర్తి సంగీతం — ఆచార్య అత్రేయ పాటలు. సంక్రాంతి నాటికి విడుదల కావచ్చు 'సింహస్వప్నం' . . . . . విజయాగారెన్స్ డీలర్స్ రికార్డింగ్ థియేటర్లో యస్సార్ ఫిలిమ్స్ వారి 'మంచి కుటుంబం' పాటలముహూర్తం. కృష్ణ, శారద ముఖ్యులుగా గల ఈచిత్రానికి దర్శకులు : రామ్మోహనరావు ; నిర్మాత : రామచంద్రరావు, మొత్తం ఆరు పాటలు. పరుమారి బ్రదర్స్ కథ. 'ఇల్లా కన్నతల్లి — మాకు రెండు కళ్ళమ్మా' అనే ఈచిత్రం కూడా, రాజ్ - కోటి సంగీతంతో, సంక్రాంతికి విడుదల చేయాలను కుంటున్నారు .... పి ఆర్ ఓ రాజు విజయాకి తీసుకొస్తే, పి ఆర్ ఓ జగన్ ఎవియమేలో ఎంతోసేపు పట్టదన్నారు. ముత్యాల సుబ్బయ్య దర్శకత్వంలో భగీరథ ఆర్ పిక్చర్స్ వారి ప్రథమ చిత్రం.... 'ఓటు వేయమంటాడు - నోటు వేతికి స్తాడు - మాట మూట గడతాడు - మత్తులోనె బెడతాడు' (జాలాది గేయం - గాత్రం : వందేమాతరం శ్రీనివాస్, లలితా సాగర్). రాజశేఖర్, రావు

గోపాలరావు, రజని, సాయికుమార్ మున్నగు వారున్నారు. చక్రవర్తి సంగీతం. నిర్మాత : ఎయమ్ రత్నం.... గ్రహగతుల రీత్యా 'యివ్వాలి' మంచి రోజుకావోలు - అందుకని ఈ ఉదయం మూడు ముహూర్తాలు.

. 06

'తెలుగు మహిళ తెలుసుకోవె - వెనుక అడుగు వేయబోకె - అదిగొక్తివై దైర్యలక్ష్మివై - అత్తరక్షణ దుష్ట శిక్షణ చేయాలి' (వేటూరి రచన - జానకి గాత్రం) లంటూ పార్ట్స్ లో కనరత్నవేస్తూ, దేహసౌష్ఠవం ప్రదర్శించే ఇరవైమంది డాన్సర్లు (భానుప్రియ, రాజ్యలక్ష్మితో బాటు) హెచ్చరిక చెబుతారు, యస్సెస్ ఫిలిమ్స్ వారి 'అగ్ని కెరటాలు' లో.... వదిహేను మంది పాలానే మరొక డాన్సులో హీరో కృష్ణ, హీరోయిన్ భానుప్రియతో 'నువ్వే నాజున్ను ముక్కు - నీకేలే ఆకు వక్కు - నీతోనే చెమ్మచెక్కు' (వేటూరి గీతం - బాలు గాత్రం) అని కవిస్తాడు.... 'తగులుకుంటే తగిన దాన్ని నాసామి - పగలు రేత్రి లేని దాన్నిరో' - అని మురిపిస్తుంది జయమాలిని గొల్లపూడి, గిరిబాబులని (పాట : వేటూరి : కంఠం : జానక్వి బాలు). 'ఎక్కడికి పోతాడు చిక్కడిన వినోడు' అనీ, 'పడగెత్తే నాగన్న పగబట్టే నాగన్న' అనీ, నాగపూజ గురించి, మరో రెండు సాంగ్సు వున్నాయి. మొత్తం అయిదూ వేటూరివే! పరుమారి బ్రదర్స్ రచన -

చక్రవర్తి సంగీతం. శారద, శ్రీదుర్గ, సంజీవి, సూతన్ ప్రసాద్. శివకృష్ణ, రంగనాథ్ మున్నగు వారున్నారు. చర్యకత్వం : తాతినేని రామారావు ; నిర్మాత : శ్యామలారెడ్డి ; సమర్పణ : రామకృష్ణారెడ్డి. మీరిది చదివే నాటికి పిక్చర్ రిలీజై వుంటుంది.

..... 07

గీతా ఆర్ట్స్ వారి పథాలుగవ చిత్రానికి విజయా గార్డెన్స్ లో ప్రారంభోత్సవం. చిరంజీవి లాయరు డ్రస్ లో కెమెరా ముందు నిలబడగా, అయన కుమారుడు క్లాప్ యిచ్చాడు : నిర్మాత అల్లు అరవింద్ కుమారుడు స్విట్జర్ చేశాడు. ఈ చిత్రానికి యిద్దరు చిరంజీవులు ప్రారంభోత్సవ కర్తల వడం ఒక విశేషం. విజయశాంతి హీరోయిన్ ; వాణిశ్రీ అత్తగారు. రావు గోపాలరావు, అల్లు రామలింగయ్య, సత్యనారాయణ, సుధాకర్, గిరిబాబు, రంగనాథ్, వేలు, బ్రహ్మ నందం, అన్నపూర్ణ మున్నగు వారున్నారు. చర్యకత్వం : కోదండరామి రెడ్డి. వేటూరి పాటలు, చక్రవర్తి సంగీతం. సిమా, డారిలింగ్ లలో పాటలను చిత్రీకరింపనున్నట్లు తెలిపారు నిర్మాత అల్లు అరవింద్. పెన్ మీటయాక, ఏడాది తర్వాత కలుసుకున్న వాణిశ్రీతో నాలుగు మాటలు మాట్లాడి, గబగబా యింటికొచ్చాను - ఎందుకంటే, పదకొండున్నరలోపున బయలుదేరి వెళ్ళి.... భానుమతీ రామకృష్ణ పుట్టినరోజు యివ్వాలి ! పొద్దుట

వైహూవాణి

వివిధ రోచిస్సుల విశాల సుసంపన్న జీవితాన్ని దర్శింప జేసే గవాక్షాలు మహాపట్నంలోని ఆర్ట్ గాలరీలు, మ్యూజియమ్లు.

1951 నవంబరు 27

బయలు దేరుతున్నప్పుడే చెప్పింది మాలతి, పన్నెండు లోపున మనం వెళ్లాలని ! పదకొండున్నరకి పూజ అయిపోతుందనీ, పన్నెండు లోపున కాసేపు కూచునేటట్లు రమ్మనీ చెప్పారట. సరిగ్గా టైముకి వెళ్ళాం - అప్పుడే పూజ ముగించుకు వచ్చారామె. వయసుతో వచ్చిన స్థైర్యంతప్ప, ఏదైఏళ్ల సినీజీవితం అమె సుందర విగ్రహాన్ని ఏమీ మార్చలేదు సరిగదా ముఖ వర్చస్సు ద్విగుణీ కృతమయింది. జంకు గొంతు రెరుగని కళామూర్తి అమె ; మనసులో మాట నిర్భయంగా చెప్పే విదుషీమణి. మాయింట్లో అందరికీ అప్తురాలామె. 'మెసీ హాపీ రిటర్న్స్' చెప్పి పాయసమూ వడలాతినీ, లోకాభిరామాయణం ముచ్చటించి, యింటికి చేరుకొనేసరికి దగిరదగర రెండయింది.... వస్తూవస్తూ దారిలో రామలక్ష్మి అరుద్రకి 'బాన్ వోయేజ్' (ఈ రాత్రి స్టేట్స్ వెళ్తాం దామె - కూతురు దగిరికి) చెప్పి వచ్చాము. పాపం, డ్రయివర్ జోసఫ్ కి యివ్వాలి భోజన సమయం మించి పోయింది - పొద్దుట్నుంచీ స్టీరింగ్ వద్దనే ఉన్నాడు. శారదని మూలుసుంచి తీసుకొచ్చాక మళ్లీ సాయంత్రం

మాక్స్ ముల్లర్ భవన్ వారి నూతన గృహప్రవేశానికి వెళ్ళాలి.... “రాజ కీయ సామ్రాజ్యకాంక్ష ముమ్మరంగా ఉన్నరోజులలో, భావసామ్రాజ్య వాప్తి ద్వారా అధ్యాత్మిక నైతిక విలువలు నెలకొల్పేందుకు కృషి చేసిన మహానుభావుడు మాక్స్ ముల్లర్. ప్రాచీన భారత సంస్కృతిని పాశ్చాత్యఖండ ప్రజలకు పరిచయం చేసిన ఘనత ఆయనది,” - అన్నారు తమిళనాడు గవర్నరు అలెగ్జాండర్, ఖాదర్ నావాజ్ ఖాన్ రోడ్ లోని (13), మాక్స్ ముల్లర్ భవన్ వారి నూతన గృహప్రవేశ సందర్భంగా! మాక్స్ ముల్లర్ భవన్ కి మన దేశంలో ఏడు కేంద్రాలు వున్నాయి. జర్మన్ సంస్కృతికి, భారతీయ సంస్కృతికి మధ్య సృష్ట, సంగీత, సాహిత్య, చిత్ర కళల ద్వారా మైత్రీలత అల్లడం, ఈ కేంద్రాల ప్రధాన లక్ష్యం. మద్రాసు లోని ఈ కేంద్రం డైరెక్టర్ ‘హాన్స్ - డీటర్ - ఎమ్మర్ట్’ అహూతులకు స్వాగతం తెలుపగా డీలీ కేంద్రానికి చెందిన ప్రధాన డైరెక్టర్ ఇంగా - రాట్ ఈ భవనం తమకు యిచ్చిన సినీ ఆర్టిస్ట్ శోభన్ బాబుని అభినందించారు. కళాక్షేత్రకు, మాక్స్ ముల్లర్ భవన్ కిగల పరస్పర బాంధవ్యం గురించి చెప్పారు శంకర మిసన్. మద్రాసులోని జర్మన్ కాన్సల్ జనరల్ మిసెస్ వోజెల్, దక్షిణ భారతానికి 18వ శతాబ్దంలో వచ్చిన జర్మన్ విద్యావైత్తల గురించి ప్రస్తావిస్తూ, ఇండియా జర్మనీలు రెండూ భావనా జగతిని వివిధంగా

విస్తృత పరిచేదీ వివరించారు. అక్కడ్లా అలెగ్జాండర్ జ్యోతి వెలిగించగా, గవర్నరు అలెగ్జాండర్ కొత్త భవనంలో అడుగు పెట్టారు .... ఆ తర్వాత సంగీత కార్యక్రమం.

..... 09

పసి పిల్లల బృందగాన నృత్యా లెప్పుడూ పసిడి వెలుగులు వెదజల్లుతాయనేందుకు, యివ్వాలి మ్యూజిక్ అకాడమీలోని ఎంటర్టైన్ మెంట్ ఒక ప్రత్యక్ష నిదర్శనం. నదురూ బెదురూ లేకుండా, తమకు తెలిసిన విద్య ప్రదర్శించి మెప్పించాలనే ఆ లేత మనసులు మనని అవలీలగా ఆకట్టుకుంటాయి. చిల్డ్రెన్స్ గార్డెన్ స్కూలు వారి యూనివర్సల్ మ్యూజిక్ అకాడమీలో - విజిమ్ గ్రూప్ ఛెయిర్ మాన్ సంతోషం ఈ నాటి కార్యక్రమానికి అధ్యక్షులు. 51 ఏళ్ళవయసుగల ఈ స్కూలు, మెలాపూరులోని ఒక అదర్శ విద్యాకేంద్రం - కీర్తి కాయలైన శర్మా దంపతుల సజీవవిహ్నం.

..... 11

‘ప్రాణస్నేహతులు’ అన్ని తరగతుల వారికీ నచ్చిన శుభ సందర్భంగా కాస్మాపాలిటన్ క్లబ్ లో కృష్ణంరాజు ప్రెస్ మీట్. “అనాటి ‘కృష్ణవేణి’ నుంచి ఇప్పటిదాకా ప్రతి చిత్రంలోను పాత్రోచిత న్యాయం సమకూరుస్తూనే వున్నాను. కొన్ని చిత్రాలు అద్భుత విజయం పొందడానికీ, మరికొన్ని అంతగా అదరణ పొందలేకపోవడానికీ కారణాలు అనేకం.... సుధాకరరెడ్డి

(కళ్యాణీఫిలింస్) నన్ను ఒక విధంగా నిలబెట్టారు. సామాజికులను సంత్వప్తి పరుస్తూ, ప్రజాబాహుళ్యానికి దూరం కాకూడ దంటారాయన (క్లాస్ అండ్ మాన్).... పత్రికలవారు నన్ను మొదట్నుంచీ అభిమానిస్తున్నారు. వారితో కాసేపు మాటా పలుకూ చెప్పకునేందుకే ఈ సమావేశం" - అన్నారు కృష్ణం రాజు. ఆ ఇష్టాగోష్టిలో రెండుగంటలు రెండునిముషాల్లా దొర్లిపోయాయి.

..... 12

అమెరికన్ లిటరేచర్, ఇంగ్లీషు లిటరేచర్, జర్మన్ లిటరేచర్, రష్యన్ లిటరేచర్, ఇండియన్ లిటరేచర్ - యిలా వినడమే గాని 'అమెరికన్ ఇండియన్ లిటరేచర్' అనే మాట నేను యంత దాకా వినలేదు - అది నా అజ్ఞానం. .... 1910 నాటి జనాభా లెక్కల ప్రకారం అమెరికాలో 2 లక్షల 10 వేల మంది ఇండియనులు వుండే వారట; 1980 జనాభా ప్రకారం 14 లక్షల 18 వేలు; వీరిలో సగం మందికి పైగా, అంటే సుమారు ఏడున్నర లక్షలు, పట్టణసాలలో ఉంటున్నారు. వంశపారం పర్యంగా కంఠస్తమై వున్న వీరి సాహిత్యం (Oral Literature) 19వ శతాబ్దంలో వెలుగులోకి వచ్చింది. మొట్ట మొదటి అమెరికన్ ఇండియన్ సాహితీకారుని పేరు సామ్సన్ ఒక్కామ్ (Samson Occom 1723 - 90). 19వ శతాబ్దంలో చాలా మంది వ్యాప్తిలోకి వచ్చారు; 20వ శతాబ్దంలో అమెరికన్ ఇండియన్ లిట

రేచర్ ఒక సాహిత్య విభాగమయింది. కంఠోపారంగా ఉన్నవి లిఖిత రూపం దాల్చాయి. 'ఫర్ దోజ్ హు కమ్ ఆఫ్టర్' ('For Those Who Come After Arnold Krupal) వంటి పుస్తకాలు ఈ సాహిత్య సరళిని మరింత వెలుగులోకి తీసుకువచ్చాయి. 'కాలిగోళు నేల మీద' తివాచీని, వేతిగోళు అందని గాలినీ పట్టుకుంటూ వుంటే, అది అనంత సీమలో నా విశ్వవిహారమని పిస్తుంది' - అని రాల్ఫ్ సాలిస్బరీ (Ralph Salisbury), యివ్వూశ్ అమెరికన్ సెంటర్లో తన కవిత ల్కవి డక్కడ ఉదహరిస్తూ ఉపన్యసికం నప్పడు, ఒక కొత్త గళం వినిపించింది; ఒకకొత్త లోకం కనిపించింది.

..... 13

'డి రైటర్స్ క్లబ్'

Madras - Convenor : Dr PR Joy వరల్డ్ పోయట్స్ ఇంటర్నేషనల్ (World Poets - International... Krishna Srinivas) అదర్స్ గిల్డ్ ఆఫ్ ఇండియా మద్రాసు ఛాప్టర్ (The Authors Guild of India - Madras Chapter ... SVS & D. Anjaneyulu) అమెరికన్ సెంటర్ (The American Centre - Madras, వీరు నలుగురూ కలిసి వుడ్ లాండ్స్లో రాల్ఫ్ సాల్స్బరీ Ralph Salisbury పొయ్ట్ రీడింగ్ ఏర్పాటు చేశారు ..... సమావేశ ప్రారంభానికి పూర్వం, సాల్స్బరీతో, 'నిన్న మీరు అమెరికన్ సెంటరులో సర్కిల్ విషయం ప్రస్తావించారు. ఈ ఉపమానం మా సంస్కృతిలో సర్వ సామా

వ్యమైనది. సంసార వలయం, జీవన చక్రం — యిలాటి మాటలు మేము నిత్య కృత్యాలలో కూడా అంటూ వుంటాము. సంసార వలయం నుంచి వెలుపలకి వచ్చి (మానసికంగా) వీక్షిస్తే తప్ప, తత్త్వస్వరూపం అవ గతమవదంటారు ....” — అన్నాను ఆయన కామెంట్ వినే కుతూహలంతో. “అవును — ఇండియన్ ప్రొఫెసర్స్ బెస్పారు నాకావిషయం. ‘సర్కిల్’కి మొదలూ తుదీ లేదు. ఆ రెండూ తెలుసుకోవాలనే ఆరాటమే మన అన్వేషణ — అందులో ఒక అంశ

మన హాయిట్రీ” — అన్నారు సాల్వే బరీ. .... స్వాగత వచనం, పరిచయ వాక్యాలూ అయాక సాల్వే బరీ తన హాయిట్రీ చదివి వినిపించారు. “ద్రాక్షతోటలోని దెయ్యం, ఇంద్రధనువుని వేలెట్టు చూపిస్తూ, జలాశయ సమీపానికి, ‘శ్వేత హరివిల్లు’ యిత్యాది కవితా సంకలనాలు వెలువరించిన సాల్వే బరీ కవితా పఠనం చేశారు. “మనందరం ఆకాశంలో బతుకు తున్నాం - ప్రతి మనసూ రెండు కుటీరాల సంగమం. ఒకటి నిజరూపం, మరొకటి ప్రతిబింబం ఈ రెండూ

జమ్మివారి లివర్ క్యూర్

పసిబిడ్డలకు యేర్పడు కామెర్లు (జాండీస్) ఆకలి లేమి, మలబద్దకము, మలము తెల్లగాపోవుట, మూత్రము వినర్చించినచోట తెల్లగ మరకకట్టుట — మొదలైనవి లివర్ వ్యాధి సూచనలగును.

ఈ వ్యాధిని నిర్మూలించుటకు ‘జమ్మి’ వారి డాక్టరును సంప్రదించండి.

ప్రతినెలా వారి డాక్టరు మీ ఊళ్లకు వచ్చెదరు.

జమ్మి ఫార్మ్యూటికల్స్

‘జమ్మి బిల్డింగ్స్’

61 రాయపేట హైరోడ్డు మద్రాసు - 600 004 ఫోన్ నెం. 72539

భూమధ్యరేఖవద్ద కలుసుకు, మంచులా కరిగిపోతున్నాయి ... మా నాన్న కాల్చే ప్రైవులోని అగ్నికణం, ఉల్కలా తోవేది నాకు .... బెత్తాహితులు పాడతారు, నిష్టాతులు మౌనరాగంతో నివేదిస్తారు .... కొందరికి తమతో జీవితం పంచుకొనే భార్య కంటే పర మాణువుల (యాటమ్స్) గురించి ఎక్కువ తెలుసు .... నా పదిహేనవ జన్మదినంనాడు వెలిగించిన కాండిల్ని మెరుపుతో వెలిగించాను - అదింకా వెలుగుతూనే ఉంది .... చర్చిగంటలే కదా గుండెలకు రాగ తాళలయల నిచ్చేది ...." - అంటూ సాల్వేబరీ తన కవితా ప్రసూనాలు చల్లారు. జస్టిన్ మోహన్, రాల్ఫ్ సాల్వేబరీకి జ్ఞాపిక నంద వేయగా, తమిళనాడు ప్రభుత్వ అడ్వయజర్ పద్మనాభన్ (ఆయన బక్కటి కవి - 'రెయిన్ డ్రాప్స్') సాల్వే బరీ కవితలోని అర్ధతనీ, సాకు మార్యాన్ని ప్రశంసించారు .... రాల్ఫ్ సాల్వే బరీ కవితను ఆయన ముఖతా వినే అవకాశం మళ్ళీ కలగక పోవచ్చు. కాని, ఆయన కవితా విపంచి మాత్రం మనని నక్షత్ర గానం వినమంటుంది.

..... 15

గాంధీక్షేత్రం యమ్ వి కృష్ణారావు గారికి ఈ నెల ఆరో తేదీన 'వి హెచ్ యన్' లో న్యూరోసర్జన్ రామ్మూర్తి అపరేషన్ చేశారు. సున్నితమైన శస్త్ర వికీత్న అవడం వల్ల నాలుగైదు రోజుల పాటు విజిటర్ రాకపోకలని కట్టడి చేశారు. నాలుగోతేదీన చూశాము -

కాసేపు రాజకీయాలూ సాహిత్యమూ మూట్లాది వచ్చాయి. రెండు రోజులుగా వెళ్ళ దా మను కుంటూ నే వాయిదా పడుతూ వచ్చింది. ఇవ్వాళ ఉండ్రాళ్ళతో (వినాయకపవిత్ర) వెళ్ళడం మంచివని అయింది. ఎంచేతనంటే రేపు సాయింత్రము ఫ్లయిట్లో ఆయన హైదరాబాదు వెళ్ళిపోతున్నారు. మనిషి ఆరోగ్యంగా శుభ్రంగా ఉన్నారు. కృష్ణారావుగారనగానే రాజకీయ ప్రస్థానం రాకమానదు. తను 1957 లో, 'లోక్ సభకి ఎలా ఎన్నుకోబడినదీ, ఆ వెనుకటి వ్యత్యాసం రసవత్తరంగా చెప్పి రాయన. ఒక గంటసేపు అక్కడ కూచుని, దారిలో రమణయ్య రాజాయింటి వద్ద ఆగాము. మామూలుగా అయితే ఎనిమిదిన్నర దాకా వాదిలే వారు కాదు గాని, 'యివ్వాళ రాజ సులోచన పుష్పాంజలి కార్యక్రమంలో యన్ టి ఆర్, కరుణానిధి మాట్లాడు తున్నారు' - అని చెప్పేసరికి, 'అయితే వెళ్ళిరండి' - అని పర్మిషన్ యిచ్చారు రాజా. అయిదున్నరకి మాలతిని యింటి వద్ద దిగబెట్టి, 'నదురు జ్ఞానానంద హోలు' (నారద గాన సభ) అరు లోపల చేరుకున్నాను .... రాజసులోచన నిర్వహిస్తున్న పుష్పాంజలి నృత్య కళా కేంద్రానికి పాతికేళ్లు నిండా. యివ్వాళ రజతోత్సవం. భరతనాట్యం లలిత వద్ద, కూచిపూడి వెంపటి విన సత్యంవద్ద నేర్చుకున్న రాజసులోచన, ఆ యిరువురికీ తన కృతజ్ఞత తెలుపుతూ వారిని సత్కరించారు. వేదిక మీద కార్యక్రమాన్ని సీయస్ రావు

నిర్వహించారు....“ ముప్పయ్యయి
దేళ్లు ఈ మద్రాసులో గడిచింది - నా
జీవితంలోని ఫలవంతమగు కాలం
ఈ కళామయ ప్రపంచంలో
గడిచింది. ఏ అజాత శక్తుల
ప్రోద్బలం నన్ను రాజకీయాలలోకి
తరిమిందో నాకు అంతుపట్టడం లేదు.
అయితే, రాజకీయ రంగం ప్రవే
శించాక, నా కర్తవ్యం నేను నెరవేర్చక
తప్పదు.... నేను ప్రథమంగా భార
తీయుణ్ణి. - తర్వాతనే తెలుగు పౌరుణ్ణి
.... కేంద్రాన్ని పాలిస్తున్న రాజకీయ
పార్టీ, రాష్ట్రాలలోని కాంగ్రెసేతర
ప్రభుత్వాల పట్ల విచక్షణాయుతంగా
ప్రవర్తిస్తున్నదన్న విషయం పట్లనే
మా ఆక్షేపణ.... చైతన్యవంతమగు
ప్రతిపక్షం అవిర్భవినే తప్ప, మన
ప్రజాస్వామ్యం పుష్టివంతమవదు....
ఎల్లండి ఈ మద్రాసులో, ఎటు పార్టీల
నేషనల్ ఫ్రంట్, తన ప్రణాళికను
విడుదల చేస్తుంది.... వీరకాల మిత్రులు
డి యమ్ కె అధ్యక్షులు అయిన కరుణా
నిధి, మళ్ళీ తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి
అవ్వాలని మనసారా అభిలషిస్తు
న్నాను” అన్నారు ఆంధ్ర ముఖ్య
మంత్రి యన్ టి రామారావు - రజ
తోత్సవానికి దీపారాధన గావిస్తూ!
డి యమ్ కె దృక్పథాన్ని, వారి ఆశయ
లక్ష్యాలను వివరిస్తూ, విస్తృత ధ్యేయం
కోసం యితర పార్టీలతో చేతులు
కలుపుతామే తప్ప మా ఉనికీనీ, వ్యక్తి
త్వాన్ని విస్మరింపబోము - అన్నారు
కరుణానిధి. ఆంధ్రప్రదేశ్ సమాచార
మంత్రి దాడి వీరభద్రరావు ‘పుష్పాం

జలి’ వారి సావనీర్ విడుదల చేశారు.
యన్ టి ఆర్ తన గంభీరీపన్యాసంలో
మరొక అసక్తిజనకమైన విషయం
తెలిపారు. “బృహనల పాత్ర వేయ
డానికి ఎవరూ ముందుకి రాలేదు.
నేను వేస్తానన్నాను - లదొక భాలెం
జిగా తీసుకున్నాను. వేదిక మీదున్న
ఈ వెంపటి చిన సత్యంగారి కూచిపూడి
అర్థ అకాడమికి రోజూ ఉదయం
నాలుగు గంటలకి వెళ్లి, ఒక గంటసేపు
నాట్య విద్య అభ్యసించే వాణ్ణి - అలా
మూడు నెలల పాటు నేర్చుకున్నాను.
మీరందరూ మెచ్చుకోవడమే గాకుండా
ఖండాంతర భ్యాతి బొందింది ‘సర్తన
శాల’ చిత్రం. సోదరి రాజ్యంలో చనకే
కాదు, నారూ గురువుగారే వెంపటి
చిన సత్యంగారు”.... ఏనాటి ‘సర్తన
శాల’! ‘బృహన్నల’ పాత్ర వెనక ఎంతటి
సుశిక్షణ! ‘జీనియస్’ అనగా ఒక
శాతం యిచ్చాశక్తి, 99 శాతం క్రమ
శిక్షణ - అని తామస్ ఎడిసన్ చెప్పిన
మాట అక్షరాలా నిజం! అందుకు
ప్రత్యక్ష తార్కాణం మహామనీషి
యన్ టి ఆర్.

..... 16

వేలం చేరిలోని ‘హనీహృత్ లో
విరంవీవి దీక్షావస్త్రాలలో ఉన్నారు.
తన నూరవ చిత్రం రిలీజ్ కి ముందు
పత్రికల వారితో కాసేపు ముచ్చ
టించాలని ‘లంప్’ ఏర్పాటుచేశారు....
“ఫీలీమ్ ఇన్స్టిట్యూట్ బిడ్డారిగా నేను
మొట్టమొదట బుక్ ఆయింది ‘పునాది
రాళ్లు’ లో అయినప్పటికీ, వాడు దర్శ

కత్వంలో క్రాంతి కుమార్ నిర్మించిన 'ప్రాణం ఖరీదు' 1978 సెప్టెంబరు 22వ తేదీన వెండి తెర కెక్కింది. 1988 సెప్టెంబరు 22వ తేదీన, సరిగా పదేళ్ల తర్వాత అదే నెల, అదే తేదీ నాడు, నా నూరవ చిత్రమైన 'త్రినేత్రుడు' రిలీజవుతోంది - మేముప్లాన్ చేసి నది కాదు - యాదృచ్ఛికంగా జరిగిన ఘటనయిది! ఎందుకిలా సంభవించిందా అని తలుచుకొన్న కొద్దీ నాకే ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది. నూరు చిత్రాలలో నటించడం గొప్పకాదు - మూడు వందలు, అయిదారువందలుచిత్రాలలో నటించిన ప్రసిద్దులు వున్నారు. కథా నాయకునిగా నా ఇమేజ్ పరిరక్షించు కోవడం ద్వారానే ఆర్థిక విజయం పొందగలుగుతున్నాను. అయితే, ఈ విజయం కళాకారునిలోని తపనని తృప్తిపరచలేదని మీకు తెలుసు. సినిమా నిర్మాణం వ్యాపార మవడం వల్ల వ్యాపార సూత్రాలు విస్తరించ కుండా సామాజిక వైతన్యానికి దోహద కారి అయే పాత్రలలో రాణించాలనే తపన నాకూ వుంది. నాలుగు మూడు వ్యాపార చిత్రాల తర్వాత కళాత్మక లక్ష్యం గలది ఒకటైనా ఉండాలని నా ఆకాంక్ష.... పదేళ్లు యింత వేగంగా గడిచి పోయాయా అనిపిస్తోంది" - అన్నారు చిరంజీవి యిష్టాగోష్టిగా. విజయ బాపి చీడు ప్రసంగవశాన ఒకటి రెండు మాటలు చెప్పారుగాని. కోదండరామి రెడ్డి, సత్యానంద్ మాత్రం, పత్రికల వారి ప్రశ్నలూ చిరంజీవి సమాధానాలు వింటూ కూచున్నారు. పదేళ్ల

నాటికి యిప్పటికీ మరింత బాధ్యత పెరిగిన నిండుకుండ చిరంజీవి.

..... 17

ఫిలింవరిలోనో, మార్చిలోనో కాకి నాడ లేడీస్ రిక్రియేషన్ క్లబ్ వారు, తమ ప్లాటినమ్ జుబిలీకి ఆహ్వానిస్తూ మాలతీ చందూర్ కి లేఖ వ్రాశారు; టెలిఫోన్ చేశారు. మాలతీ చందూర్ లు బయట ఉారు ఎక్కడికి వెళ్లినా జంట గానే వెళ్తామనీ, తను ఒకరై ప్రయాణాలు చేసే అలవాటు లేదనీ, అనాటి ఉత్సవంలో పాల్గొనే యితర పెద్ద లెవరో తెలుపమనీ అమె వద్ద నుంచి క్లబ్ ప్రెసిడెంట్ కి జాబు వెళ్లింది. "అంధ్రా గవర్నరు కుముద్ బెన్ జోషీ, పోలీస్ అఫీసరు కెరణ్ బేడి ప్రమదావనం మాలతీ చందూర్" - ఈ ముగురినే పిలుస్తున్నామని తెలిపారు. సరే నంది మాలతీ.... కుముద్ బెన్ జోషీ సెలవు మీద అమెరికా వెళ్లడంతో అమె తిరిగి వచ్చాక పెట్టుకుందామనుకున్నారు ఫంక్షన్. అగస్టు మొదటి వారంలో వాణీ భాస్కరరావు (క్లబ్ వైస్ - ప్రెసిడెంట్) మద్రాసు వచ్చి నప్పుడు చెప్పారు - సెప్టెంబరులో ఫంక్షనని! మొదట్లో పదకొండు అనుకున్నారు; ఆ తర్వాత పద్దనిమిదో తేదీ ఖాయమయింది. కృష్ణాష్టమి నాడు (సెప్టెంబరు - 4) శ్రీలక్ష్మి స్వయంగా వచ్చి పీల్చి వెళ్లారు. మద్రాసు నుంచి టికెట్ల విషయంలో యిబ్బంది వుండదు; కాని, సామర్లకోట నుంచి మద్రాసుకి 19 వ తేదీ మెయిల్ లో

రెండు ఎసి స్టీవర్లు కన్ఫరమ్ చేయించ వలసిన భారం మీది - అని శ్రీలక్ష్మి కి మళ్ళీ గుర్తు చేశాను. మీకటువంటి యిబ్బందేమీ ఉండదు - అన్నారామె .... కాకినాడ రేడిస్ కట్ కార్య వర్గం వారు, సామర్లకోటలో మమ్మల్ని బాకెలతో రిసీప్ చేసుకోవడం నుంచి, మర్నాడు మమ్మల్ని రైలు ఎక్కించే దాకా, ఎంతటి ప్రేమాభిమానాలు కురిపించారో మాటలలో చెప్పలేము - వెబితే అతిథియోక్తి అనుకుంటారు. అది అతిథ్యం కాదు - ఆప్యాయత; గౌరవమర్యాదలు కాదు - స్నేహ మృతధార .... ఇవ్వాలి డి య్ మ్ కె ఈరేగింపు, ఏడుగురు పెద్దల నేషనల్ ఫ్రంట్ ఉత్సవం కారణంగా మఫ్తంట్ రోడ్డు, మెరీనా రెండు జన సంకీర్తనవడం వల్ల, ఎనిమిది గాక పూర్వం యింట్లో బయలుదేరి, తొమ్మిది దాటాక సెంట్రల్ చేరుకున్నాం. కంపార్ట్మెంటు కొంచెం చల్లబడతే, పై బెర్లు ఎక్కి, హాయిగా నిద్రపోయింది మాలతి. ఇంకో పావు గంటలో బ్రయిన్ కదులుతుందనగా అదరాబాదరా వచ్చారు కటక్ కి చెందిన లోక్ సభ మెంబరు దాసు - ఆయనది నా కెదురుగా వున్న బెర్. జన మోర్చా పడకొండుగురిలో ఒకరైన దాసు, తాను యింతటి జనసాంద్రాన్ని ఎప్పుడూ చూడలేదన్నారు. 'ఇరవై పాతికేళ్లుగా మాకీ జనవాహిని కొత్త కాదు - ఇంత ప్రమాణంలో గాక పోయినా, రెండు మూడు నెలల క్రితం ఆదివరాళికి ఉత్సవం కోసం

అధిక సంఖ్యలో ప్రజలొచ్చారు. ప్రజను పట్నాలకు రప్పించి, జన సమీకరణ ద్వారా పార్టీ శక్తిని ప్రదర్శించుకోవడం భారత రాజకీయాలలో ఒక భాగమై పోయింది - అన్నాను. వన్నెండయే దాకా ఏవేవో మాట్లాడుతూనేవున్నాం.... బ్రయిన్ కృష్ణా వంటెన మీదకి రాగానే మెలకువ వచ్చింది. విజయవాడలో కాఫీ, నిడదవోలులో టిఫిన్! సామర్లకోటలో పూల గుత్తులతో స్వాగతం; రిసీప్ చేసుకోవడానికి ఏడెనమండుగురు వచ్చారు; నేను, మాలతి - మరోయిద్దరు ముఖ్యులు ఏసి కారులో; మిగతావారు మరొక కారులో.

..... 18

కాకినాడ వస్తుండగా కారులోనే అడిగారు సీత; "మా మామయ్య (యన్ కె రావు) యింటికి మీ యిద్దరినీ తీసుకువస్తానని చెప్పాను...." - 'సాయింత్రం మీటింగ్ లాక వెళ్దాం' అన్నాను. యస్ కామేశ్వరరావు ఐఎ యస్ (రిటైర్డ్)ని నాలుగైదేళ్ల క్రితం ఒకసారి చూశానుగాని పాతిక ముప్పయ్యేళ్ల క్రితం బాగా పరిచయం - జానకి రామ్ గారి ద్వారా! రిటైరయ్యాక ఆయన కాకినాడలో సెటిల్ అయారని తెలుసు. మారు మేముగా చూదామనుకున్నవారు యిద్దరే - ఒకరు: యన్ కె రావు; మరొకరు: భవానీ ప్రసాద్. యన్ కె రావుగారింటికి సీత తీసుకు వెళ్లారు; డాక్టర్ భవానీ ప్రసాద్ పేర్రాజు పేటలో ఉంటున్నారు; రేపు

వుదయం వాకబువేయాలి.... మునిసి
పల్ గెస్ట్ హౌజ్ లో మాకు బస
ఎర్పాటు చేశారు. 'మీరు స్నానాలు
చేసి, అరగంటా, ముప్పావుగంటలో
రెడీఅవండి - వన్నెండు గంటలకి
ఇష్టాగోష్టి; ఒంటి గంటకు గవర్నరు
గారితో లంప్ - అటునుంచి అటే
వెళ్లాం' - అని చెప్పి, మాతో వచ్చిన
వారు వెళ్లిపోయారు. సరిగా పావు
తక్కువ పన్నెండుకి వారు వచ్చేసరికి
మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము.... మాలతీ
చందూర్ తో ఇష్టాగోష్టి - మూరూ
నూటపైబై మంది వనితలు వేచి
వున్నారు ఆ హాలులో.... మూడు
తరాలుగా తనని అదరిస్తున్న పాఠ
కులకి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ, పైబై
లలో ప్రమదావనం ప్రారంభించడం,
వంటలు పిండివంటలు, కుట్లు అల్లి
కలు, నవలా పరిచయాలు, వనితా
లోకానికి ఆ శీర్షిక పరిమితమై యితో
ధిక కృషి గావించడం, తను రాసిన
నవలలు, తనకొచ్చే ఉత్తరాలు - వీటి
గురించి ఒక పది నిమిషాల పరిచయ
మయ్యాక, 'యిష్టా గోష్టి' లో అనేకా
నేక విషయాలు దొర్లాయి - వరకట్నం,
సతీసహగమనం, లిబ్ ఉద్యమం,
ఉద్యోగం చేసే వనితల యిబ్బందులు,
వారి పిల్లల పెంపకం, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం - యిలా అనేకం, సానిక దిన
పత్రిక అయిన 'సర్కార్ ఏక్స్ ప్రెస్'
ఈ 'ఇష్టాగోష్టి' లో అంశాలను హై
లైట్ చేసింది. క్లబ్ లో లంప్. గవ
ర్నర్ కుముద్ బెన్ జోషికి మా యిరు
వురినీ పరిచయం చేశారు. లంప్ నమ

యంలోనే మిసెస్ యన్ కె రావు పరి
చయమయారు. ఒకామె ఎవరో వచ్చి
నన్ను అడిగారు: మీరు ఏం చేస్తూ
వుంటారని! 'ఏమీ చేయను' -
అన్నాను. 'మీకూ రాయడం వచ్చా?'
- అని ప్రశ్నించారామె. 'రాదు' -
అన్నాను ... నేనలా చెప్పివుండకూడ
దన్నట్లు కొరకొరా చూసింది ఎవరో
అమ్మాయి.... రెండున్నరకి గెస్ట్
హౌజ్ కి వచ్చాం: నాలుగున్నరదాకా
రెస్ట్ - అయితే నాలుగింటికే వాణీ
భాస్కరావు యింట్లో నుంచి ఫలహా
రాలు వచ్చాయి.... అయిదు గంట
లకు మిసెస్ యన్ కె రావు తమ
ఫియట్ డ్రయివ్ చేసుకుంటూ వచ్చి
మమ్మల్ని క్లబ్ కి తీసుకువెళ్లారు. వర
భీతివల్ల షామియానాలో కాదనీ,
మరొక బిల్డింగ్ కి మార్చారు మీటింగ్.
గవర్నరు క్లబ్ కొచ్చి ఇండోర్ స్టేడియ
మ్ కి శంకుస్థాపన చేశాక అందరమూ
మీటింగ్ జరిగే బోటుకి వెళ్లాం. హాలు
కిటకిటలాడుతోంది. సభాధ్యక్షులు
గవర్నరుగారు గనక మీటింగ్ సరిగ్గా
టైముకి ప్రారంభమయింది.... పద
కొండోతేదీ అయితే కిరణ్ బేడీ వచ్చేం
దుకు అంగీకరించారట; కానీ, పదెని
మిది అమెకి వీలు కాలేదట. మమతా
అనురాగ్ ఐషియస్, పద్మావతీ
వుమెన్స్ యూనివర్సిటీ వైస్ ఛాన్సలర్
రాజేశ్వరి వస్తున్నారని ఇన్విటేషన్ లో
చేశారు; కానీ, కారణాంతరాలవల్ల
వారు రాలేకపోయారు. ఇక, మిగిలి
నది యిద్దరే - ప్రధానవక్తగా మాలతీ
చందూర్; అధ్యక్ష స్థానంలో ఆంధ్రా

గవర్నర్ కుముబెర్ట్ జోషి. కబ్ ప్రెసిడెంట్ యమ్ లక్ష్మి స్వాగత తెలిపారు; కార్యరర్థి నివేదిక చదివారు: ఆ తర్వాత మాలతిగారిని మాట్లాడమన్నారు. వేదిక లెక్కడం అలవాటులేని మాలతి గుండె ధైర్యం తెచ్చుకు మొదలెట్టింది. “సాధారణంగా సభల్లో పురుషులు ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉంటారు. కాని, ఇవ్వాలి యిక్కడ మాత్రం వారు మైనారిటీలో ఉన్నారు.... ఆంధ్రులకి మామిడి పళ్ళంటే యిష్టం - ముఖ్యంగా ఈ ప్రాంతం వెదుకు రసాలకు ప్రసిద్ధి. మన ఆంధ్రా గవర్నర్ కుముద్ బెన్ జోషిగారికి ప్రశస్తమైన మామిడి తోటలు పున్నాయి గుజరాత్ లో, అవి డకీ మామిడి పళ్ళంటే ఎంతో యిష్టం .... ‘లైట్ అండ్ సౌండ్’ ప్రదర్శన ద్వారా ఇందిరాగాంధీ అంటే ఏమిటో తెలుగు వారికి తెలిసేలా వెప్పించారు కుముద్ బెన్ జోషి. ఇందిరాగాంధీ వంటి మహానృత వ్యక్తి ప్రపంచ సారీ లోకానికి పూజనీయురాలు.... ఇక ఈ లేడీస్ రిక్రియేషన్ కబ్ రాజా రామ్మోహనరాయ్ వీధిలో ఉంది. అది గుర్తింప దగిన విశేషం. రాజా రామ్మోహనరాయ్, కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు - వీరు చిరస్మరణీయులు. ‘ఆంగ్ల మానస భావాలుగల రఘుపతి వెంకటరత్నం నాయుడు వొద్దు, పిల్లలు చెడిపోతారు’ అని పిఆర్ కాలేజీ కమిటీవారు అనుకున్నప్పుడు, వారిని బలవంతాన వొప్పించి, నాయుడుగారిని ప్రిన్సిపాల్ గా నియ

మింప జేసిన ఘనత విరేశలింగం గారిది. ఎప్పటి మాట? 1904లో! విజయనగరంలోని మహారాజా కాలేజి, కాకినాడలోని పిఠాపురం రాజా కాలేజీ తెలుగు కళలకు సంగీత సాహిత్యాలకు చేసిన సేవ యింతా అంతా కాదు. ఇక వెంకటదలం, ఒక కృష్ణ శాస్త్రి, నాయుడిగారి చలవ వల్ల ప్రభా వితులైన వారేకదా! .... ‘నాలుగణాల టికెట్ కొననిదే లోనికి వెళ్లనీయను’ - అని జవహర్ లాల్ నెహ్రూని నిలబెట్టిన పథాలుగేళ్ళమ్మాయి ఈ ఊరావిడి - దురాభాయమ్మగారు.... ట్రాన్ హాల్ లోగాక తను ప్రత్యేకంగా స్త్రీల సమావేశానికి వెళ్లి, విరాళం స్వీకరించడమేగాక వీధి ముఖం చూడని ఆ స్త్రీల జీవనరేఖను మార్చి వేశాడు బాపుజీ ఈ ఊళ్ళోనే.... కాకినాడ ఎంతో చరిత్రగల పట్నం. ఈ లేడీస్ కవ్వారు బేస్తున్న స్వచ్ఛందసేవ పేదల బతుకులలోకి వెలుగు తేగలదని ఆకాంక్షిస్తున్నాను... నన్నెంతో పెద్దవేసి రప్పించిన ప్రెసిడెంట్ లక్ష్మి గారికి, కార్యవర సభ్యులకు నా మనఃపూర్వక వందనాలు. ఓపిగా విన్న మీ అందరికీ నా కృతజ్ఞతలు” - అంటూ కరతాళధ్వనుల మధ్య ముగించారు మాలతీ చందూర్ తన ఉపన్యాసాన్ని.... “తెలంగాణాలోని జోగినుల జీవితం జాలికరమూ భయంకరమూను. వారిని ఆ బానిస బంధాల నుంచి బయటికి తేవాలనే నా ప్రయత్నం, కొంతమేర విజయమందుతోంది. ఇటువంటి అభాగినుల పరిస్థితులు

చూస్తూవుంటే మనం ఎటు వెళ్తున్నామూ అని అందోళన కలుగుతుంది. సమస్తం రాజకీయాలతో ముడిపెట్టడంగాక వేతనైన మేర స్వచ్ఛంద సేవ వేయడంలో మనకు ఆత్మానందం కలుగుతుంది” - అన్నరు కుముద్ బెన్ జోషి.... ఆటోగ్రాఫుల కోసం అరవై డెబ్బయి మంది బుట్టు ముట్టారు మాలతినీ.... గెస్ట్ హవుజ్ కోల్పో పది నిమిషాలు కూచుని యన్ కె రావు ఇంటికి బయలుదేరాం.... మమ్మల్ని ఎవరు తీసుకు వెళ్తున్నారో, ఎవరు తీసుకొచ్చి దించుతున్నారో వారి పేర్లు కూడా సరిగా తెలియడం లేదు. యన్ కె రావుగారిల్లు ఒక పఠన మందిరం - మధ్య మధ్య మిసెస్ రావు పెయింటింగ్స్, అనేక దేశాలలో వారు సేకరించిన ఆర్ట్ పీసెసూను. ఆ పుస్తకాలయంలో కూచుంటే బయటికి వెళ్లాలనిగాని, మరొకరితో మాట్లాడాలనిగాని అనిపించక పోవడం సహజం. ఎందరెందరో మేధావుల ఆలోచనా తరంగాలు అంత పేరువలో ఉన్నప్పుడు ఈకదంపు మాటలు వినాలని ఎవరికుంటుంది? యన్ కె రావు ఫారెన్ సర్వీసులో పని చేశారు; యునైటెడ్ నేషన్స్ లో ఉన్నారు; టోక్యోలో కొంత కాలం ఉన్నారు; దేశ దేశాలు చూశారు; ఇక్కడ కాకినాడలో సిరపడారు. మా యిద్దరికీ క్లామన్ బ్రెండ్ డాక్టర్ బాజీ. బాజీ గారికి ఇంకా చెప్పలేదు కాకినాడ వెళ్లి వచ్చినట్టు!.... పదిగంటలకి గెస్ట్ హవుజ్ కోల్పోసరికి, రెండు చోట్ల

నుంచి రెండు కార్యర్లు వచ్చి వున్నాయి. ఒకటి చాలని, రెండోది పంపేసి, ఆ వుంచిన కార్యర్ అయిదో వంతు కూడా తినలేక, వాచ్ మాన్ తో అతని పిల్లలూ సంసారం గురించి మాట్లాడుతుండగా, వెనక భాగం నుంచి డెనింగ్ హాలులోకి యిద్దరు లేడిస్ వచ్చారు - ‘రావమ్మ నాండి’ - అంటూ. ‘రండి - కూబండి’ అన్నాం.... ‘ఈమె మావోదిన కమల - మీరంటే చాలా యిష్టమండి. మీరు రాసినవన్నీ చదువుతుందండి - పెద్దా పురం నుంచి ఈమె వచ్చేసరికి మీటింగ్ అయిపోయిందండి - మళ్ళీ రాత్రికి పెద్దాపురం వెళ్లిపోవాలట. మిమ్మల్ని మధ్యాహ్నం సాయంత్రం చూశాను గనుక యిక్కడికి తీసుకొచ్చేశా నండి...’ - సన్నగా చామన చాయలో వున్న వనిత మాట్లాడుతోంది; సామాన్యకృతిలో కాస్త తెల్లగా వున్న వనిత, మరదలు మాటలు వింటూ, కళ్ళు వొప్పగించి మాలతినీ చూస్తోంది. నలుగురం హాలులోకి వచ్చామో లేదో, లక్ష్మీగారు (ప్రెసిడెంట్), వాణీ బాస్కర్ రావు, యింకా మరికొందరూ, ఏడెన మండుగురు దాకా, మమ్మల్ని పల్కరించేందుకు వచ్చారు. “బొద్దుట్నుంచి మీతో మాట్లాడటమే కుదరలేదు - ఏ మనుకున్నారో ఏమో!” - అన్నారు లక్ష్మీ, మాలతితో. “ఎమనుకుంటాను? - లక్ష్మీగారు ఎంత మంచి వారు గాకపోతే యిందరిని కూడ గట్టుకు యిన్ని ఫనులు వేయింభగలు గుత్తారు - అనుకుంటాను.... రేపు

మధ్యాహ్నండాకా మనం ఎన్ని కబుర్ల
యినా చెప్పకోవచ్చు - గవర్నరుగారి
విషయం ముందు చూడాలికదా....”

- అంది మాలతి, ఆ తర్వాత అర
గంట కబుర్లు, మర్నాటి ప్రోగ్రామ్
స్టానింగూ అయ్యాక, వారందరూ వెళ్ళాక
బొమనబాయవనిత, “మీరు రాసేవన్నీ
మా అమ్మగారు, మా ఆయన, ఈ
వొదిన ఎంతో శ్రద్ధగా చదువుతారు.
మీతో మాట్లాడాలని మా అమ్మగారు
ఎంతో అనుకున్నారండీ - చుట్టూ
మనుషులుండటంవల్ల కుదరేదు” -
అంది. “మీరిద్దరూ వస్తున్నప్పుడు
అమెనికూడా తీసుకురాక పోయారా?”
అని ప్రశ్నించింది మాలతి. “రేపు
వస్తారండీ - వీళ్ళందరూ మీరు
రాసేవి శ్రద్ధగా చదువుతారు - నేను
ఒక్కటి కూడా చదవలేదండీ మీరు
'స్వాతి' లో పత్రి నెలా ప్రేమ కెర
టాలు రాస్తారని మా కమల చెప్పింది”
మాలతీ నేనూ నవ్వు ఆపుకోలేక
పోయాము - కమల తన మరదల్ని
తినేసేటట్టు చూసింది. “అవి ప్రేమ
కెరటాలు కాదమ్మా - పాత కెరటాలు”
అన్నాను. “ఏవో కెరటాలు - మా
ఆయనగారికి ఆ కెరటాలు చాలా
యిష్టం” - అంది సుందరి (నన్న
మ్మాయి). తను అయిదో క్లాసు దాకా
మాత్రమే చదువుకున్నానని, ఈ పత్రి
కలూ పుస్తకాలూ చదవడం తనకు
సడదనీ, చదవాలని అనిపించదనీ
వున్నదన్నట్లు నిర్భయంగా చెప్పింది
సుందరి. సహజమైన తెలివి తేటలకు
పుస్తక పఠన తోడైనప్పుడు వ్యక్తి

ఎలా రాణించేదీ చెబుతూ శ్రీపాద
సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి ‘వద్దగంటలు’, చద
రంగం ఆట, రాజుగారు వోటిపోవటం
టూకీగా చెప్పింది మాలతి ఎదుట
వారు వింటున్నట్లు కనిపించాలేతప్ప
హితోపదేశాల విషయంలో మేమిదరం
ఒకరికొకరం తీసిపోము. “ఈసారి
మిమ్మల్ని కలుసుకోనే సరిచి నేనూ
పుస్తకాలు చదువుతాను” - అని
భాలెంజిగా తీసుకుంది సుందరి. ఒక్క
పలచగా, మంచి యుఖ వర్ణస్ఫుతో
వున్న ఆ అమ్మాయి, యిద్దరు పిల్లల
తల్లి అనీ, ఆమె భర్త (డా॥ సుధాకర్)
నక్సెస్ ఫుల్ డాక్టరనీ, వారికొక
నర్సింగ్ హోమ్ వున్నదనీ, రెండు
టాంకుల పెట్రోలు ఖర్చుతో ఒక
వారం రోజులో ఈమె రారు సడపడం
నేర్చుకున్నదనీ, అనుకున్నది సాధించ
గల సమర్థురాలనీ మర్నాడు గాని
మాకు తెలియలేదు. పదకొండుదాటాక
కమల, సుందరి వారి కారులో వెళి
పోయారు. తన అభిమాన రచయిత్రిపై
ఆరాధన కమలకు; అందరూ చెప్పు
కొనే మాలతీ చందూర్ తనకింత
బేరువయారని సంతోషం సుందరికి.

.....19

రాత్రంతా వరం పడుతూనే వుంది
- అరుగంటలకు కాఫీ కప్పులతో
తలుపు తట్టాడు వాచ్ మేన్ .... ఏడు
న్నరకి డా॥ అలూరి విజయలక్ష్మి
యింట్లో బ్రేక్ ఫాస్ట్. మాలతికి ఆమెకి
ఏలూరు సెయింట్ థెరిసా అనుబంధం
.... మేము కలుసు కోవలసిన భవానీ
ప్రసాద్ దంపతులని కూడా బ్రేక్

ఫాస్ట్ కి పిలుస్తానని చెప్పారు విజయ లక్ష్మి నిన్న మాటల్లో!.... మేము విజయలక్ష్మిగారి కారుకోసం భూస్థూ వుండగా, భవానీ ప్రసాద్, పద్మా తమ కారులోనుంచి దిగారు. పద్మపాదర్ శేషాద్రి, అతని కాలేజీ రోజులనుంచి మాకు బాగా తెలుసు - శేషాద్రి యిప్పుడు ఇన్ కమ్ టాక్స్ డిపార్ట్ మెంటులో అసిస్టెంట్ కమిషనర్ (మద్రాసులో); శేషాద్రి మోహనల పెళ్లి మాకు తెలుసు; ప్రసాద్ పద్మాల పెళ్లి మాకు తెలుసు (భవానీ ప్రసాద్ మోహనకీతమ్ముడు). శేషాద్రి, పుష్పకి (శారదాంబ కోలీగ్) తమ్ముడైనట్లే మా శారదా మాలతీలకు కూడా తమ్ముడు. ఇక మామయ్య పట్ల, అంటే నా పట్ల, అతనికెంతో అభిమానం, స్వర్ణీయ చలికొండ అప్పారావుగారి (సెంట్రల్ ఇంటిలిజెన్స్) నాలుగవ కుమారుడు భవానీ ప్రసాద్; ఇద్దరు అన్నగార్లు స్టేట్స్ లోను, ఒక అన్నగారు ఢిల్లీలోను ఉద్యోగాలలో ఉండగా తండ్రిని అంటిపెట్టుకు కాకి నాడలో ఉండిపోయాడు భవానీ, అయిదారు నెలలక్రితం అప్పారావు స్వర్ణసులయారు (జగతి - 387 - Pious Man,) అప్పారావుగారు మా కెంతో కావల్సిన వారు - ఆయన ఉత్తరాలు సాహిత్య పరిమళ భరిత ములై ఉండేవి. పితృవియోగం సంభవించాక, సంతాప లేఖ వ్రాయడమే తప్ప భవానీని యింత దాకా చూడలేదు .... ఒక పావుగంట పాత కబుర్లు చెప్పుకున్నాక విజయలక్ష్మి

గారింటికి బయలుదేరాం.... నర్సింగ్ హోము నివాసగృహమూ పక్క పక్కనే వున్నాయి - కొత్తయిల్లు; ఎంతో చక్కగా ప్లాన్ కట్టించారు. రచయిత్రిగా తెలుగు పాఠకులకు తెలిసిన అలూరి విజయలక్ష్మి, డాక్టరుగా కాకి నాడలో సుప్రసిద్ధురాలు. బ్రేక్ ఫాస్ట్ కి నందుల సుశీలదేవి కూడా వచ్చారు. ముగ్గురు రచయిత్రులు సారస్వత మధనం చేస్తుండగా, నేనూ భవానీ సర్వ సామాన్యమైన విషయాలు మాట్లాడుకున్నాం.... తుషార (విజయ లక్ష్మి కూతురు) నన్ను కూడా అటొ గ్రాఫ్ ఆడిగింది. అక్కడ్నుంచి భవానీ ఇంటికి వెళ్లి, వారి అమ్మగారిని పరామర్శించి, గెస్ట్ హవుజ్ చేరుకొనేసరికి హోరున వరం. పదకొండు గంటలకి మమ్మల్ని లంచ్ తీసుకు వెళ్లేందుకు లక్ష్మిగారు వస్తానన్నారు.... అంతటి కుండపోతలోను సగం తడుస్తూ ఫియట్ లో నుంచి మెట్లమీద కొచ్చింది సుందరి.. “అంతసేపు కూచుని వారిని మనింటికి పిలవకుండా ఎలా వచ్చావు?” - అన్నారండి డాక్టరుగారు. మాలతిగారు బాలా మంచివారు, ఆమె కీర్తిలక్ష్మి, సరస్వతీపుత్రి - నేను బతిమాలి, వొప్పించి తీసుకువస్తాను - అన్నానండి. మీరు మా యింట్లో పాదం పెట్టాలండి - తప్పదండీ. లేకపోతే, యిక్కడే కూచుండి పోతానండి” అంటూ సుందరి, పసిపిల్లలా మారాం మొదలెత్తెసరికి మాకు ఏంచేయాలో తోచలేదు. ‘మా కాంపౌండర్ ని కూడా పట్టుకొచ్చానండి’

మీ కోసం ఎవరైనా వస్తేకూడా పెడతాడండి: పది నిముషాలలో మళ్ళీ దిగబెడతానండి. ఇంతకంటే పెద్దవరంలో కూడా నేను డ్రయివ్ చేస్తానండి”.... సుందరి మా యిద్దరినీ సునాయాసంగా వోడించేసి, కారులో కూబోపెట్ట గలిగింది. అది అంతులేని ఆపేక్ష. అమ్మగారికి వాళ్ళాయనకీ ఎంతో యిష్టమైంది గనక తనకీ యిష్టమట - డాక్టరుగారు యివ్వాలి తనని ఎంతో మెచ్చుకుంటారట.... హెయరున వర్షం, రికాలు, గోతులు, వైపర్ వర్క్ చేస్తున్నా. మధ్య మధ్య గొసు తుడవటం, ఫుల్ సాప్ లేకుండా మాట్లాడుతూ పెర్ ఫెక్ట్ గా డ్రయివ్ చేయడం - ఇంటి బాల్కనీలోకి వచ్చింది ఫియట్. సుందరి వెప్పినట్లే ఎందరో పేషంట్లు వెయిట్ చేస్తున్నారు డాక్టరుగారి కోసం - మమ్మల్ని మేడ మీదకి తీసుకు వెళ్లింది - అమ్మగారికి పరిభయం చేసింది - ఇంతలో సుధాకర్ కూడా పైకి వచ్చారు. ఇరవై ఏళ్లుగా బదువుతున్నారట ఆయన మూలతీ బందూర్ జువాబులు - తనని ఎంత ప్రభావితం చేశాయో చెప్పలేరట. ‘స్వాతి’ లోని నవలా పరిభయాలు కొత్త ప్రపంచం చూపాయట.... సుందరి ఎంత గలగలా మాట్లాడు తుందో ఆయన అంత ముక్తసరిగా మాట్లాడుతారు. కాదనగల ఆస్కారం లేకుండా మమ్మల్ని కాసుకలతో ముం వెత్తి, కారు వెనుక సీట్లో మా యిద్దరినీ కూబోపెట్టి, తను డ్రయివింగ్ సీటులో కూచుంది సుందరి. వర్షం జోరు తగ్గింది

గాని బాగా తుంపర పడుతోంది. “నా మాట కాదనకుండా చూ యింట కొబ్బారు - ఇంట్లో పాదం పెట్టారు - ఎంత సంతోషమో చెప్పలేను” - అని ఆ అమాయకురాలు తన హఠాంతిరేక వెలిబుచ్చుతూ, గెస్ట్ హవుజ్ వద్ద మమ్మల్ని దించినప్పుడు, పేరులోనే కాదు, హృదయంలో కూడా ఎంత సౌందర్యం వుంది - అనిపించింది మాకు .....లక్ష్మీగారు పది నిముషాలుగా మా కోసం వెయిట్ చేస్తున్నారు. వాణే భాస్కరావు యింటో లంప్, కాపలసి నన్ని కబురు - బొబ్బిట్లతో భోజనం. భోజనానంతరం ఘుమ ఘుమలాడే కిళ్ళీలు నములుతూ, అమ్మాయిలిద్దరూ పొడిన పాటలు ఆలకించడం, ఉమ, పద్మ వచ్చి సామర్లకోటలో రైలెక్కించడం, ప్రయాణంలో పేర్రాజుగారితో (రాజమండ్రి నటరాజా థియేటర్) రాజకీయాలూ సినిమాలు గురించిన కబుర్లు, ఇరవై ఉదయం నాలుగున్నరకి సెంట్రల్; అయిదు గంటలకి కచేరి రోడ్ లో ‘షిబూ’ స్వాగతం ....కాకినాడ ప్రయాణం ఒక కమనీ యానుభూతిగా చేసిన అందరికీ మా వందనాలు. ఆ అనుభూతికి విహ్వాంగా షోకేసులో సీతారామలక్ష్మణులు రజత కాంతులతో!

. 25

హారున వర్షం పడుతున్నా యివ్వాలి ఉదయం నిర్మాత వెంకన్నబాబు అఫీసులో మద్రాసు తెలుగు ఫిలిమ్ జర్నలిస్ట్స్ అసోసియేషన్ వారి వర్ష సభ్య

సమావేశం జరిగింది. వోటింగ్ తో నిమిత్తం లేకుండా అయాస్థానాలకు ఏకగ్రీవంగా కొత్త వారు ఎన్నికయారు - అధ్యక్షులు ; శ్రీనివాస్ ; కార్యదర్శి ; ఎమ్. నరసింహం ; ట్రెజరర్ : డాక్టర్ మలికార్జునరావు. నిర్మాతలకూ, పత్రికలవారికీ ఎంతో సన్నిహితులైన శ్రీనివాస్, తనపై మోపిన బాధ్యతను ఎంతో సమర్థవంతంగా నిర్వహించగలరు.

..... 26

‘ధర్మతత్త్వజ్ఞులు ధర్మశాస్త్రంబని యధ్యాత్మ విదులు వేదాంత మనియు, .. బరమ హెరాణికుల్ బహు. పురాణ సముచ్చయంబని మహి గొనియోడుమండ, వివిధ వేదతత్త్వ వేది వేదవ్యాసు డాదిముని పరాశరాత్మ జుండు - విష్ణు సన్నిభుండు విశ్వజనీనమై పరగుమండ జేసె భారతంబు, - అంటాడు, నన్నయ అది పర్వం ప్రథమాశ్వాసంలో.... ఇంతకీ కౌరవులు కరెక్టా పాండవులు కరెక్టా ? ఎవరి పక్షాన న్యాయం ఉన్నది ? కూతురు పిల్లలకే రాజ్యాధికారం సంక్రమించాలని సత్యవతి తండ్రి షరతు పెట్టాడు ; అకారణంగా దేవప్రతుడు (భీష్ముడు) అజన్మ బ్రహ్మ చొరిగో మిగిలిపోవలసి వచ్చింది. సత్యవతి తనయుడైన వివ్రిత వీర్యుడు రస్సంతుగా మరణించగా, అతని భార్యలకు కలిగిన పిల్లలు ధృత నిష్ఠుడు; పాండురాజు - ఒకరుపుట్టు

గుడ్డి, మరొకరు పాండురోగి (‘అది వ్యాధికాదు - అతను తెలగా ఉండే వాడు’ అని పాండవుల తరపున్యాయ వాది వాదించాడనుకోండి - అది వేరే విషయం). కుంతీదేవికి కలిగిన పిల్లలు కూడా మళ్ళీ వరప్రసాదమే (యమ వాయు, ఇంద్ర దేవతల కనికరం), రాజ్యము వీర భోజ్యమైనప్పుడు, సుయోధనుడు వేసిన తప్పేమిటి ? ధృతరాష్ట్రుడు ఒక తడవ దయాంశాః కరణతో వాపసు వేసిన రాజ్యాన్ని, జూదవ్యసనంతో మళ్ళీ పణంగా ఎందుకు పెట్టాడు యుధిష్ఠరుడు ? తన రాజ్యాన్ని పందెం కాయగల అధికారం రాజుకున్నదా ? ‘తానోడి నన్నోడెనో, నన్నోడి తానోడెనో’ - అనే ధర్మ సూక్ష్మం కనుక్కు రమ్మని ద్రౌపది సైతం ప్రశ్నించింది. కృష్ణుడు పాండవ పక్షం గనక, పార్థసారథిగా తన పథకం నెరవేర్చుకో గలిగాడు గనక ‘పాండవులు వేసినది ధర్మమవుతుందా, అది న్యాయమవుతుందా .... అవధాన శేఖర్ ప్రసాద రాయ కులపతి (గుంటూరు), నాట్యావధాని ధారా రామనాథశాస్త్రి (ఒంగోలు) పాండవ న్యాయవాదులుగా, కవిరత్న వివియల్ నరసింహారావు (హైదరాబాదు) ప్రౌఢ కవి వృషాద్రిపతి (రేపల్లె) కౌరవ న్యాయవాదులుగా, సాహితీవల్ల భ కె వెంకట శివయ్య ఐ ఎ యస్ (రేవిన్యూ సెక్రటరీ, హైదరాబాదు) న్యాయ మూర్తిగా, కళాసాగర్ వారు రాణీ సీతయ్ హాలులో ఏర్పరిచిన ‘మహా భారత న్యాయ దర్శనం’ ఒక అపూర్వ

మైన సాహితీ ప్రక్రియ. ఈ యిరు
పక్షాల వాదమూ ఈ ప్రయోగమూ,
మహాభారతం వైపు మిమ్మల్ని మళ్లించి
మీకుగా మీరు తెలుసుకోండి - అని
ఉదీపింప జేయడం వరకే మాలక్ష్యం
- అని శివయ్యగారు ప్రారంభంలోనే
చెప్పారు .... ముఖ్య అతిథిగా విచ్చే
సిన మద్రాసు జిల్లా కలెక్టరు భుజంగ
రావు ఐఎయస్, న్యాయరీత్యా కొరపు
లని తప్ప బట్టడం కష్టం - అంటూ
ఆయన కూడా నభికులని ఆలోచింప
జేసే రీతిలోనే తుదిపలుకు చెప్పారు.
రెండున్నర గంటలసేపు, ఒక్కరు
కూడా సీటులో నుంచి కదల కుండా
శ్రద్ధగా అలకించారు. ఇంత రసవత్త
రమూ భావస్ఫూర్తకమూ అయిన కార్య
క్రమం ఏర్పరిచిన కళాసాగర్ అధ్య
క్షులు యమ్మెస్ రెడ్డి అభినంద
నీయులు - సహజకవితోని సాహితీ
సుగంధమది.

.... 29

దర్శకులు జనార్దన్, బొత్సాహిక
నటీనటులకు శిక్షణ యిచ్చే నిమిత్తం
'అభినయ' అనే పేరుతో, తిరుపతి,
కడప, నెల్లూరు, రాజమండ్రి విశాఖ
వట్నం యిలా పది కేంద్రాలలో
విడియో ద్వారా తరగతులు నిర్వహిం
చారు. ఆశలూ ఉత్సాహమూ
వేరు, అభినయకౌశలంవేరు. ఆకౌశలం
అలవడేందుకు ఎంతో దీక్షకావాలి,
కృషికావాలి. నటనపై అభిలాషవున్న
యువతీ యువకులకు ప్రోత్సాహ
కరంగా ఉండే ఈ ట్రయినింగ్

యిచ్చేందుకు ఒక ప్రెస్నిపాల్కా యితర
అధ్యాపకులతో జనార్దన్ బేస్తున్న
ప్రయత్నం ప్రయోగాత్మకమూ ప్రయో
జనకరమూను. విడియో ద్వారా ఈ
శిక్షణ నిర్వహించటం వల్ల, ఎవరు
ఎంతమేర రాణించగలిగేదో తక్కువ
వ్యయంతో, తక్కువ శ్రమతో కళా
కారులూ అధాపకులూ పెరిస్పరం
తెలుసుకో గలుగుతారు. టివి లోనూ,
సినిమా లోనూ చొత్త ముపాలకు
అవకాశమివ్వగల ఈ కళాత్మక రృద్ధి
విజయమందాలనే డైరెక్టర్ జనార్దన్
శ్రమ ఫలించాలనీ మా అకాంక్ష.

—యన్నార్ చందూర్

కక్ష తీర్చుకోవలసిన సమయంలో,
తగిలిన గాయాన్ని మరచి పుష్పించ
బూనినప్పుడు, మానవునిలోని అత్మ,
వైతన్య దీప్తి, నొందుతుంది.

—చాపిన్

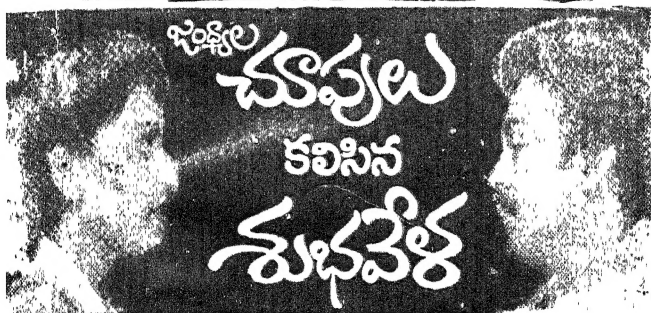
కుటిల మనస్కులు తమ తప్పులని
తమ నుంచీ, యితరుల నుంచీ కూడా
దాస్తారు. సజ్జనులు మాత్రమే తమ
తప్పులు బాహటంగా అంగీకరింప
గలుగుతారు.

—లారో.

జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం ఒక ఎత్తు ;
తెలుసుకోవడం ఒక ఎత్తు. జ్ఞాపకానికని
వొప్పగించిన విషయాన్ని భద్రపరు
స్తుంది జ్ఞాపకశక్తి. తెలుసుకోవడ
మనేది అలా కాదు - మీలో అంత
ర్యాగమై పోతుంది.

—సెనెరా

విమోక్ష కవి విశిష్టంబు
విడువజ్జిక ప్రతికేంద్రంబు
విజయభేరి మోగిస్తూ..

—అన్నితరగతుల ప్రేక్షకుల
—అలరిస్తున్న 'ఆనందమండరం'

పరిశోధకులు
పరమవ్రాసిన

JAGATI Telugu Monthly .. Vol. 34 - No. 389 - Dec. 66
 Edited, Printed and Published by N. R. Chandra at
 MANASA PRESS, 2 Kutchery Road, Madras-600 004
 Phone: 7 6 6 9 7